

1

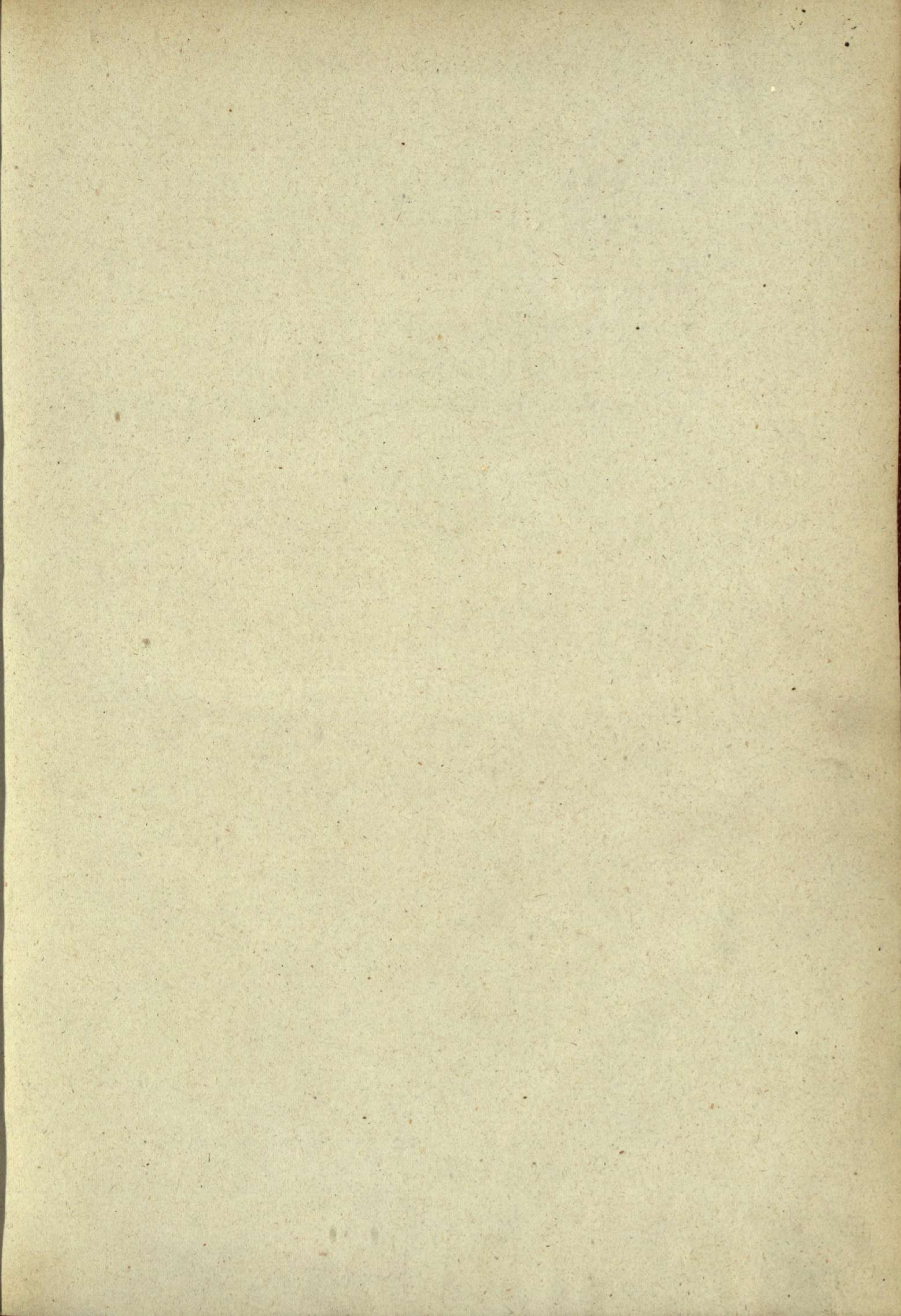
~~8-7~~

~~San Román 2 - Totab. - Inc. 5~~

1-7-9

4131 (Inc. n.º 5¹⁻³)

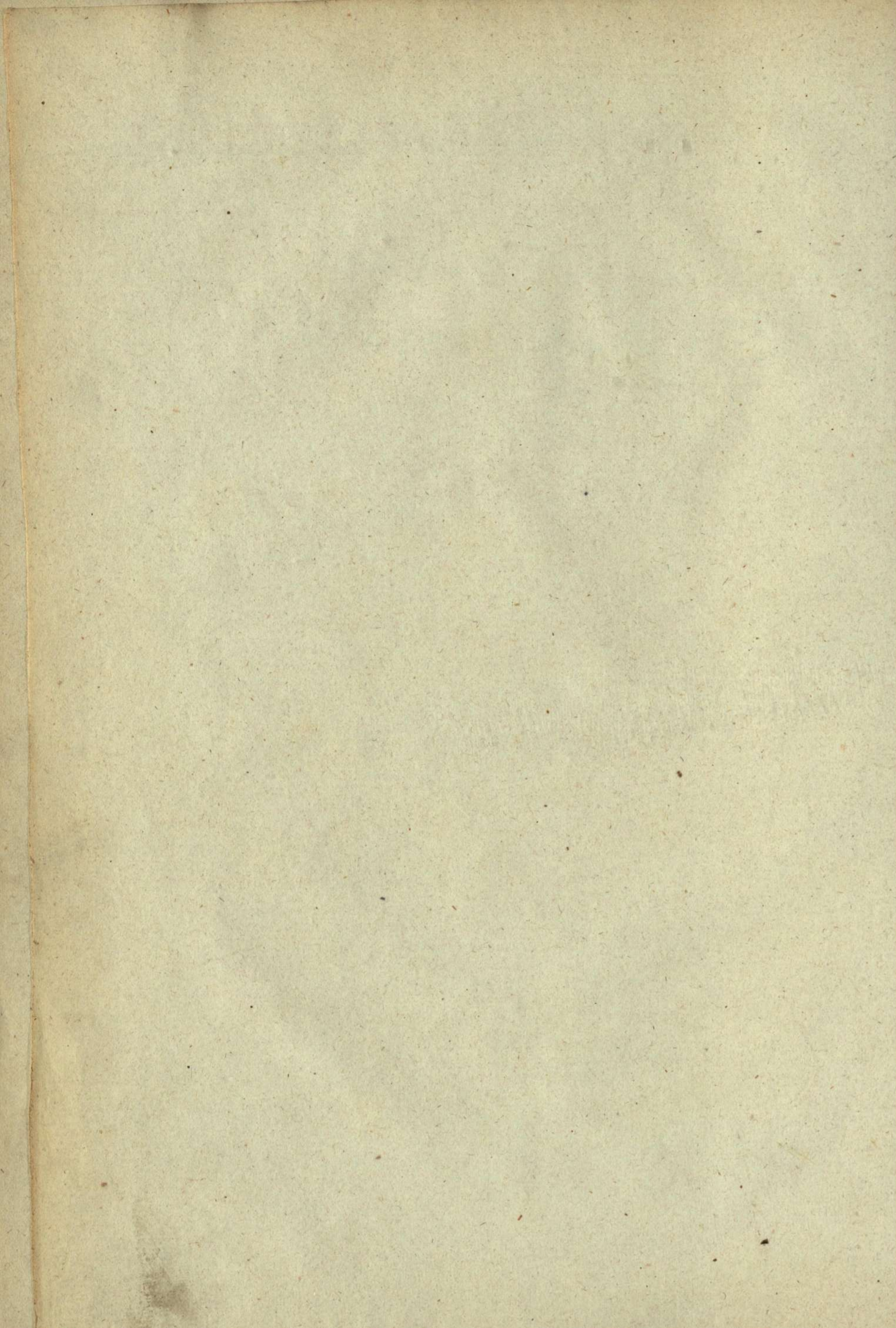
San Román

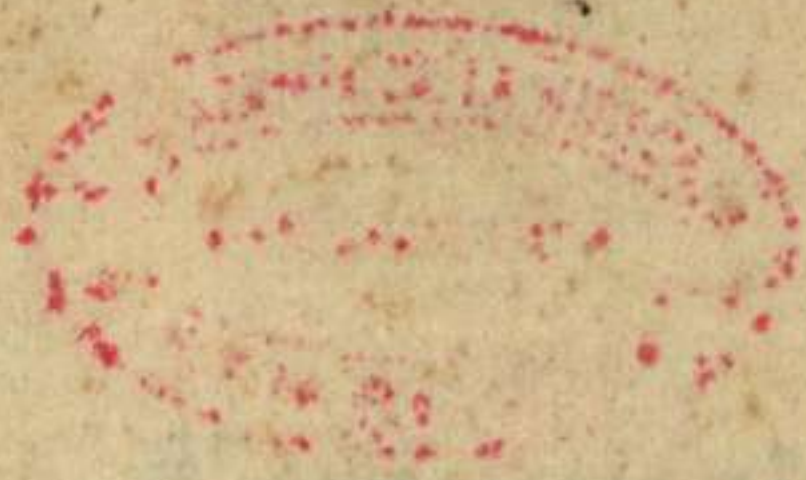

4-7-9

4134 (In no. 57-3)

See memo

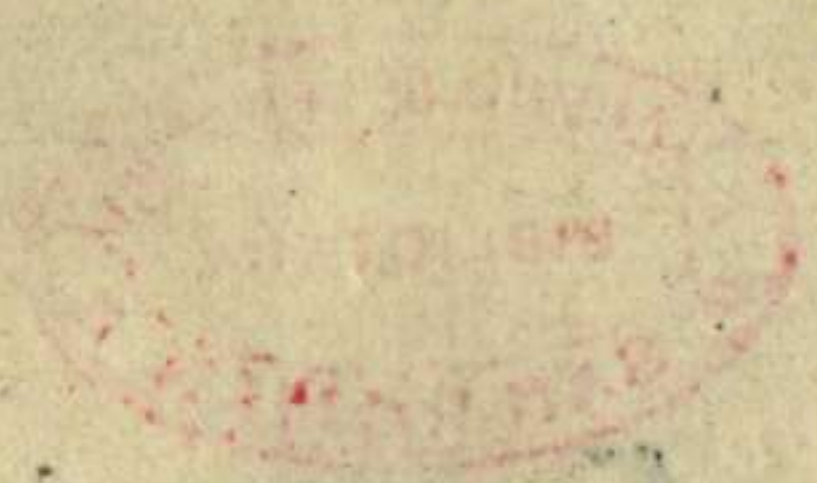

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
MICHIGAN
ANN ARBOR
MICHIGAN

Libri Sancti Eusebii De Compunctione cordis
Judicio dei ⁊ Resurre. ⁊c.
De Beatitudine Anime
De Penitentia
De Luctamine spiritali
De Die Judicii

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or a set of instructions. The text is arranged in several lines and is significantly faded and difficult to read. It appears to be a list of items or a set of instructions, possibly related to a collection or a set of records.

Ingeniosi/ acutissimi Sanctiq; viri Efrē
Edissene ecclesie diaconi: De compunctiōe
cordis: Liber primus incipit.

Caplm. I. **P**remittens planctum aucto-
ris pro anime sue/ institutionisq; patrū suoz
vulneribus: cum eiusdem institutiōis descri-
ptione/ et accusatione/ atq; reprehensione vi-
te et institutionis sue: fratrumq; suozum.

Dolor me com-
pellit dicere: et iniquitas mea cō-
minatur mihi vt sileam. Terro-
res me p̄loqui vehementer per-
vrgent. et delicta mea silentiū me habere com-
pellunt. Quia ergo ab ytrisq; coartoz: expe-
dit mihi vt enarrē magis dolorem cordis mei
vt quoddā refrigeriū capia. Anim⁹ meus lau-
ciatus est: et oculi mei lachrymas cōcupiscūt.
Quis dabit capiti meo aquam. et oculis me-
is fontem lachrymarum: vt p̄ vulnerib⁹ ani-
me mee indefinenter diebus ac noctibus de-
fleam. Hec nō etiā institutionis nostre molli-
cies/ que temporib⁹ nostris efficitur: quō re-
pleta est vulneribus et ignorātia. Elatio siquē
dem eius: qualitatē vulnerū suozū considera-
re nō sinit. Nam institutio illa/ que fiebat in
diebus patrū nostrozū: qui in vniuersa terra
quasi quedā luminaria refusserunt: hec erat:
Louerfabant quippe in ea quasi inter spinas
et tribulos/ hereticozū videlicet atq; impiozū
quasi p̄ciosi lapides ac splendide margarite.
Quozū conuersationem nimis castam ac so-
briam: ipsi inimici videntes/ imitatores eozū
fieri gestiebant. Quis em̄ humilitatē eozū
cernens: nō protin⁹ cōpungebat? Aut q̄s eo-
rum modestiam aut quietudinē intuens: nō
cōfestim amirando obstupuit? Quis amatoz
pecuniariarū parsimoniā eozū ac nuditatem
aspiciens: nō totū mundū odio habuit ac de-
spexit? Quis fraudatoz aut arrogans/ sobri-
am eozū vitam attendens: nō ilico ad humi-
litatem semetip̄m conuertit? Quis aut for-
nicatoz aut p̄phan⁹/ ad orationē eos cernēs
subsistere: nō statim castam ac pudicam secta-
tus est vitā? Quis vō iracundus ac furore re-
pletus: si eos attendit: nō oēm rancoris ama-
ritudinē cōmutauit. Hic em̄ positi certate
runt: nunc aut ibi constituti letant: quia de⁹
glorificatus ē in eis: et om̄es edificationē ani-
me inuenerūt. Nostra aut institutio rectas
deserens vias: per prerupta et aspera incedit

itinerā. Nō est em̄ qui p̄pter deū a facultati-
bus suis abscedat. neq; em̄ est qui ob eternā
vitam semetip̄m subiciat. Nō est mitis neq;
humilis: nō est quietus nō est firmiter stabili-
tus: nec est qui iniuriam perpeffus sustineat.
Nō est cui maledicat: et sufferat. Igit̄ om̄es
sunt contradictozes: om̄es furibundi/ et om̄-
nes pigritia torpentes. om̄es ad amaritudi-
nem prompti: et om̄es ad ornatū vestium faci-
les: om̄esq; inanis glorie cupidi: om̄es vani
ac timidi: et om̄es semetip̄os amātes. Etem̄
qui venit institui. antequā instituat/ alios in-
stituere cupit: et docere anteq; discat. Prius
q̄ erudiat/ promulgare vult leges: et anteq;
discat ordines syllabarū philosophare incipit.
Priusq; subiciat: vult habere subiectos: et
anteq; maiorū iussis obtemperet: arripit iu-
bentis officium. Et anteq; instruat: instrue-
re cupit/ ac monere vsurpat. Si aut quis in
gradu p̄cesserit: cū auctoritate quadā insolē-
ter in moribus imperat. Si autē ex locuplete
paup fuerit: honorez sibi confestim expetere
vsurpat. Si vero ex inope: de requie sciscita-
tur: si oparius fuit: digitos cōtinuo studet te-
neros ac delicatos habere. Quis est itaq;
qui nostrā institutionē nō defleat. Abrenūci-
antes siquidem seculo: que terrena sunt sapi-
mus. Et quidem agricole cōtempserunt ter-
ram: et nos qui videmur spirituales esse: colli-
gati sumus in ea. Nescimus ad quid vocati
sumus. **S** fratres charissimi: vbi venimus?
Ad continentiam vocati sumus: et escarū ex-
quistarū industriam adhibemus. In nudita-
tem venimus: et de amictu vestimentozū con-
tendimus. In subiectionē vocati sumus: et im-
perantibus contradicimus. In modestiam et
quietem venim⁹: et om̄es quasi fere agrestes
efficimur.

Ca. II. **A**ccusans duriciā cordis nostri/
tarditatēq; nostrā ad compunctionē/ cōuer-
sionem et penitentiā: cū exhortatiōe ad hmōi
agenda: et doctrina quō agi debeant exempla
patrum confirmans: et ad illozū imitationem
nos prouocans.

I Egentes non
agnoscim⁹: et audientes nequaq;
in aures nostras percipimus. Si
aliquis conficiens iter/ homicidium p̄petra-
tum repente agnouerit: vultus eius ilico im-
mutat: et cor eius pauore concutit. Prophe-
A

tas et apostolos legimus interfectos: et risus preferimus. Et quid dico prophetas et apostolos? Ipsum dominum/verbum patris/pependisse in ligno et propter peccata nostra promptum esse audiuiimus et legimus: et elata ceruice contempnimus et ridemus? Sol non potuit ferre domini nostri contumeliam. sed claritatem sui luminis conuertit in tenebras/nos autem a tenebris malicie nostre conuertiri nolumus. Velum templi quod nihil deliquerat/a semetipso scissum est: nos autem propter peccata nostra/cor nostrum conpungi non cupimus. Terra iugiter pertremiscens a facie domini sub pedibus nostris commouetur/ut nobis metu inuinciat/et nec sic ob nostram duriciam formidamus. Urbes absorte sunt/et loca ab ira domini desolata sunt. et nec sic trepidamus. Sol semel iterum meridianis horis super nos obscuratus est. et nec sic corde expauescimus. Bella persarum/ac diuersarum gentium barbararum commota sunt/et regiones nostre desolate sunt ut nos metuentes deum penitentiam ageremus cum indigeamus penitentia non dierum aut mensium/sed temporum plurimorum. et nec si quidem conuerti volumus. Penitentiam itaque agamus fratres/ut peccatorum nostrorum propitiatores deum habere possimus. Deprecemur eum/quia exacerbauimus eum. humiliemus nos ut nos exaltet. Plangamus/ut consoletur nos. Projiciamus a nobis consuetudinem malam/et quasi uelamentum/ uirtutem animi induamus/ maxime nos qui hanc conuersationem angelicam permeruimus. Et iam dilectissimi assumamus mensuram ac regulam bonam atque perfectam patrum nostrorum. Ne hodie ipsum aque potum accipias/et crastina uina percipias. Ne hodie discalciatus/et crastina diuersa calciameta requiras. Ne hodie cilicinam uestem/et crastina trilicem induaris. Ne hodie uilissimo habitu et crastina compositus et ornatus incedas. Ne hodie mitis et humilis/crastina uero petulans ac superbus. Ne hodie quietus et obediens. crastina turbidus et contradictor existas. Ne hodie in fleuibus et lamentatione/et crastina risus cum cachinno peccatiter proferas. Ne hodie super nudam humum quiescas/et crastina lectuli mollicie delecteris. Sed ad unam regulam charissime temetipsum astringe/propter quod possis deo placere/et tibi metipsum/ac proximis tuis uilem te exhibere. Si autem mortificaueris temetipsum et solus es/noli discernere/si ab alijs tibi ministratum fuerit. Si autem cum multitudine fueris/audi dominum deum dicentem. Quomodo

vultis ut faciant uobis hoies/et uos facite illis. Si uero necesse fuerit ut tibi propter mortificationem corporis ministret/attende ne proximo tuo in aliquo inferas lesionem. Propter hoc enim perfecti patres fundantes semetipsos in unam regulam consummati reperiunt. Quicquid a principio arripuerunt usque ad finem uite nullis negocijs impediti integrum seruauerunt. Usque ad quinquagesimum siquidem et eo amplius annum exigentes/in nullo ceptam regulam mutauerunt. id est continentiam bonam atque irreprehensibilem/escarum abundantiam ac lingue intemperantiam cohibentes/sectantes autem humilitatem cordis/manluetudinem quoque et fidem/nec non charitatem/que perfecte ac spiritualis edificationis uinculum est. Super his autem omnibus paupertatem uoluntariam/et ab omnibus negocijs terrenis quietudinem et uitam pudicam/ac sobriam/vigiliarum quoque et orationum instantiam/cum compunctione cordis et fletibus et non tantum risum/sed et subridere precauebant. Superbia autem ab eis omnino calcata est. Ire namque ac furoris seruo frigit in eis. Aurum apud eos aut argentum pro minimo ducebant/et horum omnium contagione semel emundati sunt. Idcirco et deus habitauit in eis/et in eis glorificatus est. Qui uidebant eos et qui audiebant de eis honorificabant deum. Idcirco unusquisque nisi se emundauerit ab omni re nequa et a sordidis quoque cogitationibus. concupiscentiarum quoque malarum. nec non et a furore atque inuidia. superbia quoque ac uana gloria. odio et detractione. contradictione. ac uerbositate. et inordinatis actibus. que odit deus. auertat semetipsum ac procul faciat. nequaquam in eo habitat deus. Dicit namque mihi. Si quis te in lutum ceni proiecerit. et ibi super te esse fecerit. libenter hoc feres. Si tu cum sis cinis et uermis huius sustinere non potes. quomodo uis impolutum deum. qui cum sanctis et in sanctis requiescere solitus est. ut in te cum sis totus fetidus. et cenoso horrore repletus inhabitet.

Capitulum III. Exhortans nos ad mundificationem tam propter celestia bona nobis promissa. quam propter cauenda picula diuini iudicii imminuentis. quemadmodum in diebus hoc contigit. timorem ex scripturarum completionem exaggerans.

Quideo fratres charissimi/mundemus nosmetip-

sōs/vt in nobis habitet/ et pmissa eius cele-
 stia cōsequi mereamur: ne eius nomē sancto
 quod inuocatū est sup nos/ inferam⁹ iniuriā.
 nec ppter nos nomē dñi a pfidis blasphemet
 Parcam⁹ nobismetipsis / et intelligamus q̄a
 in noīe eius/ nostrū quoq̄ sonat nomē: eo q̄
 ip̄e christus vocet: et nos nihilomin⁹ christia-
 ni. Deus noster spūs est. Efficiamur ergo et
 nos spūales/ vbi est em̄ spūs dñi/ ibi libertas.
 Festinemus ergo/ libertatis hui⁹ cōseq̄ boni-
 tatem. Cōsideremus qualis/ et quāte cōuer-
 sationis nos dignos efficit. Agnoscam⁹ quia
 nos ad nuptias inuitauit. Saltē nosmetip̄os
 diligam⁹: quēadmodū et ipse dilexit nos. De-
 sideremus eū: vt glorificet nos. Cōsidere
 mus autē ne in die iudicij vltionē duplicē exol-
 uamus: cū recessisse quidē videamur a seculo
 et ea que sunt seculi sapiam⁹: cōtemnētes qui
 dem pecunias: et iterū pro eis dē sollicitudinē
 gerentes: carnalia fugiētes: et eadem denuo
 psequētes. Cū vereor ne dies ille super nos
 repentin⁹ insinat: et subito nudī atq̄ inanes.
 nec nō et iam imparatī vnusquisq̄ semetip̄m
 vitupare incipiat. Idip̄m nanq̄ et in diebus
 Noe p̄pessi sunt. Abducabant/ et bibebant
 nubebant et nuptiū tradebāt: et mercimonijs
 insistebant: donec venit diluuiū et pdidit vni-
 uersos. Admirabile autē negociū erat fr̄es.
 Videbant nāq̄ quō cōueniebant in vnū iu-
 menta camporū. elephantī quidē ab India/
 ac p̄side ptibus aduentabant: leones autē ac
 pardī cum hoīb̄us et hircis cōmixtis pariter/
 et nihil se ledentes inuicē cōcurrebāt. Serpē-
 tes et volucres pennate. insectantes neminē
 confluebāt: et in circūitu arce diuina p̄uiden-
 tia morabant. Hec p̄ singulos dies fieri p̄spici-
 ebant. Ip̄sum quoq̄ arce edificij p̄conem ad
 eos vt penitentiā agerent in clamantē. in nul-
 lo prosus curabant: neq̄ cernētes tale mira-
 culum/ cōuentū sc̄z irrationabiliū iumentoz
 compūcti sunt ad saluandū. Timeamus igit̄
 charissimi neq̄ et nobis hec pati contingat.
 Scripture et em̄ cōplete sunt: et nō ē q̄d relin-
 quat: nisi aduersarij nostri aduentus horribi-
 lis. In expletione em̄ rhomani regnī. necesse
 est seculū cōsummari.

La. III. **C** Persuasive concludens vt vo-
 lens saluari p̄peret et festinet: pulchras ad h̄
 inducens similitudinū comparationes atq̄ ra-
 tiones: cum incussione timoris p̄pter carna-
 les passiones et vitia nostra: subiūgens tandē

doctrinā q̄ cogitatiōes cordis agnosci possit.

Qui ergo salua-
 ri vult: p̄peret et festinet. Et qui
 vult introire in regnū: ne velit in-
 curiosus existerē. Et qui vult liberari a gehē-
 na ignis/ legitime colluctet: et q̄ immortales
 vermes effugere: vigilans debet esse ac sobri-
 us. Qui exaltari desiderat/ semetip̄m humi-
 liet: et qui gaudere desiderat/ lamentet et lu-
 geat. Qui diligit introire in thalamū: relucē-
 tem lampadem/ et oleū sibi sumat in vasculū.
 Qui expectat in illis nuptijs inuitari: splēdi-
 da indumēta possideat. Ciuitas regis nostri
 exultatione et leticia plena est: imensitate de-
 coris ac luminis radiaf. dulcedine insatiabili
 suauitateq̄ redundat: vite quoq̄ eternitate
 exundat. Cōmoratib⁹ in ea/ abunde hec oīa
 largiter p̄fluūt. Qui ergo cupit esse ciuis re-
 gni: ad hec que memorauim⁹ festin⁹ occurrat.
 Dies em̄ cōcludit: et nemo nouit/ quid sibi ī
 itinere hui⁹ vite cōtingat. Quēadmodū em̄
 si q̄s viator arripiens itineris sui longum in-
 teruallū: discubens obdormiat vsq̄ ad vespē-
 rum: deinde exp̄gefactus/ p̄spiciat q̄d iā clau-
 ditur dies. cū ceperit p̄perare: repente effici-
 antur nubes. grandines. tonitrua quoq̄ et
 fulgura/ ac p̄ssure eū vndiq̄/ cōturbatiōes
 q̄ circūdent: ita vt neq̄ ad māsionē valeat p̄-
 uenire: neq̄ ad locū illū/ seuiēte tempestate
 diuertere. Sic et nos/ si ī hoc tpe negligam⁹
 huiusmodi penitentiā/ sustinebimus vltio-
 nem. Incole em̄ sumus in hac vita/ atq̄ pere-
 grini. festinemus ergo in patriā et ciuitatem
 nr̄am/ locupletes ac diuites remeare. Ne-
 gociatores sum⁹ spiritales. querētes precio-
 sissimā margaritā q̄ ē christ⁹ saluator nr̄: glia
 nr̄a et thesaur⁹: q̄ a nullis latronib⁹ inuadit vt
 furatur. festinem⁹ q̄ possidere eū. Bt̄is nāq̄
 ē/ etiāq̄ bt̄is: q̄ festinauerit possidere eum.
 Possidendo nāq̄ eū/ gloriā p̄meremur. Abi-
 serabilis autē ē/ q̄ creatorē vniuersorū posside-
 re neglexerit. Hmōi em̄ hō sponte se in p̄nici-
 em tradit: nolēs possideri ab eo. Nunquid
 ignoratis charissimi. q̄ palmites sum⁹ ex vi-
 te verissima/ q̄ ē christus iesus? Videat itaq̄
 vnusquisq̄ v̄m: ne infructuosus existat. Pa-
 ter em̄ vitatis: afferētes fructū vites studio-
 se excolit: vt ampliorē p̄ferat fructū: q̄ autē nō
 ptulerit fructū: abscidet et extra vineā p̄jcie-
 tur: vt ignis incendio cōcremat. Propter q̄d

attendite vosmetipsos. ne infructuosi inueniamini. et excisi in escā ignis tradamini eterni. Semen optimū sumus. quod christus patrum familias. qui est celi et terre conditor. seminauit. Ecce iam messis aduenit. et messores iam falces ad metendū paratas in manibus tenent. Videte itaque ne quis vestrum zizania inueniat. et colligatus in manipulos. eterne flamme ardoribus conflaret. Non dū intelligitis fratres. quia terribile nobis transfretandū est pelagus. Qui perfecti fuerint. et viri sapientes et negotiatores iam paratū habentes questum mercedum. cum gaudio expectant. quasi eis ventus aspi-ret. et transfretantes hoc pelagus. ad portū vite eterne perveniunt. Ego autem et qui mihi sunt similes. cum per diversa huc illuc attrahimur et extollimur. nequaquam in corde nostro sollicitudinem gerimus. quod necesse est nobis hūc transitū transire. Quia primo ne subito ventus aspi-ret. et inueniamur imparati. et tūc victos nos manibus mittant in tenebras exteriores. ut ibi dies negligentie nostre atque segnitie defleamus. cernentes quidem alios exultantes et letantes. nos vero in tribulationibus et laboribus constitutos. Portus namque ille negotiatorum est. et unusquisque in suo patrimonio exultat. et in suo mercimonio letatur. Nescitis dilectissimi. quia rex regum. ad filij sui nuptias nos inuitat. Quid negligimus. et non festinamus. hic nobis indumenta splendida. et lapides relucen-tes. et oleum in vasculis nostris assumere. Si autem quisque usurpauerit introire. vestem non habens nuptialem. adverte quod homini patiat. Subente enim rege. alligabunt eum manibus et pedibus. et mittent in tenebras exteriores. ibi erit fletus et stridor dentium. Timeo enim charissimi ne carnales passiones de thalamo illo nos eiciant. ne habitum solummodo extrinsecus ostendamus. et habentes carnales passiones. intrinsecus langueamus. Exterior siquidem habitus ubi mens nostra habitat. ostendit. Ornatus quippe vestitus indicat. quod ea que terrena sunt sapimus. Per studium clarioris amicitie habeterno claritate nudi esse dinoscimur. Escarum vero suauitas. gula nos esse subiectos commendat. et per amorem placendi nobis. inanis glorie cupidus esse dinoscimus. Accidia autem pigritia nos torpere demonstrat. cupiditas plurimum possidendi nequaquam nos desiderare christum ostendit. Invidia etiam nos iudicat vitiolorum servituti esse subiectos. Per linguam autem. quod cor

desiderat. predicat. Que enim cor desideravit habet. et lingua. et sepe per labia deprehendunt mentis occulta. eo quod os nostrum pateat. non habens ostium nec custodem. et sermo noster indifferenter prorupens egreditur. Per sermones autem sepe cor nostrum inimicus latrocinat facilitate verborum. os enim cum non servat cum corde mysteria furantur ab eo cogitationes. et cum putaverit cor apud se retinere mysteria. oris intemperantia publicat. et cum arbitratus se ab aliquo non intueri per sermones denudat. Suavitas enim detractionis. odio eam repleta esse demonstrat. Ne ergo decipiat quisque putans se esse aliquid per religionem. quod videtur extrinsecus. Si enim putaverit quis fallere fratrem suum. religionem simulat. semetipsum fallit ac decipit. Ecce enim ex conversatione ipsius. falsa eius religio demonstrat. Si autem cupis cogitationes cordis eius addiscere. accede ad os eius. et discas ab eo. utrum de terrenis. an de celestibus cogitet. de spiritualibus. an de carnalibus. de voluptatibus. an de continentia. de affluentia possidendi. an de voluntaria paupertate. de humilitate. an de elatione arrogantie. de charitate. an de odio. Ex thesauro enim cordis. consuevit enim os cibos proferre his. que ad se accesserunt. Ex meditatione quoque lingue et conversatione hominis. quid cor desideret. utrum christum aut patris secularum comprobatur. Et invisibilis anima qualis sit siue bona siue mala. pactus corporis sui conspicitur. Que quidem naturaliter bona est. sed subintrante malicia. per liberum arbitrium commutatur.

Ca. V. Excludens errorem. ne quis putet passiones supradictas esse naturales. ostendensque ex compactione libere voluntatis ad agricolam. quomodo circa hominis passiones. voluntas inserat aliquas virtutes optimas. aliquas consuetudines pessimas. quomodo etiam divinas scripturas habeat pro consiliatoribus. quos si deserendo oberraverit. et penitens ad legislatorem recurrerit. cum pietate suscipiat.

Nec quisquam naturalis asserat passiones. ne qui cumque asseruerit. culpatus existat. Attende teipsum ne bonam conditionem. boni dei. ad crimen deducas. fecit enim deus omnia bona valde. naturam quoque nostram bonis operibus decoravit. Si quis autem secundum naturam esuriant. non incusat. si in mensuram sumpserit cibum.

si aut edens mensuram excesserit / denotatur. Naturalem namque esuriam quis nesciat. Nihilominus si secundum naturam quispiam sitiat. non erit in culpa / si potum ad mensuram preceperit. si vero modum in bibendo excesserit. debonestatur: quia naturalis est sitis. Rursum si secundum naturam quies dormiat / non inculcatur / sed ad mensuram dormiat. si vero supra naturam somno indulserit / aut eneruatum semetipsum sopori atque inertie tradat prodiit natura propria quod somni consuetudine superat. Natura siquidem et consuetudo. utrumque primum predicatores existunt. Natura quippe indicat seruitutem. consuetudo autem significat voluntatem. Ex utroque enim homo consistit. Voluntas autem cum libera habeat facultatem. quasi quidam agricola esse videtur. Inserit namque in hominis natura quemadmodum voluerit. aliquid quidem virtutes optimas. aliquid vero consuetudines pessimas. hoc autem modo consuetudines inserit malas. In esurie quidem gula libidinem. In siti autem bibendi copiam. In sopore vero eneruationem / et insatiabilem somnum. In obtutibus vero oculorum / pessimos et volatiles sensus. in veritate mendacium. Inserit autem rursum virtutes optimas. In cibo quidem abstinentiam. In siti autem tolerantiam. In somno vigiliam. In mendacio veritatem. In oculorum obtutibus / castitatem. Voluntas siquidem nostra cum sit forma agricolae / in momento oculi euellit consuetudines malas. et quemadmodum voluerit virtutes inserit bonas. eo quod ipsam naturam possit superare ac vincere. Et quidem natura est / per quam operationes gignuntur. Agricole autem huius voluntatis sunt diuine scripture consiliatores ac magistri. docent namque agricolam nostrum / quali modo consuetudines malas euellat. et quomodo virtutes bonas inserat / studiumque adhibeat. Verum quantum velit sobrius agricola noster et industrius extiterit. absque magisterio diuinarum scripturarum / sine viribus est et indoctus. Diuinarum autem scripturarum instructio / intellectum ei retribuit ac virtutem. ita ut ex ramis propriis / optime ei largiantur virtutes cum eas in ligno nature inseruerit. Ita ut fidem bonam / in suam perfidiam inserat. spem quoque in desperationem suam / dilectionem vero / in odium. et scientiam in ignorantiam. et laudem / in ignobilitatem suam. rursumque inserit immortalitatem in mortem suam. Si autem voluerit noster agricola. pertinacia propria consiliatorem suum ac magistrum / dese-

rere. Diuinarum quoque scripturarum eloquia inuenitur aduersis an fractibus oberrare. et in cogitationibus malis incedere / consuetudines quoque pessimas que extra naturam sunt congregare. atque in suam naturam inserere. id est. perfidiam. desperationem. odium. inuidiam. superbiam. inanem gloriam. gula libidinem. nimietatem bibendi. contradictionem. contentionem. et cetera non nulla homini. derelinquens namque legis latozem. et ipse ab eo nihilominus derelinquit. Si autem denuo penitentia ductus / semetipsum agnouerit: ita ut legislatori suppliciter procidat et dicat peccavi quod te dominum meum et magistrum dereliquerim: protinus legislator / cum sit amator hominum / pro sua pietate suscipiet eum. et prestabit ei intellectum bonum et virtutem ut rursum nature sue terram valeat operari. euellere quoque ex ea consuetudines pessimas deinde largietur ei ut virtutes bonas et optimas / pro his possit inserere. pro quibus valeat coronam sibi ac laudem acquirere. Et quidem esurit secundum naturam. sed ad continentiam studet. sitit nihilominus. sed sustinet patienter. desiderijs stimulatur. sed sobrietatem exercet. grauat somno. sed vigilare contedit ad glorificationem dei. pigritia quoque torpescit / sed aperto ore personat in diuinis laudibus / quo pigritiam possit vincere. Itaque in tali certamine. laudem premerbitur et coronam. Coronam quidem quia superauit naturam. laudem vero quod sibi virtutes acquiserit. bonas.

La. VI. **O**ccasione prelatorum gratias agens. commendansque diuinam clementiam. benignitatem et misericordiam. cum commemoratione plurimorum dei beneficiorum. ut ad eius dilectionem nos prouocet.

Gloria itaque nunc clementie eius et confessio benignitatis eius. quando ita misericors per hennis existit. Quis pater. suos sic diligit filios. Luncta nobis bona impartiens affluenter. et omnia nobis dispensans pulcherrime. Sanat vulnera anime nostre. et contempta a nobis. longanimiter suffert. Vult enim saluos nos omnes fieri / omnes cupit sana-

Capitulum

re / et oēs vult regni sui fieri possessores. vult etiā vt voluntatis nre arbitrio cōteram^o oīs languoris nostri duriciā. et qđ ē difficile ad sanandū: ipse sanitatē impartit. **Q**uē autē qđ facile recipit sanitatē: h̄ vult vt ppria industria ac voluntate curem^o. vt a volūtate ei^o gloriā mereamur. Et qđē pigrū si inspererit vulneratum / idcirco medelā sanitatis imponit: vt os ei^o ad glorificationē bonitatis sue aperiat. **P**ctōri quoq; pctā dimittit: vt erigat eum / et alacrē faciat. Infirmiorē si viderit / veloti^o exaudit: neqñ pusillaminis fiat. **L**ū autē patiens aut longanimis ostiū ei^o pulsauerit: tā incolumitatis quā etiā mercedis p̄mia adipiscit: p̄ eo quod nō defecerit postulādo. **P**oterat em̄ nō petētib; nobis vulnera aie nre sanare: et ad bonitatē inuitos nos adducere. **S**ed h̄ facere nō vult: ne volūtas nostra diuinis laudib; defraudeſ. Et quidē nos negligim^o q̄rere eum et cūctamur inuocare eū: ipse autē nos diligit. et ipse miseret. **I**pse nos redemit: et ipse suscepit. **I**pse illuminat oculos mentis nre: et ipse nobis compunctionis sue gr̄am p̄bet / et dilectionis vt crucis ei^o suauitatē / ac dulcedinē gustātes indefinēter eū ac iugiter desiderem^o / et p̄quiramus. **B**ūis ille q̄ cū gustauerit dilectionez eius / et desiderauerit eū: p̄parabit semetipm vt charitate eius inenarrabili repleat. **Q**ui autē repletus fuerit charitate ei^o / aliā dilectionem nō recipit in semetipso. **Q**uē charissimi q̄s nō talē diligat dñm: **Q**uis nō bonitatē ei^o adorando cōfiteat ac p̄dicet: **Q**ualē dō excusationē habebim^o in die iudicij / si tantā neglexerimus salutē: **Q**uid dicem^o / qz nō audiimus / nō cognouim^o: **Q**uid facere debuit qđ nō fecit nob;: **N**ōne ex imensa altitudine et benedicto sinu patris / vsq; ad nos se humiliando descendit. **N**ōne cū inuisibilis existeret / nobis se p̄buit ad videndū. Et cū esset ignis immortalis / nōne p̄pter nos incarnat^o ē: **N**ōne vt nobis libertatē tribueret / palmis in faciem d̄beratus ē: **Q**uē admirandū et plenū timoris / ac tremoris negociuz. **A**han^o lutea q̄ ex limo terre formata fuerat / alapis pcussit faciē cōditoris celi ac terre. **N**os autē miseriatq; infelices. cū simus imortales et terre cinis / vsq; ad sermonē inuicē ferre nō possum^o. **I**lle cū esset imortalis / nōne vt nos viuificaret / ptulit mortē: **N**ōne sepultus ē / vt nos secum resuscitaret: **N**ōne ex vinculis inimici nos absoluit / et alligans eū / ad cōculcandum

cum nobis tribuit potestatē. **I**nuocauim^o eū aliquñ / et nō exaudiuit nos. **P**ulsauim^o ad ianuam eius. et nequaq; nobis apuit: **N**ā et si tibi morā fecerit ad audiendū / h̄ vtiq; tibi multiplicatā mercedem / pro tarditate restituet.

Ca. VII. **A**crius increpās eorū ignauitiam qui huic seculo renunciauerūt / et tñ carnalia et terrena requirūt / multis eos cōmouēs exhortans et terrens rationibus / exemplis / atq; piculis / vt ad compunctionē et penitentiam incitentur.

In quo huic seculo renunciaſti charissime: **E**o qđ rursus requiem secularem requires. **I**n tribulationē quippe vocatus es. et tu de refrigerio p̄cūctar;: **I**n nuditatē iussus es ire / et ecce vestimentorū studiū adhibere cōtendis. **I**n sitim qđ vocat^o es / et aquā renuens. vinū bibere delectar;: **A**d plū nihilominus inuitat^o es. et inermis ingredi cupis: **A**d vigilias qđ vocat^o es. et inercia somni resolueris: **A**d flendū et ad lamentandū vocatus es et tu cū cachinno risus effundis. **I**n charitatē vocatus es. et tu odiū exerceſ in fratres: **I**n subiectionē vocat^o es et cōtradiciſ. **H**eredem te regni sui vocauit / et tu q̄ terrena sunt sapiſ. **I**n māſuetudinē et humilitatē vocat^o es. et superbus et elatus incedis. **E**t quid in die illa dicturus es cū a christo audies. qz humiliat^o sū p̄pter te / aut egen^o effectus sum: **S**z qz nudus fui p̄pter te / aut esuriui aut sitiui / et dilexite in toto corde meo / et proximum meum sicut meipsum. **N**e velis ignorare / quia cogitationes tue et sermōes tui scripti sunt / et conscientia tua que tecū opata ē / arguit te si mētiri volueris. **A**ut nescis. quia omnis creatura. cum metu nimio ac tremore tribunali ei^o assistit. **A**hilia milū et dena milia angelorūz circūstant. et tu mētiri te putas et dicere. qđ p̄pter te hec vniuersa sustinui. cū nihil omnino ptuleris. **T**lide ne duplicē vltionē p̄soluas. malorū vic; actū ac falsitatis. **S**z surge et exp̄giscere a somno. et cogitationes tuas adaperi. intra temetipm. et p̄spice. qz iā claudis dies. **S**ed et iam hoc frater intellige. qz fratres nri qđ hesternō nobiscū pariter loq̄bant vespē hodie nobiscū nō sunt. sed ad dñm suū ac nostrum vocati perrexerunt. vt vnusquisq; eorū negociationis sue questum ostēdat

Mortales

Ecce nunciam disce de hesterno atq; hodie-
 rno die. quō hestern⁹ qdē q̄si flos matutin⁹
 excessit. hodiern⁹ xō q̄i vmbra vespr̄ia trāsiet
 Contemplare etiā questū negociatiōis tue.
 si fecisti s̄m dñi imperiū. Ut em̄ velocissimus
 cursus. dies nostri p̄tereūt. Beatus ergo q̄
 sibi questum p̄ singulos dies huiuscemodine
 negociationis acquirit. vt congregatū eū in vi-
 tam eternā p̄cipiat. Quid autē tu dilectissi-
 me negligis. et incuriosus existis? Quid tāq̄
 vino inebriaris accidia? Quid exacerbas te-
 metipm̄. māsiōi nāq; i hoc mūdo facta ē. quē
 admodum quidā duo viātes. in itinere sibi in-
 vicem occurrentes in suū singulip̄gentes ho-
 spitiū. vespe autē facto mansit vnusquisq; qua-
 potuit puenire. et facto diluculo ab inuicē dis-
 cesserunt. Intellexit nāq; vnusquisq; eorum
 quid habeat in domo. pp̄ria. diuicias an pau-
 pertatem. requiē an tribulationem. ita et nos
 in hoc seculo sumus. Abānsioni nāq; assimila-
 tur hec vita. Ex ipsa em̄ vnusquisq; in suo di-
 uiditur loco. et intelligit quid habuit añ recō-
 ditum. Neq; em̄ vnusquisq; nostrū ignorat
 quid premisit in celis. orationem cum lachry-
 mis. an cū puritate vigilas. an psalmodiam
 cū compunctione cordis. aut abstinentiā cuz
 humilitate. an terrenorū renūciationem. an
 charitatem non fictam. et desideriū christi. Si
 hoc tu p̄misisti. scito te incunctanter ad requi-
 em pergere. Si vero nihil horum premisisti.
 p̄didisti fili charissime animā tuā. Quid i hac
 mansione exasperas pximū tuū? Abane em̄
 ab eo sepandus es. Quid autē sup̄bis aut in-
 solescis? Quid aduersus pximū tuū tristis
 ambulas. cui⁹ on⁹ portare debueras. Quid
 autē te sollicitudo escarū aut opimentoꝝ ma-
 cerat? Qui dat iumentis escam ipsorū. te nō
 nutriet? Qui eū diurne glorificas. qui expe-
 ctas heres fieri regni eius. de esca et opimen-
 to conquereris. Qui mortificasti temetipm̄
 mūdo. que terrena sunt sapis? Quid temet-
 ipsum fallis ac decipis? Quid medicū exaspe-
 ras nolens sanitatē recipe. et tpe curationis
 vulnera tua occultas. et medicū i culas. quod
 nō sis consecutus incolumitatis remedium?
 Tempus tibi penitentie datū est. et agere pe-
 nitentiam negligis? Quid ergo incusas legis-
 latoꝝ. quod mortē tibi induxerit. cū tu incuriosus existis? Nūquid dices morti in illa ho-
 ra necessitatis. sine me penitentiam agere.
 Vigila dilectissime vigila. vt laqueus sup̄ te
 hora illa nō adueniat. et tunc obstupescas et

ad conscientiam tuā recurras et dicas. Quō
 elata ceruice ambulāte me. oēs dies mei trās-
 acti sunt? Quō tempus meū in cogitationi-
 bus terrenis sup̄fluo p̄terijt? Que erit vali-
 tas. si hoc reputas quādo hora mortis instite-
 rit. nec concedit nobis in hoc seculo amplius
 cōuersari. Pone itaq; mētē tuā ad hec que
 narrant. Introeant in aures tuas. que a dño
 dicta sunt. Crede eius sermonibus. Aut eniz
 quia et de ocioso verbo reddituri sumus ratio-
 nem. in illa die iudicij. Sufficit autē nobis ad
 metum solus hic sermo. si conscientia nostra
 sobria fuerit. Si autē quadā leuitate per diuer-
 sa animus puagatur. neq; ipsa que sunt scri-
 pta intelligit. neq; ea que dicuntur auscultat
 com pat̄ hmōi fistule recipienti aquā. et nō sci-
 enti quō eam p̄trāsit. Quis ergo putas nō
 defleat. quia dñs orbis terre tam per se quaz
 etiam per pueros suos p̄phetas et apostolos
 clamat et p̄dicat. et qui audiat nō ē? Que sunt
 autē que p̄dicant̄ ab eis? Nuptie parate sunt
 inquit. et altitia mea imolata sunt. Spon-
 sus cum claritate et magnificētia in thalamo
 residet. et cū gaudio intrantes recipit. ianue
 patent. ministri festinant. P̄dicatoꝝ con-
 uolāt. P̄riusq; ianue claudant̄ velocitate pe-
 dum concurrite. ne nobis foris remanere cō-
 tingat. et q̄ nos introducat. vltterius non erit.

Sup̄ his autē nō est qui intelligat. nō est qui
 studiū adhibeat. Signauia et cura seculi hui⁹
 mentē nostrā quasi cathena colligat et p̄strin-
 git. Diuinas quidē scripturas recte scribim⁹
 et recte p̄legimus. recte autē eas audire noluz
 mus. quia que illic inserta sunt. p̄ficere recu-
 samus. Quis putas aliqui p̄gre in longin-
 quā viam. sine viatico p̄fectus est. quē admo-
 dum nos profici sci volumus. Ilic autē alimen-
 ta req̄rentes. nihil ad p̄fectionē nostrā p̄fe-
 rimus. Beatus qui cū fiducia pergit ad dñm
 portans sine defectione viaticum. vt nullam
 penuriam patiat̄. Ecce decem virgines
 lampades accipiunt. et serui negociantur. ex-
 pectantes dominum suum. cognoscētes qd̄
 accepit regnum suum. et venit cum claritate
 et virtute multa. coronare seruos suos. qui ac-
 cipientes ab eo pecuniam. optime in ea mer-
 cati sunt. interficere autem inimicos suos q̄
 regnare eum super se noluerunt. quē admo-
 dum si media nocte profundo sopore. natura
 hominum occupata. repente de celo sonus ef-
 ficiat̄ magn⁹. et tonitrua terribilia. et corusca-
 tiōes. ex p̄recti sbito dormiētes. colat vn⁹ q̄sq;

que sua sunt / siue bona siue mala: qui autē ma-
la gesserunt / iacentes sup lectum suum pec-
tiunt pectora sua / quia nō est quoq̄ fugere ⁊
abscondere. vel sup his que gesserunt penitē-
tiam agere. **L**etera em̄ quassat ⁊ tonitrua ti-
more concutiunt / fulgura pauore cōmouent
Tunc obtinebit eos pfunda obscuritas. ita
vt hora illa / fulgur velox repente totam com-
moueat terram. **T**ube em̄ cum timore de ce-
lo buccinant / ⁊ suscitant dormientes / excitāt
quoq̄ eos quia seculo dormierūt. **L**eli em̄ cū
suis xtutibus cōmouebunt. ⁊ terra vniuersa
quasi aqua maris / a facie glorie eius contre-
miscet. **I**gnis siquideꝛ terribilis discurret añ
faciem eius. emundans eam ab iniquitatibꝰ
q̄bus fuerat contaminata. **I**nfernus portas
suas q̄ a seculo sunt patefaciet / mors destrue-
tur / puluis qui putruerat. id est. humana ca-
ro / audiēs vocē tube viuificabit. **C**lere em̄
miraculum ē intueri / quō contra ictum oculi
in infernū. quasi multitudo piscium in mare
enutrita ita ⁊ innumerabilis copiosaꝛ offiuꝛ
multitudo humane nature. vnū quodq̄ eoz
currēt / ppriam iuncturā inquirens. surgen-
gentes quoq̄ clamabunt omēs ⁊ dicēt. **G**loria
ei qui nos congregauit / ⁊ ppter suam cle-
mentiam resurgere fecit. **T**unc iusti exulta-
bunt / ⁊ sancti letabunt. ⁊ veri ⁊ pfecti mona-
chi cōsolabunt. ⁊ a labore abstinentie sue re-
quiescent / martyres coronabunt. ap̄li ac p̄-
phete glorificabunt. **B**eatus qui pmeruerit
in hora illa videre / quō cū gloria accipientur
in nubibus / obuiā ī mortali sponso. omēs qui
dilexerunt eū / ⁊ festinauerūt pficere oēs vo-
luntates eius. vt em̄ vnusquisq̄ hic / ad excel-
sa puolat premiorū. ⁊ quēadmodū hic vnus-
quisq̄ se emūdauerit / sic eius gloriā intuebit
⁊ quō quisq̄ desiderauit eum. sic satiabit dile-
ctione eius. **A**dmirabit etiam primus adaz
in hora illa videns magna ⁊ terribilia / quō ex-
co solo ⁊ cōiuge eius / ī mēse nationes ⁊ mul-
titudines producte sunt. **M**agis autē amir-
abit glorificans conditorē deū / quō ab vna
natura / ⁊ ex vna creatura exorti / in regno ce-
lorum ⁊ in paradiso / ⁊ in inferno. sortem pro
suis merit̄ suscepit. **G**loria soli sapiētī deo.

Ca. VIII. **I**nducens ex superiorum re-
cordatione compunctionem ⁊ querelam au-
ctoris miseriam suam confitentis ac miseri-
cordiam dei / fratruꝛ suorū preces implo-
rantis: sollicitudinē quoq̄ carnalem disuadē

tis ⁊ ad negociationem spiritalē atq̄ vite. et
negociorum suorū rationem per singulos
dies faciendam / exhortantis.

O **C**harissimi recor-
datus sum hore illius ⁊ intremui.
consideraui illud horrendum iu-
diciū / ⁊ expaui. **L**eticiam quoq̄ que est in
paradiso / ⁊ ingemiscens fleui / vsq̄ nō remā-
serit in me xtus vt amplius flerem / quia ne-
gligentia ⁊ elatione p̄terii dies meos. ⁊ ī co-
gitationibus sordidis / anni mei finiti sunt.
Quō elapsi sunt / nō consideraui / quō trans-
erunt / sentire nō potui. **D**ies mei defecerūt.
⁊ iniquitates mee multiplicatę sunt. **I**heu mi-
hi charissimi quid faciam in compunctiōe ho-
re illius / qm̄ mihi noti mei circūsteterint / qui
me beatificabant / huiꝰ religionis habitum cō-
templantes. ab intus autē vas plenū erā iniq̄-
tate ⁊ imundicia. ⁊ eum qui scrutat̄ corda et
renes obliuioni tradideram. **C**lere p̄fusio ibi
est / etiam miserabilis qui illā cōfusionem ex-
ceperit. **A**matōr hominū benignissime / ad-
iuuro te per miserationes tuas / ne me a sinistris
tuis statuas. cum his qui te exacerbauerunt
ne dicas mihi nescio te / sed tribue mihi pro-
pter multā misc̄iam tuā indefinenter com-
punctionem ⁊ fletum. ⁊ humilia cor meum et
sanctifica / vt fiam templum gratie tue. **N**am
⁊ si peccator sum ⁊ impie gessi / tamen ad ianu-
am tuam iugiter pulso. **E**t si piger sum et in-
curiosus / attē viam tuam incedo. **F**ratres
mei dilectissimi obsecro vnanimitatē vestraz
festinate placere deo. **D**um tempus habebis
tis plozate in conspectu eius diebus ac nocti-
bus / cū oratis ⁊ psallitis / vt eruat nos ab illo
interminabili fletu / ⁊ stridore dentiū. ⁊ a ge-
henne igne / ⁊ a vermibus ī mortalibus / vt in
regno suo gaudere nos faciat / in vita illa im-
mortali. vbi fugat̄ dolor / tristitia / ⁊ gemitus.
vbi nec lachrymis aliquis. nec penitentia in-
diget. vbi nō ē timor ⁊ tremor. vbi nō ē mors
⁊ corruptio. vbi nō ē aduersarius ⁊ ipugnās.
vbi nō est exacerbatio ⁊ ira. vbi nō est odium
⁊ inimicitia. sed om̄ino gaudium ⁊ leticia ⁊ ex-
ultatio. ⁊ mensa spiritalibꝰ cibis plena / q̄ p̄-
parauit deus diligētibus se. ⁊ beatus q̄ pme-
ruerit eam / infelix autē qui fuerit priuatus ab
ea. **O**bsecro vos fratres charissimi effundi-
te sup me viscera vestra. ⁊ precamini pro me
p̄cidentes benigno ⁊ amatoꝝ hominū vnige

nito filio dei. ut faciat mecum misericordiam: et liberet me a multitudine iniquitatum mearum: et collocet me inter macerias benedicti paradisi. ut vobis hereditatem eius: vicinus efficiar. eo quod vos estis charissimi filii. ego vero quasi canis abiectus: ut proieciatis super me micas de mensa vestra ut impleat in me quod scriptum est. quoniam catuli edunt de mensa filiorum. Ita dilectissimi mihi effundite super me orationes vestras. et venite festinemus ad vitam nostram. Omnia enim quasi umbra pretereunt.

Sediamus etiam mundum hunc. et omnia que in eo sunt. Sollicitudinem que carnalem preter salutem anime nostre nullam habeamus: sicut et dominus noster ait. Quid enim proficit homini si mundum lucratus fuerit uniuersum: anime autem sue detrimentum pariat. Aut quam dabit homo redemptionem patrie sue? Negociatores sumus spirituales et dilectissimi comparati sumus negotiatoribus secularibus. Considerate que dico fratres. Secularis negotiator per singulos dies lucrum seu dispendium supputat: et si detrimentum sustinere se intelligit: festinat ac sollicitudinem adhibet et comodat. quomodo mercimonium suum saluum restituat. Ita et tu dilectissime per singulos dies: vespere et mane. diligenter considera/qualiter se habeat mercimonium tuum. Et ad vespam ingredi in cor tuum. et scrutare te metipsum: et dicito. Putas ne in aliquo acerbaui deum? Ne otiosum locutus sum? Ne immoderate egi? Ne irritaui fratrem meum? Ne aliquem detractationibus laceravi? Ne forte perfallente me: cor meum et mens mea fantasmas seculi cogitavit? Ne forte concupiscentia carnalis super me irruit: et ego libertati alicui suscepti: ne sollicitudinibus terrenis superatus sum? Si in omnibus his damnatum tibi illatum intelligis: festina quomodo melioribus commodis repareris. Ingemisce ex intimo corde: profer ab oculis lachrymas: ne idem rursum detrimentum sustineas. Et facta diluculo iterum eadem meditare et dicito. Quomodo putas nox ista transiit. Lucratus ne sum in eamercimonium meum. Putas mens mea vna cum corpore vigilavit? Si oculi mei lachrymas prodeperunt? Ne cum genua in oratione per noctem posui: in sopore somni deductus sum? Nec aduenerunt mihi sordide cogitationes: et libenter eas meditatus sum? Et si te deceptum in his senseris: festina sanitatem recipe. et statue custodiam in corde tuo/ ne rursum eadem patiaris. Si ista sollicitudinem habueris: saluabis mercimonium tuum: et domino tuo placebis. et tibi metipsum utilis eris. Attende autem tibi: nec te velis segnitie ac negligentie tradere. **P**incipium

quidem perditionis/ est negligentia. Imitare autem apem/ et prospice admirabile mysterium: quomodo ex diuersis floribus terre. suam operationem congregat. In hoc ergo exiguo animante considera. Si enim congregati fuerint sapientes mundi. atque orbis terre philosophi. non valebunt prudentiam eius differere. quomodo ex floribus quoddem/ quasi quedam monumenta edificat. Sepeliat autem ibi soboles suas/ et cum viuificauerit eas. quasi quidam princeps: milicie vocem suam ad eas emittit. quam pariter audientes: volitare incipiunt. Tunc monumenta illa vnde egressi sunt soboles/ operantur: ac replere festinate scarum dulcedine: ita ut totus prudens si considerat: glorificet conditorem deum/ admirans quod ex tam puo ac vilissimo animante tanta sapientia processerit. Similiter ergo et tu charissime congrega tibi diuicias et thesaurum quem fur nunquam continget et promitte in celum. Nam et principes terre. si voluerit quisque eorum in regionem abire longinquam: promittunt famulos suos cum patrimonio suo/ ut cum in preparata mansionem peruenierint: ibi diuertant. Ita et dilectissime promitte patrimonium tuum in celis: ut suscipiaris in tabernaculis sanctorum.

Ca. IX. **E**xhortans ut tribulationes mundi patienter tolerant/ et ne spes in temporalibus sed in domini amatoris hominum benignitate ponatur: qui cuncta bona largitur et laborantes mercede non fraudas: per hoc puocans nos ad vigilantiam ut aduenire sponso et alijs in regnum susceptis. nos excludamur et postea negligentiam nostram frustra defleamus. docens quod quomodo dominum iuocare debeamus et perfectos viros imitari: corpus ad carnalia non assuescere: discretionem nihilominus circa eius castigationem obfuarere: amonens tandem unumquemque ita debere incipere: ut possit perficere inceptum.

Ne velis ergo te in poris breuitate negligere: ne per secula infinita penitentiam incipias. Non audis dominum dicentem. In hoc mundo tribulationem habebitis. Iterum ait: in patientia vestra possidebitis animas vestras. Si autem tu propter molliem mentem atque incuriam/ in tribulationibus huius mundi odium habeas. deuitas quod de patientia carnalem quod de voluptate consideras quod iugum christi bonum ac suauem propter tuam ignauitiam quod durum et grave. et quod non facile possit portari detrahis et iucas. et teipsum in perditionem tradis/ cum ista caris: et quod tui miserebitur: si teipsum in timas: quod tui miserebitur. si assumes arma domini/ quibus dimicare

Capitulum

cōuenerat. i. cor tuū versa vice defigas. Sz
in hac vita tātū modo gloriaris. multum va-
na est spes tua. et expectatio tua infelix est.
Quid est quod os tuum orat deum: et q̄ sunt
que poscis ab eo? Seculi hui⁹ requiē/ an im-
mortalitatē/ ac ppetuam vitam? Si hec tem-
poralia et nō manentia requiris: melior est te
fornicator: et melior est similiter latro. Ibi em̄
depcant vt salui fiant: et te beatificant quē in
hac bonitatis cōuersatione fallaciter milita-
re pspiciunt. Odio nāq̄ habens lumen/ te-
nebras dilexisti: et regna celozū deserens: ter-
rena et tpalia cōcupisci. Timuisti miserabilis
ne benignus deus/ et amator hoīm/ laborem
tui opis fraudaret: quiq̄ nō vicē det laboris:
ipse pueniens dretē. Lor quoq̄ tuū ipse cōpū-
git: et mercedem ipse tribuit. Luncta tibi ab
eo largiunt: et tu in elationē extolleris? Mer-
cedem mercennarij exquiret ab his/ qui eum
fraudare voluerint/ et tuarū lachrymarū ha-
buit denegare mercedem? Abst. Qui ait. q̄-
rite et inuenietis. pulsate et apiet vobis. men-
dax ergo efficit. Nequaq̄ te hec suspitio mise-
rande decipiat. Quis tui emulus fuit? Quis
tam seuis et inuidus extitit? Ille nimirū adu-
sarius hostis bonozū/ illius est hoc studium/
vt null⁹ hominū salutē inueniat. Veni nūc
itaq̄ in temetipm. et ne velis odire aiā tuā.
Aperi oculos mentis tue. et prospice eos qui
tecum sunt. quō in cōmune dimicant. quō fes-
tinant. lampades suas tenētes in manibus.
et os eozū laudat et glorificat imortalem spon-
sum. Oculi quoq̄ eozū pulchritudinem eius
cōsiderant. et aiā exultat et viger. Aduerte
et vide/ qm̄ appropinquabit. veniet et nō tarda-
bit. vt expectantes se repente letificet. Exit
vt psonet vox. ecce adueniet sponsus: et hi q̄
tecum sunt. pcedent cū gaudio/ habentes se-
cum lampades relucētes. et splendida indu-
menta. Audient em̄ vocem eius dicentem.
Venite benedicti patris mei. possidete para-
tum vobis regnū/ a cōstitutione mūdi. Tūc
necesse est/ cum clamorē factum audieris. di-
cas eis. Fratres mei/ donate mihi pusillum
olei. ecce lampas mea extinguit. Audies q̄
ab eis. Ne forte sufficiat nobis et tibi. vade po-
tius ad vendentes et eme. Et tunc pges peni-
tens et afflictus: et tempus emēdationis iam
nō iuenies. Terra em̄ vniuersa tremabit ad
gloriam eius/ et tunc plorās et vlulans dices.
Uado et pulso/ et quis scit si apiat mibi. Redi-
ens autē pulsabis. et respondebit tibi ab intus

Amen dico tibi/ nescio q̄s es. Uade a me ope-
rarius iniquitatis. Stante autē te. introibit i
aures tuas vox leticie et exultationis. et agno-
sces vocem vniuscuiusq̄ collegarum. et inge-
miscens dices. Iheu mibi misero. Quō a tāta
claritate priuatus suz? Om̄i tempe vite mee
cū ipsis eram. et nunc ab eis separatus sum. Iu-
ste ppeffus sum. Illi autē abstinebāt. ego autē
indifferenter agebā. Ibi psallebāt. ego vō ri-
debam. Ibi cum genu flecterent flebant. ego
vero extollebar. Ibi humiliabant semetipso-
ego vero superbiebam. Illi se viles et exigu-
os deputabant. ego vero ornatu vestium de-
lectabar. Propterea illi nunc exultant. ego
autē lugeo et lamento. Illi letant. ego vō ama-
riter defleo. Cuigila itaq̄ miserande euigi-
la. et imensam eius bonitatem considera. et
ne velis salutē tuā negligere. Et exquire eū.
et erit in salutē velociter/ inuoca eum et prote-
get te. Da ei vt recipias ab eo centupluz. Si
carthua cum sit absq̄ anima per litterarum
apices clamat. et om̄e debitum quod in ea scri-
ptum est restituit. q̄to magis benignus de-
dabit gratiam querentibus eum? Chartula
per litteras vsuram super vsuram augmen-
tat. et thesaurum gratie mercede orationum
deus multiplicat. Ne velis incuriosus existe-
re. nec domine tui sollicitudo terrenozū ne-
gociorum. neq̄ in desperationem temetipm
adducas. Deus em̄ propter viscera miserati-
onni suarū. suscipit et proteget te. et omnes
qui eum ex toto corde quesierint. Accede er-
go ne dubites. et procide ante eum. ingemi-
scens et plorans dicito ei. Dñe meus et salua-
tor meus. quare me dereliquisti? Miserere
mei qm̄ tu es amator hominum. qui solus es
sine peccato. Extrahē me de ceno iniquitarū
meorum. vt non ibi infigar in eternum. Libe-
ra me ex ore inimici mei. ecce em̄ vt leo rugit
deuorare me cupiens. Excita potentiam tuā
et veni. vt saluum me facias. Lorusca corusca
tiones tuas et dissipa virtutes eius. expaue-
scat et tremiscat a facie tua. Infirmus nanq̄
est. neq̄ habet virtutes stare ante conspectū
tuum. neq̄ ante faciem diligentium te. Uli-
dens enim signum gratie tue. pauore concu-
titur. et confusus discedit ab eis. Et nunc dñe
salua me. quoniam ad te confugi. Si ergo sic
acceseris ad eum et inuocaueris eum ex toto
corde. confestim quasi bonus pater et miseri-
coris. mittet gratiam suam. et auxiliabitur tui
et omnes voluntates tuas adimplebit i bonū

Ita ergo age charissime mihi. ita age et accede. et noli negligere inuocare eum. et noli incuriosus esse. Et neque in me segne ac desidiosum intendas. mihi enim sufficit confusio vultus mei. moneri. et non intelligenti. dicenti et non facienti. Sed esto imitator perfectorum et spiritualium patrum: et regulam eorum exquire. Et ne velis que sunt ardua / et excelsa incipe. que nequaquam valebit perficere: neque ea que sunt nimis exigua et ibecillia. ut multiplicata tibi merces accrescat. Ne nutrias corpusculum tuum: ne te incipiat impugnare. Neque illud carnalibus voluptatibus insuescas. ne pregrauea aia tua: et ad ima depressus virtutis deducaris. Si autem in hoc te dederis. ut desideria eius perficias: derelinquet viam planam et rectam: et asperam et prurpam incedet. Omnem que sordida cogitationem facile recipit: nec ultra potest esse prudens vel sapiens. Et si iterum supra modum eundem volueris affligere / etiam pro hoc animus grauiatur: segnitia atque desidia obtinebit. et supplebit iracundia. In laudibus que et orationibus atque in bonitate obedientie: pigrum ac remissum efficit. In iustitiam que tuam: mensura bona ex equo pondere gubernet. Dico tibi. Nunquam in stadio spectator: equis currentibus assististi: Ac rursus nauiculam in pelago contemplantus es? Quis vero si supra modum ad cursum concitati fuerint interisse: et iterum si supra quam mensura exigit / fuerint relaxati. ipsum aurigam deiectum per diuersa traxisse? Similiter et nauicula in mari si supra capacitatem suam fuerit onerata: fluctibus comprimetur: et si rursus leuiata / et absque onere fuerit. velocius vehementia ventorum submergitur. Similiter etiam corpus et anima: si supra modum ex his que supra diximus fuerint abiuncte pregrauiata. decidat utrumque necesse est / ac succubat. Propterea bonum est / ita unumquemque incipe ut perficiat: ut possit deo placere. et vtiliter sibi et ipsi ac proximis exhibere.

La. X. **T**eros et perfectos monachos commendas et ad certamen puocans: pigros per apertam similitudinem putas: ostendensque ex compassionem monachi ad militem quomodo segnis et negligens a diabolo vincatur: vigilans vero per gratiam dei adiuuetur: occasione cuius diuinam gratiam plurimum commendat.

Us estis benedictus grex christi. vos estis luminaria orbis terre: vos estis sal terre et columna sub celo. Vos inquit que perfecti ac dei monachi estis. que estis angeli super terram. que angelo-

rum puerfationem diligitis. corpus siquidem gestatis humanum: opus angelicum perficitis. Ergo vobis in quo contenditis temporalis est: retributio autem eius et laus in seculum seculi permanet. Labor abstinentie vobis breuis est. at vero premium immortalis est. Quatum autem vos abstinentie regulam obseruatis. et virtutes cum dilectione acquiritis. tamen aduersariis vobis diabolus irritatur. et seuis efficit: diuersosque laqueos ad decipiendos vos atque impediendos occultat.

Attendite ergo vobis fratres charissimi / a laqueis eius. Nullus enim absque certamine coronatur. neque gratia dei deserit quemque: si cum alacritate pugnaverit. Si quis vero semetipsum relaxas: os suum pigritia detentus non operitur: nec gratiam eius inuocat / ut sibi auxiliium conferat: ne velit gratiam eius inculcare: eo quod non fuerit ab ea adiutus. Quomodo dum si quis manibus ac pedibus sanus extiterit. habebitque coram se plimas escas oppositas. et pigritie causa noluerit eas ori suo applicare / et comedere. et aiam suam reficere: ita et monachus experimentum huius bonarum deliciarum diuine gratie: si neglexerit huiusmodi dulcedine satiari. Quis enim miseretur illi. qui huius manu nequaquam percipiat ex his que sibi apposita fuerint. Vel quomodo miseratur quis monacho. qui cum non habeat sollicitudinem actuum terrenorum. salutem suam neglexerit?

Compat autem monachus militi ingrediendi in plium: membra corporis sui undique circumvallanti. donec dimicando victoriae palmam accipiat. Eligat namque diligenti custodia / muniendo se. et desertat: veres nequam eum aduersariis deiciat ac prosternat. Si vero in segnitie semetipsum relaxauerit. facile miles huiusmodi triumphabit. Eodem modo etiam monachus / si vires anime sue segnitie negligenterque laxauerit. absque vlla difficultate a diabolo inimico suo elidetur. Permittit siquidem in corde suo cogitationes turpes ac sordidas. libenterque in se recipit elatam sapientiam. vanam gloriam que atque inuidiam. necnon et detractionem. odium / gula libidine. et insatiabile somnum. In his autem omnibus: in desperationem semetipsum deducit. Si autem vigilauerit. spiritus que in suum presidium gratiam dei que fuerit spiritus auxiliabitur / et ab ipsa docebitur quomodo ei placere debeat sitque in eo ipsa gratia laus: et que ei laudem exhibeat. Quomodo si quis attendat in speculum: idem ipse est que videat et que videatur. Sic et gratia ubi iuenerit requirit: ibi inhabitat / et inhabitatur. et efficitur ut predictum: laus et que laudem exhibeat. neque absque huius auxilio cor sibi valebit sufficere. Retribuit autem ei si quis ab ea precepit. et ex vino eius eidem offert potum: velut si dicatur ex concupitione eius retribuit ei lachrymas. et a dulcedine vini

ei⁹/hūiliationē pfert cordis. Ex virtute q̄ qm
 assumpsit: eidē cōcinit psalmos. Absq̄ psona
 siqdē: idigēs eē videt̄ speculū. Lū x̄o accepit
 psonē cuiuslibet ituitū/ ex eo qd̄ accipit retri-
 buit. Et si exornat⁹ q̄sq̄ in eo attēdat. idēz ex
 ip̄o speculo ornat⁹ efficit. Silt̄ z hō absq̄ gr̄a
 diuina: inopis eē videt̄ z indigēs. si x̄o pme-
 ruerit gr̄am/ ex h̄ ip̄o qd̄ fuerit adiut⁹ ab ea:
 posit̄ in se emēdare virtutes. Si aut̄ denuo fu-
 gauerit eā. desolat⁹ inuenit̄ ac nud⁹. z ihabi-
 tant in eo cogitationes turpes ac sordide. sic
 nicticozax in domicilio. hōis ḡ ē gr̄am iuoca-
 re. gr̄e x̄o ē. vt ei i opitulationē adueniat. Abs-
 q̄ gr̄a em̄ mens nō pōt illuminari: ad p̄tēplā-
 dam multiplicē futuri seculi pulchritudinem.
 Et nisi sanctificatū fuerit cor: nō venit gr̄a in
 hoīe. Si aut̄ illuminat⁹ a gr̄a virtutes opt̄as
 acq̄sierit. sibiq̄ emēdationē q̄s adept⁹ ē repu-
 tauerit: multū semetip̄m fallit. Neq̄ infirmita-
 tem suā itelligens: emul⁹ nāq̄ sibi ex̄is hmōi
 pcul a se gr̄am deturbabit. Lū x̄o q̄s opitula-
 tionē acq̄rēs: gr̄am diuinā agnouerit. z cū fu-
 erit corrobort⁹ vt virtutes obtineat/ glorifica-
 uerit deū z dixerit. gr̄a miseratiōib⁹ tuis dñe
 qd̄ me idignū gr̄am tuā pmereri fecisti. z quē
 admodū voluisti emēdasti i me q̄ tibi fuerāt
 placita: hmōi agnosces fragilitatē suā: festia-
 bit se diuine gr̄e tēplū p̄parare. z tūc efficit̄ in
 eo gr̄a ip̄a sacerdos. atq̄ ipsa oblatio: et esca-
 sp̄alis z q̄ māducat. impator z regnū. edificat̄
 q̄s z q̄ edificat. Efficit̄ q̄s ciuitas. z mur⁹ inex-
 pugnabilis. z ab om̄i malo eum custodiet. do-
 nec ab h̄ seclō ad phennā vitā z in futuz secu-
 lum transferat.

La. XI. **I**nducēs inuitationē auctoris
 auxiliū spondētis: z ad ablutionē vitioz psua-
 dentis. Et vt ad ip̄m iclinent̄ inuitati: exptū
 se p̄siliatorē p̄testat̄ z offert: p̄sulitq̄ vt ad p̄fe-
 ctam singularēq̄ pudicicie virtutē festinet̄: qm̄
 excellēter cōmēdās pulchras inducit similitudi-
 nes/ tādē eos deflēs q̄ illā habuerit z pdiderit.

Incлина ad me
 aurē tuā dilectissime mihi/ et ero
 tibi p̄siliator si ad vitā vis efnā p̄-
 uenire. S̄ mēbrū meū si desideras introire. z
 si p̄cupiscis b̄ritudinez dñi dei tui. dicito mihi
 frat̄ cur abluis faciē tuā aq̄/ vt p̄ximo tuo pla-
 ceas. Nec dū ḡ respuisti vitia passiōis carnis
 tue. s̄ hoz adhuc vitio detineris. Si autē vis
 lauare faciē tuā/ dilue eaz lachrymis. z ablu-

eā cū fletib⁹. vt in p̄spectu dei z scōz angeloz
 cū claritate refulgeat. Facies siqdē q̄ abluīt
 lachrymis/ imarcessibilē decorez acq̄ret. Sic
 dicis fortasse mihi. Lō fundoz sordidam ac de-
 formē faciē p̄ferre/ s̄ z si incultā faciē z pedes
 sordidatos cū corde purificato habuerit/ sup̄
 claritatē solis cū dei angelis refulgeb̄. Quid
 etiā risum indifferentē p̄fers/ nōne flere ac lu-
 gere te dixisti? Tu x̄o h̄ relinquēs risib⁹ incō-
 ditis demoraris. z h̄ vñ: nisi ex eo qd̄ non desi-
 deras b̄ritudinē ei⁹/ nec timeas supplicia eius

Qui igit̄ tēptatiōes expt⁹ ē. posit̄ cōmone-
 re eos q̄ necdū expti sunt. Et q̄ in manib⁹ la-
 tronū incidit/ posit̄ viātes cautos ac diligen-
 tes efficere. Quia ḡ z ego ex p̄te tēptat⁹ sum
 p̄p̄ segnicie meā. siqdē ad horā t̄m̄mō caute-
 lam habui. s̄ meaignauia ac pigricia i hac me-
 felicitate cōstituit. ob h̄ itaq̄ cupio dilectissi-
 mi p̄siliator existere gregi electo christi. ne ob
 vitia carnalia/ z secularē voluptatē ab illa cla-
 ritate priuemini. z a thalamo sponsi pleno le-
 ticia z exultatione cū dedecore abijciamini.
 Labor abstinentie v̄re/ velut somniū ē. req̄es
 aut̄ laboris ienarrabilis. Attēdite vobismet
 ipsis. ne ab vtrisque p̄tib⁹ corruatis. z p̄ vtrisque
 vltionē exoluatis. s̄ festinate poti⁹ p̄fectā virtu-
 tem acq̄rere/ q̄ adornata ē oib⁹ q̄s diligit de⁹
 h̄ac si possideritis/ nunq̄ deū exasperabitis.
 nec mali aliqd̄ p̄ximis v̄ris facietis. Hec at̄
 singulari virtutē vocat̄/ h̄is in se pulchritudinez
 diuisaz virtutū. Quēadmodū em̄ regale diade-
 ma/ absq̄ lapidib⁹ p̄ciosis. z electis margaritis
 cōponi nō pōt. ita z hec singularis pudicicie
 virtus. absq̄ pulchritudine diuersaz virtutum/
 nō valebit p̄sistere. Nā z plena regali diade-
 mati compabit̄. Sic em̄ in eo si vn⁹ lapis vel
 margarita defuerit/ fulgure sup̄ caput regis
 decenter nō pōt. ita z h̄ singularis virtutē si deha-
 buerit vnā speciē ceterarū virtutū. p̄fecta virtutē
 noiari nō pōt. Assimilabit̄ rursus copiosis
 dapib⁹/ cōditis. salis x̄o suauitatē nō habētis-
 bus. Quēadmodū ḡ optime dapes/ absq̄ sa-
 le inutiles sunt. ita etiā h̄ singularis virtutē/ in oī
 pulchritudine diuisis virtutib⁹ adornata. si cha-
 ritatē circa deū z p̄ximū nō habuerit. abomi-
 nanda fortiter z inutilis habebit̄. Kursuz si
 milis ē p̄fecto alphabeto. p̄p̄iis l̄ris adorna-
 ta. Et si q̄s ex eo vnā auferat l̄ram/ totū oīuz
 om̄ino ad nihilū p̄stituet̄/ ita z h̄ singularis vir-
 tus. si ex oib⁹ virtutib⁹ vnā min⁹ habuerit/ to-
 ta inutilis repit̄. Compabit̄ etiā fortissime adle-
 iux firmamētē celsitudinē puolatī. q̄ cernens

escā in laqueo. tota se alarū velocitate. cū in-
genti īpetu in eo deposuit. Volēsque escā inde
ptrahere: cōprehēsa ē sūmitas vngule ei⁹ in
laqueo ⁊ ob dolorē ei⁹ hūiliabit oīs fortitudo
ei⁹: totūque corp⁹ suū extra laqueū ē. oīs autē v-
tus colligata ē ī eo. Sicut ⁊ hū singulari vī. si fu-
erit iūcta in vno aliq̄ negocio frenorū. tota in
eo sicut colligat. Et quēdē totū corp⁹ pfectionis
ei⁹ absque vinculis ē. oīs autē vī in fra hūiliata
ē. Et quēadmodū nō valebit aq̄la ppter ca-
ptionē vngule/ in aeris altitudinē volare. ni-
si fuerit liberata. ita ⁊ vī hū nisi a frenis nego-
cij liberet/ pfecta eē nō potit. Quis ē q̄ nō
habeat lachrymas/ veniat ⁊ defleat mecum?
Et q̄ nō habet cōpūctionē/ cōsiderās intelli-
gat. Discat q̄ diligēter ab his q̄ in hac vīute
sunt puerfati. q̄ q̄rūdā puerfatio. vsq̄ ad ce-
lum puenit. veniensq̄ ad portas. in regnū p-
hibita ē introire. Hoc at̄ dico dilectissimi. q̄a
puerfati q̄dā in hac quā p̄dixim⁹ vīute. et ad-
ornati sunt ea p̄tēplātes eā q̄i regali diadema
⁊ p̄p̄ exiguā rē. talē ac tātā vīutē ad nihilū de-
dixerūt. Colligata ē eī mens illoz sollicitu-
dinib⁹ frenorū negociorū. ⁊ ob huiusmodi
vinculū. acq̄sita vī in celū itroire nō valebit

Ca. XII. **U** Dictorū occasione exhortās eū
q̄ p̄ractā pudiciē ⁊ castitatis vīutē habet: ne
illā amittat tradēdo se in vincula inimici: ido-
neū exēplū adducēs at̄ q̄ demonstrās quō hū
tus liberari possit: ita vt nihil ei nocē possit.

U **I**de ergo cha-
rissime mihi. ne tenetipm inimici
alligandū vinculis tradas: ⁊ āmi-
rabile vīutē destruas. quā multis laborib⁹ ac
q̄sisti. neq̄ celestes portas/ acq̄sitā vīutē itro-
ire p̄hibeas. ne corā spiritali thalamo p̄fusiōe
adopta p̄sistat. neq̄ p̄ vnū capillū alligās eā.
⁊ ad solū terre insigat: s̄ tribue ei fiduciā ⁊ vo-
cem excelsam. vt exultans ingrediat in thala-
mū ⁊ mercedē laboris sui possit p̄stāter/ ac s̄-
limi voce clamare. Et obstupescendū mira-
culū. quō tā imanis ac fortissim⁹ leo. p̄ vnū ca-
pillū ligat⁹. humilis ⁊ captiu⁹ effect⁹ ē. Leoni
siquidē hū vī compabit: oīb⁹ bonis ac p̄fectis
opib⁹ adornata: ⁊ q̄si ab illo vno capillo terre-
nis sollicitudinib⁹ colligata ē. Quāobrē vi-
gila dilectissime vigila: moue q̄man⁹ tuas. et
hūc exiguū capillū abscede: neq̄ venias ī de-
risum. sic fortissim⁹ ille sampson. Ademento
q̄d mille viros occidit. ⁊ q̄si vnū capillū. funes

valedissimas extremū portauit. ⁊ seipm a vin-
culis liberauit: ⁊ inimicos interficiens deo vi-
ctoriā reputauit: ⁊ p̄ orōnē suā ex ip̄a maxilla
fontē aque p̄duxit. hū talis ac tāt⁹/ q̄ hū vnūsa
p̄fecerat: postea semetipm vinctuz adūsarijs
tradidit. hūiliat⁹ ē nimum. p̄ eo q̄d crines ei⁹
ablati sunt: ⁊ terribilis illa atq̄ mirabilis vī
ei⁹ deuicta ē. Attēde q̄ tu tibi metipm. neq̄
āmirabile castitatis vīutē/ p̄ puā sollicitudinē
colligādo humilies: s̄ liberā eā efficiēs ab oīs-
bus negocijs q̄b⁹ ledit ⁊ adornās p̄mitte in
celū. Sicut autē eā libera. quēadmodū aq̄la de-
scendens in p̄fundū vt inueniat p̄ciosissimaz
margaritā. Lunq̄ inuenerit. p̄tin⁹ ad excelsa
cōscēdit: totūque corpusculū ei⁹ aq̄s exhibetur
Aqua em̄ p̄māsit in loco suo. ip̄a autē cū diui-
cijs prexit in ardua. Eodē modo etiā tu p̄pe-
ra oīb⁹ frenis negocijs liberari: ⁊ adornatus
p̄fecta vīute: q̄si vestimēto induere ea. Ex-
cuba vigilāter dieb⁹ ac noctibus horis ac mo-
mētis: ne spolieris ab ea. Hec autē singulari v-
tus de q̄ loq̄mur adornata in oīm pulchritudī
ne diuersaz vīutū: nullis negocijs frenis no-
ceri potit. Tribulatio em̄ patiētā opat. ege-
stas x̄o ac volūtaria paupertas. fra ē opationis
ei⁹: ex ip̄a em̄ fructificat iusticie fruct⁹. sic ne-
q̄ infirmitas eā ledere pot. ex ip̄a em̄ vīute et
gloria induit apud deū. Sicut autē adulationes
diūsaz rerū nequaq̄ valebūt iminuere eam
ab ipsis autē acq̄rit laudē in vitā etnā. Per-
secutio nō poterit terrere ea. nec pauorem ei
incutere. Ex ip̄a/ corona pulchra ac p̄fecta
cōponit. q̄ deo gloriā cū gaudio ⁊ exultatiōe
exhibeat. s̄ neq̄ nuditas pot ei segniciē torpo-
ris incutere. eo q̄ ex ip̄a ei stola claritat⁹ con-
textit. Games sicut pusillanimitatē ei nō pote-
rit generare. ex ip̄a em̄ mēsa ei p̄parabit in re-
gno celoz. S̄ neq̄ p̄ sitim poterit ea desidia
circūdari: ab ip̄a em̄ p̄parabit ei paradus leti-
cie. Neq̄ x̄o paupertas potit eā ad illecebras
diuiciaz ipellere. ex ip̄a nāq̄ b̄titudine deum
possidebit. Vigilia q̄ ⁊ flet⁹: coronā p̄fectio-
nis: ⁊ fontes puritatis ei⁹ existūt. hūilitas et
māsuētudo: fundamēta sunt edificij eius.

Abors nō p̄ualebit mortificare eā. s̄ neq̄ se
pulchrū cōcludere eā pot. neq̄ vīutes vales-
bunt retinere eā. Ipi quoq̄ celi/ nō valebunt
portas suas claudere corā aīa q̄ vīutib⁹ viger
s̄ mox vt viderint eā/ cū gaudio reserantur.
Abille milia ⁊ decies dena milia angeloz ⁊ ar-
changeloz. throni ac dñatiōes. ⁊ p̄ncipat⁹ nō
valebūt cōminari ei: s̄ cū gaudio vult⁹ sui sur-

scipiēt eā: et in manib⁹ suis tollēt / et aſi ſedē ma-
ieſtatis offerēt eā. Exultabit q̄ pater in ea /
et fili⁹ cū ſpūſcō. Exultabit q̄dē in ea ſpūſcūſ
q̄z tēplū ſc̄m ei effecta ē: et inhabitauit in ea. Ex-
ultabit in ea vnigenit⁹ fili⁹ / q̄z ſp̄ desiderauit
eū: et p̄ter eū nihil voluit poſſidere. Exultabit
in ea pater: q̄z dilexit eū: et volūtati ei⁹ nullaz
p̄tulit volūtate. Exultabūt ſup eā celi cū v̄tu-
tibus ſuis: et pariter p̄cidētes gloriſicabūt pa-
trē / et filiū et ſp̄m ſc̄m. vidētes eā in oī angelica
v̄tute. et in oī pulchritudine iuſticie adorna-
tam. Exultabit etiā paradīſus: quia hereditatē
in eo ſortita eſt.

La. XIII. **I**n p̄ſona auctoris gloriſicāz
magnificāz dñm amatozē hoīm: mltisq̄ deuo-
tis deſc̄ationib⁹ benignitatē ei⁹ p̄ mētis illu-
minatiōe: vulnez ſuoz ſanatiōe ac gratie col-
latione interpellans.

Gloria et magni-
ficētia ſoli benigniſſimo atq̄ amato-
ri hoīm deo / q̄ nob̄ regnū p̄ ſuā gr̄am
p̄ſtituit. Sana me dñe et ſanabor: q̄z tu ſol⁹ es
ſapiēs / et miſericors medic⁹. Supplico bonita-
tem tuā ſana vulnera aīe mee. et illumina ocu-
los mēt̄ mee: vt p̄ſidēt diſp̄ſatiōez meā: q̄ ſup
me ſp̄ efficiſ. q̄z iſatuata ē mēs mea et gr̄a tua.
q̄ ē ſalvitat̄ / cōdiat eā. Et q̄d ad te h̄oro dñe
q̄ cūctoz es p̄ſci⁹: q̄q̄ ſcrutatoz es renū et cor-
dis. et ſol⁹ oīa noſtri. Sic ſra ſine aq̄ ſitit ad te
aīa mea: et deſiderat te cor meū. Qui aut̄ dili-
git te i deſinent / tua gr̄a ſatiabit. Sic ei ſp̄ au-
diſti me: etiā nūc ne d̄ſpicias deſc̄ationē meā
Ecce em̄ q̄ſi captiua ē mēs mea: te ſolū ſalua-
tozem exq̄rēs. Abitte itaq̄ gr̄am tuā velocit̄
in auxiliū meū: et ſatiet eſuriē meā / et ſiti mee
potū tribuat. Te ſolū deſidero inſatiabilē do-
minū. Quis em̄ poterit te inſatiari / q̄ te ex-
v̄tate dilexerit lumē v̄itat̄ / et luminis tributo-
rem. Da mihi petitionē meā: et dona mihi de-
ſc̄ationē meā: et diſtilla in cor meū ſtillā dilecti-
onis tue. Aſcēdit in cor meū / q̄ſi in ſilvā flā-
ma charitatis tue / et deuoret ſpinas et tribu-
los peſſimas cogitatiōes. Et tribue mihi co-
pioſe et ſine meſura q̄ſi de⁹ hoī gr̄am tuā / et
dona mihi quaſi rex regū / et multiplica q̄ſi bo-
nus fili⁹ boni p̄ris. Si aut̄ in q̄buſdā puat⁹ ſuz
aut puoz q̄ſi terren⁹ aut fili⁹ terreni. ſtu q̄ re-
repleſti hidrias b̄ndictiōe tua. i ple ſitim meā
gr̄a tua / et q̄ ſatiaſti q̄nq̄ milia viroz de q̄nq̄
panib⁹. i ple eſuriē meā. imēſa copia bonitatis
tue. Amatoz hoīm benigniſſime ſup ſenū et

flozes. et ſup oēm herbā viridē ſre. ſine iuidia
in h̄ tpe gr̄a tua effuſa ē / q̄to magis ſuoz tu-
ozū / q̄ te deſc̄ant̄ petitionib⁹ largiri te puenit.
Ecce em̄ ſra fulgoze coruſcat. et volucres vo-
ces ſuas imutāt / a gl̄ia mlta ſapie tue. Ecce
aut̄ ſra varietate florzū q̄ſi diploide induit. q̄ ſi
ne manib⁹ textit. Exultat aut̄ / et feſtiuitatem
duplicē celebrat. Unā q̄dē p̄ adā filio ſno p̄ri-
mogenito. q̄z viuificat⁹ ē in chriſto / alteraz p̄
dño ſuo / q̄z deſcēdēs ſup eā abulare dignat⁹ ē
Ecce em̄ vt mare multiplicat gr̄a tua. et cos q̄
in ip̄o nauigant facis eē locuples / eadē gr̄a dī
etiā mihi loquēte ad te fiduciaz tribuat. Qui
ſuſcepit̄ duo minutavidue illi⁹ et laudib⁹ ex-
tulit̄. ſuſcipe deſc̄ationē et orōnē meā / et do-
na mihi petitionē meā. vt tēplū ſc̄m efficiar
gr̄e tue / et vt inhabitet in me et ip̄a me doceat
q̄ſi oīm placere debeā / vt pulſet i mēbris me-
is atq̄ in viſcerib⁹ meis velut in carixa. q̄ ſūt
plena cōpūctiōis atq̄ leticie. Abēs q̄z mea
q̄ſi q̄dā ſenū cōſtringat / ne oberrās in pctō
corruā / et a claritate luminis expellar. Exau-
di me dñe exaudi me / et p̄ſta vt vocari merear
in regnū tuū. q̄ q̄ſi errās erā. nūc aut̄ ſum con-
gregat⁹ / q̄ erā imūd⁹. et mūdāt⁹ ſum. et q̄ inſi-
piens erā. nūc x̄o ſapiēs ſum. et q̄ aliq̄ſi iutilis
erā. nūc aut̄ vtilis effectus ſum. Rex tu⁹ ele-
ctus. monachoz q̄z cōuēt⁹. et oīm ſcōz q̄ pla-
cuerūt añ te / q̄ nūc in paradīſo exultāt / iā depre-
cant̄ p̄ me. et obſecrāt te ſolū amatozē hoīuz.
Exaudies q̄z eos et ſaluab̄ me obſecratioibus
eoz. Ego q̄z p̄ eos tibi gloriā et laudē offerā. q̄
exaudit̄ orōnes eoz et miſert⁹ es mihi / et nō
deſperit̄ petitiones eoz q̄ p̄ ſalute aīe mee p̄-
fuſe ſunt. Tu aut̄ dñe p̄p̄his tuis dixit̄ / ape-
ri os tuū et i plebo illō. Ecce itaq̄ os fui tui. cū
corde aptū ē / i ple illud gr̄a tua vt ſp̄ te b̄ndicā
chriſte ſaluatoz me⁹. Irriga cor meū amatoz
hoīm benigniſſime / redde rozē gr̄e tue. Quē
admodū ſra dū ſerit̄ generatiōes ſuas nō va-
let enutrire / niſi a bonitate tua fuerit vſitata
ſic neq̄z cor meū ploq̄ valet / q̄ tibi ſūt placita
abſq̄ gr̄a tua et fructificare fructū iuſticie. Ec-
ce aut̄ naſcētia ſre enutrit pluuiā ſupueniēs /
nec nō etiā arboz naſcētia florzū varietate de-
pingit. ſic etiā ros gr̄e tue / mētē meā illumiet
vt florzū cōpūctiōis et hūilitat̄ ac ſapie eam
adornet. Et q̄d dicā. Ecce em̄ orō mea iſfir-
ma exiſtit / et iniquitates mee / gemere me com-
pellūt. Uincat ḡ gr̄a tua. Qui apuiſti oculos
ceci / oculos mēt̄ mee adapi / vt pulchritudinē
tuā ſp̄ deſiderēt. Et q̄ apuiſti os ſbiugalis / ap̄i

os meū i laudē ⁊ gloriā grē tue. Qui posuisti
 fminū mari dō pcepti tui. pone etiā fminuz
 cordi meo pgrāz tuā. vt nō declinet ad dexte
 ram neq; ad sinistrā a pulcritudine tua. Qui
 aquā in deserto tribuisti p̄p̄o nō credēt. s̄ cō
 tradicēt. dona mihi cōpūctionē. ⁊ oculis meis
 lachrymas. vt desleā dieb⁹ ac noctib⁹ dies vi
 te mee. cū humilitate ⁊ charitate. ⁊ puritate
 cordis. Appropiet ofo mea i p̄spectu tuo dñe.
 dona mihi fmonē sc̄m. vt tibi offerā manipu
 lum p̄fessiois mee repletū. ⁊ dicā gloriā ei. qui
 mihi h̄ tribuit. vt ei etiā ego offerā qđ ab eo p
 cepi. ⁊ adorē eū. qui mihi tāta largit⁹ ē. Exau
 di dñe ofonē fui tui. qui es sup oīa bñdict⁹ in
 seclā seculoz Amen.

Sancti Effrem diaconi / De cōpū
 ctione cordis. Liber p̄mus explicit.

Incipit liber secūdus eiusdē / de eadem cō
 punctione.

La. I. **I**nitās nos ad cōpūctionē ⁊ do
 cens quō ad illā pueniat. phibēs q; negligētī
 am ac pusillanimitatē ⁊ exhortās vt dñm iuo
 cem⁹ fiducialit⁹ ei fuīam⁹ / corda n̄ra sancti
 ficem⁹ / nob̄ iuicē ignoscām⁹ / atq; de p̄fectioē
 n̄ra nō p̄sumām⁹ / pulchre tandē monachum
 agro seminato compans.

Venite charissi
 mi mihi. venite p̄fes ac fr̄es grex
 saluatoris elect⁹. venite negociē
 mur q̄adusq; nūdine celebrantur.

Repletelachrymis oculos v̄ros. ⁊ ianue cor
 dis v̄ri oculi referent. Loquimini verbū vite
 ad inuicē ⁊ cōfestim mēs v̄ra cōpūget de re
 gno ac paradiso. Sensus bonū assumite. ⁊ p̄ti
 nus negocia i rēna p̄tēpnet. Nemo p̄ segnici
 em relaxet. neq; ipusillanimitatē veniēs ex
 pauescat. Neq; p̄timeſcat aliquis neq; vereā
 tur. s̄ p̄roni vel iprobe iuocem⁹ dñm n̄m. et
 p̄stant fuīam⁹ saluatori n̄ro. ⁊ p̄festinātes q̄
 sc̄ificem⁹ corda n̄ra p̄p̄ sp̄m̄ sc̄m. Cōspirem⁹
 ad inuicē ⁊ obsecrem⁹ / ignoscām⁹ alterutruz
 in toto corde n̄ro. Serui em̄ sum⁹ qui sine mē
 dacio ē dei. qui ait. Amē amē dico vob. nisi di
 miseritis ex corde v̄ro delicta v̄ra alterutrum
 nec p̄f v̄r celestis dimittet vob delicta v̄ra. Et
 p̄ sc̄os ap̄los suos indicauit nob̄. q̄tiēs fratri
 remittere oporteat. dicēte petro. Quotiēs si
 peccauerit in me frat̄ me⁹ idulgeā ei. vsq; se
 pties. Ait illi dñs. Nō dico tibi septies. s̄ septu
 agiea septies. Nos x̄o In̄ dñi nec tertio i die. i

uicē ignoscām⁹. Obsecro vos. charissimi mi
 hi. ⁊ supplicif rogo o amici mei / vigilate i hoc
 breuitpe / i hac v̄ndecia hora p̄tēdite. Jā em̄
 vespa appropinquauit. ⁊ cū glia m̄lta remune
 rator adueniet. reddere v̄nicuiq; f̄m opa ei⁹.

Attēdite vob / ne quis emēdatiorē vitā exer
 ceat. ⁊ q̄si p̄fidēs ⁊ negligēs imēsam ei⁹ remu
 nationē amittat. Silis autē ē monach⁹ agro
 semiato / qui cū roze ⁊ i b̄rib⁹ p̄sueuit exerceri
 ⁊ fructificare fructū iusticie ⁊ leticie. Cū autē
 ad suū fructū puenerit. maiorē i gerit curam
 agricole. Sollicit⁹ em̄ puigilat ⁊ timet ne sa
 ta sua aut repentin⁹ grādo aut cāpoz iumen
 ta subuertat. Ita ⁊ monachus q̄adusq; i hoc
 corpe deget. q̄tidie sollicit⁹ curā adhibeat p̄
 imortalitate vite sue. ⁊ p̄ negligentia iuanuz
 cucurrisse inueniat. Gaudiū ⁊ leticia agricō
 le ē. q̄n̄ messem suā cōgregat. ⁊ laboz p̄mia fu
 erit assecut⁹. Eodē modo letabunt̄ angeli d̄i
 in celis. q̄n̄ quis metuēs deū cursum p̄p̄rium
 p̄sumauerit replēs horrea. Agricola in securi
 tate p̄stitur⁹. epulat̄ atq; exultat. ⁊ monach⁹
 cū in horrea fuerit posit⁹. i. in māsionē et̄ne vi
 te. p̄festim ascendant diuicie eius ad celum.

La. II. **E**xcitās nos ad vigilatiā in belli
 certamine. ⁊ tutēq; n̄ram p̄solās ex x̄tute dñi
 qui ē agonista n̄r / atq; exhortās ad mutuum
 adiutorū / vt sic in vnū inuicē cōspirātes adū
 sariū n̄m p̄fundam⁹ ac supem⁹ ⁊ deū honori
 ficem⁹. Et ob h̄ cōmēdās multitudinē mona
 chorū simul deo militantiū / multis reb⁹ tam
 multitudinem monachoz q̄ singulos mona
 chos compando.

Vigilemus di
 lectissimi mihi / vigilem⁹ donec in
 bello p̄stituti sum⁹. ⁊ p̄tra diabolū
 dimicem⁹. Pugna quidē ei⁹ i p̄mptu ē. ipe at
 ifirm⁹ existit ac debil / n̄r at dñs ⁊ agonitheta
 qui ē rex regū his qui alacrit̄ dimicauerit ⁊ x̄
 tutē p̄stat. ⁊ coronā imarcessibilē. Quēadmo
 dū ei puluis a vehemētia v̄tri sp̄git ⁊ ipuḡt.
 ita ⁊ adūsari n̄r ad nihilū rediget q̄n̄ vox n̄ra
 i di laudib⁹ p̄sonat. ⁊ ofones n̄re plene lachry
 mis dño exhibēt. Nemo q̄ segnit̄ agat nec tic
 at. s̄ is q̄ fort⁹ ē infirmiorē adiuuare festinet. ⁊
 q̄ alacer ē / pusillanimitē p̄solet. Qui abstines ē
 iordinatū ⁊ ihonestū i crepet ⁊ obiurget. Sic
 em̄ inuicē p̄spirātes ⁊ pariter triūphātes. cō
 culcatorē n̄m p̄fundim⁹. ⁊ dñm n̄m q̄ i celis
 ē honorificem⁹. Sc̄i q̄ angeli in nos letant̄. ⁊
 q̄ vidēt nos ⁊ audiūt de nob̄ edificant̄. Pa
 B 3

radisus fructib⁹ leticie ac varijs florib⁹ plen⁹ multitudo e monachoz. in idipsuz adornata in dilectione dei. Quasi fons bon⁹. et aq⁹ exundantib⁹ multitudinē arboz irrigas/multitudo e monachoz: in idipsum psalmoz cursu cat⁹ lachrymis irrigatiū. Sic ciuitas murata et munitioib⁹ circūsepta. multitudo e monachoz. in idipm alterutrū pspirātes in dilectione dei. Diadema ptextū lapidib⁹ p⁹ciosis et splēdidis margarit⁹. multitudo e monachoz in idipm in omne op⁹ bonū ornata. Nauis repleta regalib⁹ opib⁹. multitudo e monachoz in idipm plena dñi charitate. Oliua speciosa ac fertilis. multitudo e monachoz. in idipsuz pfirmata in dilectioe dei. Imago regalis habens amirabile historiā/ex oib⁹ elect⁹ coloribus/et florū varietate depicta. multitudo est monachoz. in idipm diuersis virtutib⁹ adornata. Castra scōz angeloz. multitudo e monachoz. habitās in idipm: mentē suā sp hñtes ad deū. Sic mel et fauus ori applicat⁹. sic rñsio fratris cū charitate et hūilitate ad proximū suū. Sic aq⁹ sitiētī in estu: sic pmo p solātis fratrem in tribulatioe ei⁹. Sic q⁹ cadenti porrigit manū et erigit eū: ita et pmo vite et p solatiois. erigit segnē aiā ac pusillamē. Sic sata/lecta et electa et bona. in terra culta et optia: sic in aiō monachi cogitatioes bone et vtilis: Sicut alligatura bona et fortis in edificio: ita in corde monachi magnanimitas. Sic lāpas lucida in loco tenebroso refulgens: sic monachus mēte sobria/et corde vigilāti in tpe psalmodie sue. Sic vinculis et cathenis cōstringit aq⁹la. sic monach⁹ mūdi sollicitudinib⁹ innodat. Sic spine et tribuli in agro optio. sic cogitatioes turpes ac sordide i aiā monachi. Sic cancer spēs et putrefaciēs carnes. neq⁹ finē sanitatis recipiēs: sic memoria malicie in aiā monachi. Sic vmis corrūpit lignū. sic inimicitia corrūpit aiā monachi. Sic tineā ex terminat vestimentū. sic detractio aiā monachi. Sic lignū excelsum qdē et speciosum/attū i fructuosum. sic monach⁹ supb⁹ et insolēs. Sic fruct⁹ delectabilis et speciosus extrinsecus: putrid⁹ vō intrinsec⁹. sic monach⁹ emul⁹ et iuidia plen⁹. Sic q⁹ iactās lapidē i fonte purissimo p⁹turbat eū. sic monachi iracūdi rñsio. p⁹xi mi mētē p⁹turbat. Sic si euellat q⁹ radicitus arborē plenā fructib⁹. et trāsp⁹lantet eā in aliū locū/fruct⁹ ei⁹ marcescūt/et folia arescūt sic monach⁹ derelinquēs p⁹priū locū. et diuisa plustrans. Sic edificii fundamentū nō hñs

sup⁹ petrā. sic monach⁹ patiētā nō hñs in tribulatioib⁹ suis. Sic altās q⁹ añ regem et loquēs ei. vocat⁹ autē a suo suo relinquit regez et se ad cōfabulatioes sui p⁹uertat. sicut monachus in psalmodia sua/ si intentionē mentis sue a deo reflectat. Sic pond⁹ salis depmit i firmū. sic monachū somn⁹ in tpe psalmodie sue. Intellegam⁹ q⁹ charissimi cui assistimus. Sic q⁹ angeli cū timore et tremore hymnū cā tantes astāt. ita et nos debem⁹ cū corde puro et mēte in psalmodijs nris tpe orōnis/ coram deo cōsistere. ne corpe qdē videamur assistere. sensib⁹ vō negocijs frenis puagari. Sic em nauis fluctib⁹ pelagi circūferē. sic et monachi mēs in terrenis negocijs puagat.

Ca. III. Exhortās ad tēptatioes sustinēdas et iducēs ea in qb⁹ p⁹sistit gloriatio monachi: docēs q⁹o is q⁹ vitijs p⁹occupat⁹ ē pulsare debeat ad ostiū dñi: q⁹ nō deerit si pulsans p⁹stiterit: sed misericorditer subuenit.

S Egrem⁹ ergo cogitationes nras a negocijs frenis: vt gliaz ap⁹ dñm nrm hñe mereamur. Sustineam⁹ aduersarij tēptantia: vt gloriā p⁹cipiam⁹. Gloriatio autē monachi. patiētā i tribulatioib⁹ suis. Gloriatio monachi: lōganimitas cū charitate. Gloriatio monachi: cū nullas res p⁹nt⁹ secl⁹ possidē desiderat. Gloriatio monachi. et laus i p⁹spectu angeloz. et hoim. hūilitas et simplicitas cordis. Gloriatio monachi. vigilie et flet⁹ i orōnib⁹ suis. Gloriatio monachi. māsueto cordis et silētiū. Gloriatio monachi qñ deū toto corde dilexerit/et p⁹ximū tāq⁹ seipm. Gloriatio monachi. abstinentia escay et amtiloq⁹o ligue. Gloriatio monachi. qñ p⁹xio tāq⁹ sibiipi cōpatit. Gloriatio monachi. qñ vba ei⁹ opib⁹ p⁹sonāt. Gloriatio monachi. qñ in loco suo p⁹manet. et si huc atq⁹ illuc q⁹ fenū a vento trāsserē. Iheu mihi dilectissimi. qz fact⁹ sū sic machina seu follis fabri ferrarij. q⁹ repletur et euacuatur nec aliquid in se continet venti. sic ego enarrās v⁹tes christi. ab oib⁹ his lōgime sentio. Glia et adoratio magnitudi ei⁹. Charissimi si quis v⁹m p⁹occupat⁹ fuerit cogitationib⁹ sordidis ac turpissimis. nō negligat nec segniter agat. neq⁹ in desperationem semetipm adducat/ s⁹ effundat cor suū in conspectu dei. et ingemiscēs/ defleat et dicat. Exurge dñe/ intēde iudiciū meū. et iudica me p⁹m iusticiā tuā. Opus manuū tuarū sum: vt quid

dereliquisti me? Quare faciē tuā auertis. obliuisceris humilitatis mee? Quia persecutus est inimicus animam meam / humiliavit in terra vitam meam. Infixus sum in limo profundi / et non est substantia. Suscipiat me gratia tua domine ut non peream. Si ita permiseris / et inuocaueris deum. confestim amator hominum deus / mittet gratiam suam in conspectum tuum. et consolationem tibi et requiem a laboribus tuis / in expugnatione quam sustines conferet. Talem ergo habentes benignum dominum. non negligam. et tales misericordem saluatorem habentes non segniter agam. Donec hic degimus miseret et saluat. et remissionem nostrorum tribuit delictorum. et iniquitatibus nostris. si nos voluerimus ignoscit. Quis non admiret. quod per lachrymas huius breuissimi temporis / partem dimittit. et ipsa vnde decima hora / milium nos vulnerum sauciatos per lachrymas sanat. Et rursus cum sanauerit. mercedem proferet lachrymarum. Hic enim nostrum est ei gratiam inuocare ut sanet. et mercedem exhibeat sanitatis. Non ergo negligam fratres. sed festinem sanari. quod ut superius memorauimus. Hic miseret deus per gratiam suam. ibi autem nequaquam. sed iustum iudicium et ultio et retributio gestorum est. Ibi misericordissimus ille abraham. in misericors inuenietur. et qui per sodomitis ut saluarent fuerat deprecatus. ibi per vno peccatore ut misericordiam inueniat / minime deprecatur.

Non ergo colliget mens nostra negotijs fratris fratres charissimi / sed festinem coparticipes fieri omnium sanctorum. et coheredes venerabilium patrum nostrorum / ut non puenimus a conuersatione eorum / neque a beatitudine ipsorum sepemur. Festinemus autem magis. ut cum perfectis ac fidelibus coronemur sicut in domino vult cum multis placetium laudem preconij mereamur.

La. III. **B**eatificans digne deo militantes et coronam eterne beatitudinis promerentes. excludensque negligentiū excusationem. et plerumque eos rationibus terrenis / ad vigilantiam et compunctionem prouocat.

Beatus qui in agro bene certauerit. ut cum perfectis victoriae coronam accipiat. Miserabilis homo qui in temporibus vite sue negligenter presumpsit. ut indignus sit etiam cum minimis collaudari. Beatus qui promeruerit claritatem illorum. et beatus qui dignus fuit laude eorum. Beatus qui promeruerit coronam illorum. et beatus qui dignus fuerit in numero eorum esse. Beatus qui promeruerit hereditatem eorum. et beatus qui dignus fuerit mensa conuiuij eorum. Beatus qui epulationem eorum promeruerit degustare. audire vocem illam. Venite beati patris mei. possidete

regnum quod paratum est vobis a constitutione mundi. Quam excusationem si neglexerimus habebimus ubi secularis homo interdum excusationem obtinet utpote qui in seculo colligatus est. nos autem quid dicemus / in quibus nos esse impeditos causabimur?

Timendum est et tremendum / ne forte hi qui nos constitutos huiusmodi laudibus efferunt. illic nos deridere incipiant. et qui huiusmodi nos beatificant / illic nos sicut reprobandi et insultati nobis. Ne ergo charissimi mihi desideria nobis aut sollicitudo mundi dulcescat. et amaricari nobis eterni ignis et immortalium tormentorum supplicia sentiamus / defleamus modicum / ut a fletu perpetuo liberemur. Vigilemus sobrie paulisper charissimi. Cur non suademini saluatoris nostri sermone. quod aduenit ei quasi fulgor coruscans et repente adueniat. Non intelligitis quod nulla fiet opinio. ecce huiusmodi aut ecce illic non primescit quod vnus quisque sermone suum hora illa recipiat. Attendite vobis ne vos subito comprehendant. et culpae nosmetipsos incipiamus nihil proficietes. et vnusquisque ploras atque eiulas dicat. Heu mihi cur neglexi. Heu mihi infelici. quare contempsisti. Et multum ampliora in pressura sua afferet. et in nullo proficiet. Credite mihi dilectissimi. quod iam vnde decima hora est. credite quod presumptio huius seculi appropinquauit. Aut nisi oculis vestris viderit. fortasse non creditis. Videte ne in nos sermo propheticus adimpleatur dicens. Uel qui occupant diem domini festinemus itaque ne inueniamur sicut fuit ille. quem adueniens dominus suus reperit dormientem ac negligentem.

La. V. **S**uades occasioe dictorum ut ipsoz tune deum deprecemur quatenus non liberet a futuris malis et regni sui participes faciat / plures adducens compuncti cordis obsecrationes / petitiones atque supplicationes quibus exoratus est dominus.

Vigilem / ne nos ita inueniamur. In portune atque improbitatis dominum nostrum glorificemus. ac deprecemur eum ut nos a tenebris stridore detentum liberet. et regno suo nos dignos efficiat. Obsecro te saluator mundi iesu christe / respice in me et misere mei. et libera me a multitudine iniquitatum mearum. Spreui enim omnia que fecisti mecum a iuuetute mea. Heu enim idiotam atque sine intellectu. fecisti vas repletum scientia ac sapientia. et multiplicata est super me gratia tua. et satiauit esuriem meam. et refrigerauit sitim meam. et illuminauit obscuritatem meam. et proegressit ab errore cogitationes meas repleuitque sinus meos. Et nunc adoro / obsecro / procido quoque ac supplico. confitens infirmitatem meam.

montibus / et in spelūcis / et in cauernis terre. Lapidati et verberati / et omnium temptacionum obprobrijs temptati / laborauerunt sequentes post deum: nec aliquid horum que diximus propositum eorum mentes turbauit. Nam quemadmodum adamantinus murus non patet insidijs: sic eorum mens incoccussa et conuersatio permansit immobilis. Nihil isti hic requirebant sed iugiter thesaurizabant: fidelem existimantes eum qui reprobis / et inuisibilem tanquam videns vnusquisque eorum sustinuit / sola intelligentia spali. Et per cordis oculum contemplantur: que nec oculis vidit / nec auris audiuit / nec in cor hominis ascendit in quem desiderant angeli prospicere / per quibus constituit in terris velocem depositionem tabernaculi sui. Querebant et de illa superna commoratione quam tarde se adipisci sentiebant: gementes proclamabant dicentes. *Quoniam veniemus et apparebimus ante faciem dei.* Et alius. *Bonum est mihi mori quam viuere.* Et idem beatus apostolus / omnia mundi oblectamenta tanquam stercorea computabat: propter quod dicebat. *Lupio dissolui: et esse cum christo.* Et Symeon ille iustus etiam qualem vocem emisit: cum deus in vlnas suas suscepit. *Nunc dimitte seruum tuum domine secundum verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum.* Quemadmodum enim in vinculis / vel in carceribus / sic omnes sancti vsque ad tempus resolutionis sue in corporibus commorantur / ad tranquillissimum portum festinantes: vt adipiscantur sine fluctibus vitam. Propterea nos fratres dilectissimi respicientes ad hos viros mirabiles et beatissima eorum sequentes vestigia: nec non et passionibus eorum communicantes / ad nihil aliud nisi quod licet domino placeamus / nec propter gloriam humanam retardemus cursum nostrum quo minus ad mensuram patrum nostrorum peruenire valeamus / sed omni virtute / vt ceperimus pro merito eorum cum ipsis in regnis celestibus gaudeamus / quia si fuerimus socii passionum / simul et consolationis erimus. Et si sustinemus etiam coregnabimus / quia non sunt condigne passionibus huius temporis ad futuram gloriam quam reuelabitur in nobis. Non ignoratis / quia si seminant in lachrymis in gaudio metent / et qui pro se seminant pro se et metent. *Ecce inquit ibant et flebant mittentes semina sua / venientes autem venient cum exultatione / portantes manipulos suos.* Et beati qui lugent / quoniam ipsi consolabuntur. Et beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam nunc / quia ipsi saturabuntur de illa regali mensa / in qua abraam et isaac et iacob / et omnes

sancti a seculo requiescunt. *Beatus ergo est qui in sanctis opibus iugiter conuersatur / et imacula tam seruat animam suam / de qua nobis grāde certamen est.* Quid proderit homini si mundus vniversum lucretur / anime autem sue detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua

La. III. *Prouocans nos ex dictis vt festinemus ne ab illis eternis bonis excludamur et sempiterna picula incidamus si negligentes fuerimus / occasione illius tandem multa picula et supplicia damnatorum explicans.*

Gitur festinemus ne excludamur ab illis promissis eternis / et a thalamo imortalis sponsi / nequam incipiamus foris stantes clamare et dicere. *Domine domine audi nobis / quia tunc penitentia nihil proderit / sed e contrario audiemus nescio vos unde sitis.* Ibi erit fletus et stridor dentium. De anima nostra certamen agitur / de qua si neglexerimus / piculum imensum est / aut supplicium sempiternum. Non est enim in inferno confessio / non sunt lachryme ibi / non gemitus qui iudicis auertant sententiam. Non dilatio vlla temporis ad agenda penitentiam non est egressio ad vitam / sed omnia dura et aspera et amara occurrunt eis / qui tempus penitentiae perdidit eis horrida illa facies suorum delictorum / que in tormento amarior existit et durior / sed et conscientie sue verberibus cruciati / in felicia illa verba crebro proloquantur et dicunt. *Ule ve nobis miseris / quibus contigit videre hanc diem.* Ubique enim peccator tunc oculos conuertit / contemplantur imagines suorum delictorum. Tunc videbit angelos et archangelos per vniversum mundum discurrere / et omnes sanctos et electos dei congregare / qui rapiuntur obuiam domino / et sic semper cum domino erunt / quia vbicumque fuerit corpus / illuc congregabuntur aquile. Peccatorum vero et negligentium vitam suam / exitum tunc videbitis tristitem et execrabilem. Sol enim tunc obscurabitur et celum tunc plumbabit tanquam liber. Cadent astra omnia conturbabuntur elementa / virtutes et potestates assistent / ignis velut flumen currens / omnia omnino replebit. Ignis enim ille comburet montes et colles et maria / et omnia deus iudicabit per ignem. Tunc in illa die / videbitis vniversum orbem tanquam pomorum custodiam / et tubas illas angelicas / terribilia et tremenda / clangentes. Refulgebunt etiam iusti tanquam claritas firmamenti. Tunc lamentabuntur et plangent se omnes pecca-

tores / et illud amarissimum proclamabunt. uenite nobis. cum uiderit claritatem letitiamque sanctorum. cum uiderint abraam et isaac et iacob et omnes sanctos / percipientes inmarcescibiles coronas de manu domini cum uiderint se ab eorum consortiis segregari. Tunc enim erunt angeli et sepabunt omnes malignos de medio iustorum: tunc audiet infelices illam uocem christi terribilem et potenter. recedite a me maledicti in ignem eternum / qui paratur est diabolo et angelis eius. In illa hora necitatis / amaram nimis et lachrymabilem suspirabunt / cum traditi fuerint morti. et iertinguibili igni / tenebris exterioribus / et uerbis immortalibus. cum in inferno inferiori mancipati fuerint. ubi est fletus et stridor dentium. ubi est tartarus et crudeliter gehena. Hec autem uniuersa supplicia expectant hi qui non per aiam suis uirilibus decertauerunt: qui non multiplicauerunt talentum sibi creditum. qui non castitatem cum fraterna charitate seruauerunt. Festinemus ergo reconciliari proximis nostris. ut sol non occidat super iracundiam nostram. nec malitiam reminiscamur in cordibus nostris. Infirmum etiam in opibus / confortemur et in egrotis et languidis dominum uisitemus. Et cum uiderimus in pauperibus esuriem saturum / sitiem potestamus / nudum uestiamus. et infirmum uisitemus. hospitium colligamus. in carcere est et eam ad eum. Petenti etiam elemosinam per manum pauperum / non despiciamus ut et ipse in aduentu suo uocet nos et dicat. Venite benedicti patris mei. percipite regnum quod patrum est uobis ab origine mundi. quia propter uos pauper factus sum. mihi in ipsis pauperibus ministrastis.

La. V. Inducens auctorem miseriam suam deplorat / fratres suos rogat ut orent. et pro eo et pro seipsis / quatenus futura illa mala effugere possint / celestiaque gaudia consequi / que breuiter et summam commemorat.

Ecce autem fra-

Haberes charissimi. habeo uobis scribere / fortiter desleo / nec a luctu nec a lachrymis cesso. quia ab his bonis alienus existo. et in me impletum est illud apostoli dominum. ne cum alijs predicauerim ipse reprobus efficiar. Spero autem per orationes. uas spiritus patris pincerem. ut stare possim aduersus insidias diaboli. quia non est nobis colluctatio aduersus carnem et sanguinem. sed aduersus principes et potestates. contra spiritualia nequicie in celestibus. Orate ergo pro nobis fratres dilectissimi. et orantes non desinat. ut habeam medium profectum quod est inimicum et diabolum totum pertereare possim et effugiam illa que uentura sunt mala. ut ueniat terra refrigerij in aduentu christi. que suis temporibus ostendit beatus sol potens. ut transferat nos si digni fuerimus in illam beatam spem / et ineffabilem letitiam. et mansionem eternam. de qua nunc ex parte narrantes. tanto nobis

euangelisauimus. tanquam si quis ex pelago maris. aqua gutta per digito suo auferre. Sit autem nomen domini benedictum. qui pauit celos in prudentia sua. qui propauit sanctis suis regnum et gaudium ante constitutionem mundi de quo suspirat et luget tunc audiet. uenite omnes qui plorat / gaudete in gaudio meo et uide me et letet cor uestrum. et ossa uestra tanquam herba floreat. ibi laudatio et exultatio. et iucunditas sempiterna est dilectissimi fratres. illic fulgebit sicut sol. illic letabimini leticia inenarrabili. Illic et deum uidebit quod est bonorum omnium potissimum. illic uobis christus demonstrabit omnem gloriam patris. et sanctorum officia angelorum. illic adorabimus patrem in atrijs sanctis. illic sine fluctibus et perturbationibus uite uiuemus. illic choros miscemus cum choris sanctorum. illic auferet ab oculis nostris lachryma. que pupillas oculorum nostrorum obnubilat. illic cantabimus et dicemus. mirabilis es domine in sanctis tuis. illic confitebimur domino. quia repleti sumus misericordia tua exultauimus et letati sumus in omnibus diebus nostris. delectati sumus pro omnibus diebus quibus nos humiliasti. quoniam magnificata sunt opera tua domine. omnia in sapientia fecisti. Benedic gratia mea domino. et ne obliuiscaris omnes retributiones eius. que propitiis sunt omnibus iniquitatibus tuis que sanat omnes languores tuos. que redemit de itinere uitam tuam. que coronat te in misericordia et misericordie. gloria tibi christe. gloria tibi. quia iudicia tua abyssus multa et permissioes tue inscrutabiles et inuestigabiles uie tue. que sapiens et intelliget habet. quia recte uie dunt iusti pabulabunt per eas. in ipso autem infirmabunt in eis. Gloria patri et filio et spiritui sancto. et nunc et semper et in seculum amen.

Sci Effre diaconi liber de iudicio dei explicat
Incipit liber eiusdem de Beatitudine anime.

La. I. Multos in diuisis uentibus et bonis exercitijs se occupantes / beatos predicans. negligentesque ex metuenda morte hora et egressu anime de corpore preterrens.

Beat' qui odio

Bhabuerit hunc mundum. et solummodo meditatio eius in deo fuerit. Beatus qui exacerat fuit peccatorum malicia. et deum solum et benignum et redemptorem peccatorum dilexerit. beatus qui in se sicut angelus fuit uisus. et imitator factus seraphin: castos iugiter et sanctos cogitat habuerit. beatus qui effici meruerit agnoscere dei / ab omnibus pollutis cogitationibus emundatus. et non fuit implicatus actibus mundi. beatus qui effectus est totus ex integro liber in domino et qui ab omnibus mundi istius negocijs uanissimis liberatus est. beatus qui sepe recordatus fuit de illa die tremenda. et festinauerit lachrymarum fontibus ablui. et anime sue uulnera procurare. Beatus qui fuit effectus tanquam nubes ad preferendam

pluuiam lachrymarum: per quas possit extingui flamas
 aduersus incedere peccatorum. **B**onus qui ambulauit in uia domini
 iugiter: sibi mansuetudo perfectum facies. per sincerita-
 tem et fide. atque caritatem perfectam. **B**onus qui in bonis operibus
 quotidie creuerit. per disciplinam et continentiam. sanctorum
 institutionem. huius in domino spiritus certam ut videat eum
 in claritate sua. et regno et gloria. **B**onus qui memorie
 precepti eius / de ocioso uerbo. et posuerit custo-
 diam oris suo ne excedat a christi mandato. **B**onus qui
 fuit anima / tanquam lignum quod plantatum est secundo decursus
 aquarum: huius sine intermissione lachrymarum umbra
 quae crebrius irrigatur. **B**onus qui plantat bonam plantati-
 onem in anima sua uirtutes. scilicet et uita sanctorum patrum. et deo
 placendum monachorum. **B**onus qui irrigat plantatio-
 nes suas lachrymis / christum spiritus exorans ut sint
 fructiferae et acceptissime deo. **B**onus qui tanquam ab
 igne in charitate christi exarserit: et combusserit omnes
 turpissimas cogitationes et pollutiones anime sue.
Bonus qui effectus fuit terra bona et optima. afferens
 fructum centesimum et sexagesimum et tricesimum. **B**e-
 atus qui iuenerit semine bonum. et seminauerit in agro
 pectoris sui. **B**onus qui iuenerit thesaurum in agro
 absconditum. et uniuersa quae sunt mundi abiiciens. ipsum
 solum possiderit. **B**onus qui spiritum habuerit die exitus
 sui ante oculos. et festinauerit in illa hora parare cor. et
 sine aliqua timore peccati uel peccati uel peccati uel peccati
 sine aliqua timore peccati uel peccati uel peccati iueniri. **B**onus
 qui iuenerit fiduciam in illa hora exitus sui. quando anima se
 parabit a corpore. **L**um magnum namque metu: magnis
 et doloribus sepabitur. **V**eniunt enim angeli assumere
 animam. et sepabunt eam a corpore: et producent eam ante tri-
 bunal immortale / et metuendi iudicis. **A**t illa me-
 morans opera sua. misera tremiscet. **G**radis timore
 mori est frater. in illa hora mortis et separationis anime a
 corpore. **A**ssistet enim tunc ipsa anime / opera eius quae die no-
 ctuque bona et mala gessit. **A**ngeli etiam festinant
 ac properant: excludere eam a corpore. **A**t illa audiens
 accersit suos / egredi perterrita: quia peccatorum anima cum
 metu magno et timore horrendo separat a corpore: et tre-
 mens spiritus ac iugiter desilens pergit ad eternum supplicium.
Ea ergo hora cum anima diuiditur a corpore: uides uniuersa
 opera sua. dicit eis. **D**ate mihi unius horae spatium
 donec egrediar. **E**t rident super omnia opera eius. et dis-
 cunt ei. tu nos egisti. tua opera sumus: tecum spiritum
 tecumque pergit ad deum. **S**cilicet etiam anima cum separat a
 corpore non timet nec metuit. sed magis gaudens cum
 fiducia pergit ad deum: enecta officijs angelorum.

Ca. II. **C**oncedit nos exhortans ad odi-
 um mundi et dilectionem christi: obsecransque ut ite-
 rum domino uiuamus et non mundo quod plenus est laqueis mortis
 ut etiam ob id animas nostras ornemus penitus sanctae purifi-
 cationis / quibus possimus laqueos istos in quantum medio abu-
 lam vitare: excitans nos post haec ad uigilantiam
 spiritum longe uite penitus excludens.

O **D**iamus ergo
 hunc mundum dilectissimi fratres christi
 solum diligamus sanctum: et redemptorem anima-
 rum nostrarum. **N**escimus fratres quae sit hora exitus nostri: nul-
 lus nostrum agnoscit diem uocationis suae. **S**ubito enim
 ambulantes nobis super frater. et secure atque elate age-
 tib: domini preceptum emittit. ut anima dimittatur a cor-
 pore. et illa si uales resistere uenientibus ad se angelis
 miserabiliter tremiscit. **T**unc anima peccatorum et negligens
 uitam suam / in die quae non sperat et hora quae nescit / ra-
 piunt et segregant a corpore. et pergit plena peccatis et in-
 gerti perfusione depressa: nullam omnino huius excusatio-
 nem quam pro peccatis suis possit obtinere. tremens pro
 nimia formidine tabescit. **P**ropter quod obsecro
 uos charissimi mihi ut efficiamur liberi. uiuente
 domino iterum absque ulla offensione. **N**ec occupet
 tuus temporalibus uanissimis seculi uiuamus. quia ipse mun-
 dus plenus est scandalo et laqueis mortis. **N**iam nostram
 penitus sanctae purificationis ornemus: quae possit omnia scanda-
 la praeteruolans euitare. **H**as ergo ceterasque uirtutes quae
 bus uelut penitus ad deum subuolemus. festinat oc-
 cultis laqueis suis diabolus diuisisque fraudibus a pe-
 ctozibus nostris plenus euellere. ne nobis sit transitus
 ad celum: sed peccatorum sarcinis pergrauari: precipite-
 mur in abyssum. **A**deminisse itaque debemus cha-
 rissimi. quia in medio laqueorum diaboli ambulamus uigi-
 lem ne in mortis baratrum incidamus. **L**aqueum enim eius
 dulcedie et suauitate mortifera plenus sunt. **N**on
 ergo negligamus animas nostras: nec oblectentur dulce-
 dine laqueorum eius. **D**ulcedo autem laqueorum eius est sollici-
 tudo actuum terrenorum: et possessio diuiciarum et co-
 gitationes sordidissimarum occupacionum. **S**i er-
 go obscena cogitatio aditum iuenerit. per quam
 possit ad animam penetrare. penitus quidem uenenata
 dulcedie / et assidua meditatione oblectat eam
 donec captam atque deuictam prosternat. eamque mor-
 ti tradat perpetue. **E**rgo sepe cogitatio maligna
 uel turpis: tanquam laqueus anime nostrae est. nisi statim omni-
 nibus lacris ieiunij et uigilijs / a nostro pectore ex-
 cludatur. esto ergo charissime spiritus paratus et uigilans liber ab
 omni sece freno. ut ab omnibus tepissimis ac prauis actibus
 eruaris. ne in unius horae momento in tepissima cogitati-
 one molescat. et ne in more malignae occupacionis in tua
 anima. fratres perfrige spiritus ad deum. per omnes ieiunia atque
 lacrimas ut liberis ab omnibus laqueis et scandalo passionum
Ne te arbitreris fratres diuiniturum in frater: et per te
 peccatum / in malis cogitationibus uel actibus inmoreris.
Nam si subito rapiatur anima tua a te / et peccatrix at-
 que fetidissima repiet. et non huius temporis penitus ultra
 nec erit iam uenie digna: quod tunc dices morti in
 hora separationis tue. **S** fratres peruenit namque / ut non
 cedat tibi spiritus domini preceptum nec momento horae

ia viuere: nec eē sup trā. Veniet ḡ ex iprouiso mors. ⁊ iueniet hoīem pctōrē fortē ⁊ diuitem cōputatē sibi mltos ānos. ⁊ requiēi tpe lōgio rē. ⁊ diuiciāz sūmā p digitos supputatē: vsuras q̄ sibi pecuniāz in plixiore vita atq; delicijs pcientē. Veniet ḡ vt dixi velocis mors / ⁊ oīa simul i momēto destruet. ⁊ supputatiōes ⁊ diuicias ⁊ sollicitudines atq; cogitationes vanissimas. Veniet itēz mors / ⁊ iueniet viz sc̄m ⁊ iustū p diuicijs etnis sollicitū: ⁊ celestes sibi p̄ggātē thesauros. p oīes tēiunias ⁊ opa bōa.

La. III. **P**rop̄ p̄memorata / piculosaq; t̄pavētura / acetia p̄ntia mala q̄ q̄tidie crescūt ⁊ i pei^o p̄ficiūt / āmonēs vt diē mortis atq; iudiciū futurū sp̄ aī oculos habeam^o: oīdēs q̄ q̄s illa effugē possit: ⁊ q̄ d̄ cā mlti ea icidāt: negli gentiā n̄ram rephēdēs: mltisq; argumētis diligentiā suadēs / ⁊ ad sollicitudinē incitans.

Habeto ergo preloclis diē mortis charissime: ⁊ nūq; ei^o formidab̄ aduētū: q̄ spiritualis ⁊ itelligens p̄ dies singulos sepationē corpis aieq; p tracta. Qualit̄q; aī tribunal iudicis statuēd^o es cogita. ⁊ para iugis lapadē tuā. vt i p̄satione br̄ssima fulgeat. Tāq; prudēs ⁊ puidēs visita eā. ⁊ exornata lachrymis ⁊ oīonib^o ⁊ q̄s toto tpe supuixeris: festina vt sp̄ accēsa sit. Venient em̄ t̄pa piculosa. timore ⁊ p̄turbatiōe plena. ⁊ i fidelitate ⁊ resolutione atq; duricia cumulata: q̄ nō sināt mētē de meliorib^o cogitare pp̄ sue p̄fusiōis caliginē. Cōsiderate fratres quō oīa mala crescūt: ⁊ q̄tidie i penis p̄ficiūt. Nā magnitudo neq̄cie iminētē p̄fusiōnē significat. tribulationēq; magnā q̄ i vniūsu orbē p̄pter n̄ra pctā vētura ē. Nō ḡ vulnerabit i bello: q̄squis oderit mūdū. Et despiciēs t̄palia ⁊ caduca possit tāq; eximi^o belligeratoz vincē: ⁊ brauiū p̄ victoriā p̄mereri. Nā qz f̄rene cupiditates p̄trahūt nos ad se deorsum i trā. ⁊ p̄ssiones corpis / oculos n̄ri cordis excecāt. pp̄ ea i illo deūcimur a maligno. qz ea q̄ f̄rena sūt p̄cupiscim^o. ⁊ sollicitudinib^o seclī ⁊ voluptatibus defuim^o. Singuli n̄m hodie si p̄sciaz nostrā discutiam^o. dephēdim^o nos mūdū diligere. ⁊ mētē n̄ram i f̄renis cogitationib^o affixaz eē. pp̄ molliciē ⁊ desidiā n̄ram. Dies iā declinauit ad vesperz: hora cene ē t̄pus n̄m. ⁊ nos ceca i felicitate arbitramur mane itēz existē. Ecce regnū celeste i ianuis ē. ⁊ parat vt fulgeat: ⁊ nos nec h̄ cogitare aliqñ volum^o nec audire. Signa ⁊ p̄digia q̄ a deo sūt p̄dicta iā sc̄a sūt. fames. tremor^o. timores. male auditiōes

gētū cōmotiōes gignunt: ⁊ nos nec auditu nec aspectu p̄remiscim^o. Oēs sc̄i ⁊ electi aī tribulationē q̄ vētura ē colligūt. ⁊ a d̄no assumunt. vt nō videāt p̄fusiōnē illā magnā. que vniūsu obruet mūdū. Tāq; messis seclī finis ad metēdū puenit. ⁊ āgeli accincti ⁊ p̄pati falces tenēt māib^o d̄ni expectātes imperium.

La. III. **E**x eo qz iā hora diei vndecia ē. ⁊ vie n̄re cursus lōgissim^o icutiēs nob̄ tiorē et ad vigilatiā excitās: de effugatiōe etiā ⁊ expulsionē charitat̄ nos accusans. docēs qd̄ agē debeat q̄ celestis eē desiderat: ⁊ pulchrā ad h̄ adaptās similitudinē.

Ameamus charissimi fr̄es. qz iā vndecia hora ē diei: ⁊ vie n̄re curs^o lōgissim^o ē. p̄perem^o ḡ cū oīb^o sc̄is i celestib^o māsiōib^o / vt ibi possim^o repiri. Sim^o puigiles: excitemur a sono neq̄cie: nescim^o ei^o q̄ hora d̄ns dom^o adueniat. Exonerem^o nos a pōderib^o sollicitudinū f̄renarū. Precepit nob̄ d̄ns / vt oēs oīno diligamus. Et nos mag^o odiētes ⁊ iuidētes ⁊ detrahētes alit̄rū. dilcōnē a nob̄ ⁊ charitatē repellim^o. ⁊ recessit a f̄ra dilectio. nō ei iuēit i f̄ra charitas p̄fecta q̄ fm̄ deū ē. ab oīb^o effugata ē: ab oīb^o expulsa ē. mag^o iuidētia regit i nob̄ p̄tētiōes ⁊ p̄tradictōes lites pctōrūq; p̄fusio abūdauit: iūqtas oīa sil̄ opuit. vniūsq; f̄rena requirit. celestia f̄spuit: p̄cupiscit t̄palia. ⁊ b̄ritudinē etnā si diligit. si d̄sideras eē celestis. sp̄ q̄ f̄rena sūt ex ecrare ⁊ despice. p̄fcoz exēpla sectare: ne cogites i trā te. nec aliqñ sic dices. mult^o ⁊ imers^o ē labor p̄positi atq; iustitūis n̄re. ego at̄ sum. puul^o ⁊ i firm^o valō. nec valeo i h̄ p̄posito p̄cipere x̄ba p̄siliū mei. O dilectissime fr̄at̄ itellige q̄ tibi dico: dō dignissime. si volueris p̄ficisci i lōginquā regionē v̄l p̄riaz: n̄ poteris vni^o hore momēto totū^o vie infualla p̄currē: s̄ ḡ datū ⁊ numero passuū q̄tidie p̄fic̄ māsiōnē ⁊ ad p̄riam quā d̄sideras puenis. sic ē ⁊ regnū celeste ⁊ paradisi^o deliciāz. ⁊ desiderabil^o p̄ria monachoz ad quā oīones ⁊ vigilias ⁊ ieiunia. ⁊ p̄tinētiā plachrymas. ⁊ obediētiā p̄ charitatē. ⁊ p̄seuerantiā. p̄ hūilitatē ⁊ iusticiā. ⁊ si q̄ sūt alie v̄tutes pueniēdū ē. h̄e sunt māsiōes. p̄ q̄s ad regnū celeste / ⁊ deū patrē v̄turos nos eē credim^o. h̄ec fua. ne timeas initiū bone vie suscipe: q̄ p̄ducit ad vitā etnā. Celle t̄m i hac vita esto pat^o ⁊ p̄mpt^o: statū ip̄a via corā te p̄pabit: ⁊ delectabit te labor cui^o p̄ singlōs dies i v̄tutum māsiōib^o req̄escēs. cogitatiōib^o mirabil^o ob-

stupescēs. quō gressus animi tui ad precipitadas
māsiōes singulas pfortent. Nec aliquā puita
tem vltortuosis flexib⁹ aspata i hac via repies
qz dñs celi ipa via vite fact⁹ ē: oib⁹ q desiderā
uerint ad patrē luminū puenire.

Sci Effrē diaconi liber d britudine aie explic
Incipit liber eiusdem de penitentia.

La. I. **E**x pietate dñi nr̄i iesu christi q de
sinu patris descēdit vt pctōres ad pñiam voca
ret z male hñtes sanaret: mltis rōnib⁹ icitās
sautiatū pctōrē vt pvulnez suoz sanatiōe ad
medicū benignissimū z pmp̄tissimū festinan
ter accedat: q p̄p̄ multā suā bonitatē statim
inuenit ab inq̄rentibus se.

Dominus no
ster iesus christ⁹: q descēdit de
sinu patris. z effect⁹ ē nob̄ via sa
lutis / sup pñia iustruēs: diuinaz
brā sua voce sic ait. Nō veni vocare iustos. s̄
pctōres in pñiam. nec egēt sanī medico. s̄ qui
male hñt. Si ego h̄ dico / ne velis me audire.
Si autē ip̄e dñs h̄ dic̄: q̄re sp̄nis. z negligis vitā
tuā? Si autē p̄sci⁹ est tibi / qd̄ habeas i trisecus
īsanabilia vulnera cogitationū / z actūū. q̄re
tu de occultis negligis z icuriosus existis. nō
lens ofidere medico vulnera tua vt sanet ea?
Ulsq̄ itaq̄ male vtens / negligis vuln⁹ tuū.
vt magis putredo vulneris īsanabilis efficiat
Quare dilectissime te ip̄m odio hñs: nō vis li
berari ex occultis vulnerib⁹ tuis? Quid times
Nō ē seu⁹. nec itez īmificoz: n̄ vt i ferro nec
caustico vel austero medicamēto. v̄bo tm̄ cu
rat. Si ad eū itēgra v̄itate accedas. plen⁹ boni
tate ē. z plen⁹ mīa ē. Prop̄ te aduenit ex si
nu patris p̄p̄ te icarnat⁹ ē ex v̄fo v̄gis m̄fis. vt
accedas ad eū sine metu z diffidētia. Prop̄
te hō fact⁹ ē: vt te sanet ex piculosis vulnerib⁹
tuis. Lū mltā dilectiōez bonitate vocat te ad
se. Accede ad eū pctōr: facile sanaberis. Prop̄
ce ex te onera pctōr: offer munera obsecrati
onū / suppone lachrymas ī putredine vulne
rū. Intm̄ em̄ celestis medic⁹ bon⁹ ē: vt lachry
mis z gemitib⁹ donet vulnerib⁹ sanitatē. Ac
cede pctōr z p̄cidēs huic benignissimo medi
co offer lachrymas: q̄ ab h̄mōi medicamento
p̄ficiūt. Sic em̄ vult celestis medic⁹ sanare vnū
quēq̄. medicamēto diluēs lachrymaz. Nihil
ē em̄ qd̄ nō p̄cedat z sanet medicamēto pñie.
hoc em̄ medicamētū nō vsq̄q̄ detinet egro
tū: s̄ statī sanat. Expectat q̄ medic⁹ videre la
chrymas tuas. accede noli tiere. ofide ei vul
nus. z offer medicamētū lachrymaz z fletū.

Ecce em̄ aptū ē hostiū pñie: festina pctōr: p̄p̄
q̄ claudat. Nō expectat tps ad tuā negligēti
am: nec ip̄m hostiū vidēs te desidiōsū z p̄tēnē
tem sustinet puicatiā tuā. Quare odisti vitāz
tuā misande? Qd̄ p̄ciosū vt sup̄ sit aie tue ī
felicissime? Tu v̄o pctōr: eadē sp̄re uisti. Nesci
dilectissime mihi. q̄ hora iubeat celestis medic⁹
claudi hostiū medicie. Accede obsecro / festi
na sanare vuln⁹. letifica celestē exercitū ī tua
p̄satiōe. Soliā ad vesptinā venit horā. z p̄p̄
te sustinet. vt occurras ad māsiōnē. Ulsq̄ q̄ cō
sentī adūsario tuo īmūdisimo. īpudent⁹ volū
tates ei⁹ p̄ficiēs. Ille em̄ vult te igni p̄petuo
tradē. h̄ nāq̄ ei⁹ studiū. h̄ dignū qd̄ suis ama
torib⁹ tribuit. Ip̄e deniq̄ p̄liat cū armis suis
id ē p̄cupiscētis malis / adūsū oēs hoies. Ip̄e
em̄ īmūdisim⁹ ad despationē p̄ducit acq̄en
cestes sibi. p̄durās eoz cor. z exiccans lachry
mas. vt nec cōpūgat oīno pctōr. Fuge hō: ne
te interimat. Audi pctōr: brām illā vocē. mise
rātilimi dñi dicētē. Venite ad me oēs q̄ labo
ratis z onerati estis: z ego vos req̄escē faciaz.
Tollite iugū meū sup vos: z discite a me / q̄a
mitis sū z hūilis corde. z iueniet⁹ requiē aia
bus v̄ris. Lur negligis hō: z q̄re dignā dilatio
nē p̄dis d̄ die ī diē? Acced / noli timē. benign⁹
z dign⁹ ē: nō req̄rit cirographū tuū. Dim em̄
pctōr tuoz remissio ip̄e est. oīm vitioz sanat
vulnera / donat vitā sine iuidia. Quasi beni
gn⁹ suscipit facile accedētes ad se. z qz de⁹ ma
gn⁹ z p̄sci⁹ futuroz ē / sciēs oēs cogitationes
nr̄as. cū accesserit q̄s adorare z obsecrare eū
vidit cor ei⁹ z oē p̄positū. Qui accedēs īmu
tabilē piāq̄ cogitationē h̄z. accedēs ip̄e beni
gnissim⁹ de⁹ p̄p̄ multā bonitatē suā / statī iue
nit ab inq̄rētib⁹ se / z p̄p̄q̄s accedat hō ad deū
dic. ecce adsum. Et aīq̄s accedit apit thesau
rū suū corā se inq̄rēte. z ante q̄s fundat lachry
mas. effūdit sup eū misatiōes suas. z p̄p̄q̄s ex
oret recōciliat ei.

La. II. **E**x cōmemoratiōe charitat⁹ / be
nignitat⁹ z mīe dei / diligent⁹ nos exhortās vt ī
h̄ seclō pñiam agē conemur: eo q̄ ī alio seclō
qd̄ oib⁹ mal⁹ repletū ē. fructuosa pñia agi n̄ p̄t.
Charitas ei⁹ dei. sic fac̄ z sic desibrat
Qui ī v̄itate accedūt ad eū n̄ tar
dat audire / nec itez impat veniēti
ad se. cur tāto tpe fuierit īmīco. z sp̄ote dese
ruerit deū. Nō q̄rit trāfacti tps q̄titatē. s̄ so
lūmō hūilitatē lachrymaz z gemit⁹. p̄cidētes
sibi īspicit dñs. Et qz p̄sci⁹ z creator ē dñs nr̄
mox remittit oīes iniquitates nr̄as / omnia
delicta cogitationum z actuum emundans.

Capitulum

III

Primāq; stolā iubet afferri / et anulū i dextra manu. et oib; agel; dicit. gaudete i iuētiōe aie pctōr;. Btī eēm; nos oēs hoies / si vellemus talē dñm bonū hñtes. benignū ducē / malicie imēorē. misericordē / lōganimē / impietates nras iugit; remittētē. fuite ei. Ecce em; rogar: ecce lōganimit; suffert. Ecce nob; pstat omnia bona sua i h; seclō / et i futuro. si tñ voluerim; donec tps ē / penitudinē gerere. Quādiu em; sum; i hac vita / possum; dñm obsecrare. facile nob; ē idulgētiā petē. oportunū nob; ē / ianuā misericordie ei; pulsare. Effundam; lachrymas donec tps ē suscipiēdi lachrymas. ne eūtes i seculū illō sine aliq; vtilitate plāgam;. ibi eniz lachryme p nihilo reputabunt;. Quātū hora uerim; / tñ remittet dñs. hic em; audit nos de pccantes: h; remittit nob; rogātib; se. hic delet pctā nra si resipiscam;. hic em; est obsecratio ibi nihil hoz; h; remissio / ibi req̄sitio. h; lōganimitas / ibi seueritas. h; remissio. ibi iā suppliciu;. h; miscōia / ibi iudiciū. h; tpalis abūdantia / ibi iugis angustia. h; voluptas / ibi tormēta. h; auaricie / ibi vindicte sunt. h; risus / ibi dō luct;. h; p̄cept; / ibi dō ignis em;. h; ornatus vestiū / ibi cruciat; dñm. h; elatio / ibi aut; hūiliatio. h; rapine / ibi dō stridor; dētiū. h; oia deaurata / ibi aut; caligo tenebrar;. h; dāf; negligentiu; pnia / ibi aut; iā nō erit idulgētia. Cognoscētes itaq; h; oia frēs. de salute v̄ra estote solliciti: nō i figat; mēs v̄ra i p̄ntib; bonis. Ne oblectet nos frēna dlectatio: ne ibi sit amara nra ploratio dū h; nolūm; sanari per modicas lachrymas. In h; breui tpe p pniā / remittit nob; dñs oia. Plāge h; modicū charissime mihi / ne plāgas ibi i seclā seclōr;. hūiliare h; ne ibi humiliēris i exteriorib; tenebris / et imittar; i ignē iextinguibile. Quis nō plāgat nos. et q̄s nō defleat. Odiētes em; vitā. diligim; mortem. Reputa i temetipm frat;. et vid; q̄ sūt vtilia aie tue. Qd; meli; ē. i p̄nti seclō p pctō plāgē. et penitendo crebri; obsecrare / aut ibi i ignē em;. sine aliq; vtilitate deflere. Per p̄ntes nāq; lachrymas idulgētiā p̄solatōnēq; mereber;. ibi at; lachryme erūt tibi ad penā p̄p̄ debitū decē miliū talentor;. Sz tu i hac vita parū qd; roga deū. vt multa debita aie tue remittat. Si aut; nolueris in p̄nti reddē ex mult; pauca. ibi redditur; es cū multis cruciatib; omnia debita.

La. III. **S**upior; exhortationū cām exponens iterūq; suadēs / vt trāsitoriu; vanūq; h; seculū et q̄ i eo sūt p̄tēnam; / quēadmodū multi scī et iusti fecerūt / q̄ nūc paradisi delicijs fruunt;

psutas ex h; illoz; errore q̄ huic seclō vano et illi q̄ i eo sūt adherēt et multi ipis tiorē icutiēs.

Hec autem que dico affectiōi v̄re dō dignissimi fratres / nō qz dign; suz / et mūd; a seoz de viuēs i castitate. s; ex multo dolore / et tristitia cordis dico h; crebri;. Nā ego i mūd; suz cogitatiōib; multis et actib;. nec mihi oīno p̄sciussū i bono. s; et nūc et sp; defuio volūtati mee. h; aut; iō dico vnanimitati v̄re. qm̄ d̄tinet me tristitia p̄formidine. eo qd; sum; oēs iugit; p̄tēntes. arbitrātes nos viuē i seclō vano. i seclā seculor;. Seculū nāq; h; trāsit / et oia q̄ i eo sunt: et a nob; rō delictor; exiget. tāq; sciētib; bona et faciētib; mala. h;ic em; p̄tēnimus. s; ibi cruciamur. qz dilectiōi ei;. et regno ei; ptulim; trā. et q̄ i ea sūt oia. Aurū et argētū nō liberabit nos ab illo igne tribili. vestes et delicie i p̄dēnatio nē nram erūt ibi. Nō liberabit frat; p̄p̄riū frat; nec itez p̄r filiū suū / s; vnusquisq; stabit i ordie suo. tāi vita quā i icēdio. Multi em; sūt scī et iusti. sp̄nētes mūdū cū actib; ei;. q̄ bona volūtate et pietate. et spe meliore acq̄scentes mādatis dñi / fruituri sūt paradisi delicijs. Chri;stū em; diligētes. sup oia corruptibilia ptulerūt eū. Accirco singuli i deo letant;. i xp̄o illuminant; i sp̄scō renouant;. i desinent; etiā sup eos trinitas scā exultat. letant; sup eos āgeli et archāgeli. letant; sup eos paradysus cū delicijs. Clere isti sunt laudabiles / et gloriofi et beati per oia. Angeli nāq; et hoies b̄tificāt eos. et qd; vnūso mūdo / charitatē dñi ptulerūt. Et de; scīs iust; et ver;. donabit eis suū regnū et gliaz / et honorē et gliaz: vt videāt eū cū āgel; scīs sp̄i gaudio. Multi dō hoies q̄ frēna diligūt et corruptibilia: et mēs illoz; iugit; i reb; caduc; affixa ē: et velut irrōnabilia iumēta diuisis voluptatib; suis nutriūt corda. existimātes se i mortales eē i h; seclō vano. Qd; agis o hō: qd; velut isensatus iumētū d̄sar; i mūdo. Sapiētēz discretorē creauit te de;: nec affilar; v̄ illis qd; deest prudētia. Vigila o hō. misere tui. esto q̄ sapiēs. qz prop̄ te d; cel; de; excelsus aduenit: vt te a frēnis eleuaret ad celos. In nuptijs celest; sp̄s vocat; es. curptēnis et idignū te exhibes. quō itra ad nuptias. dicitō mihi vestē p̄ciosā nō hñs: nec lāpadē refulgētē. Sz si forte spernēs itroier;. audies palā illā tribilē vocē dñi dei dicētis. Amice quō itraisti ad nuptias vt i iuriāz facēs p̄ tuā nuditatē tremēdo p̄ctui. Tūc iubet rex mīstr; suis dicēs. hūc ligatū manib; et

Capitulum

pedib⁹ mittite i caminū ignis. vt cruciet ibi i
secta sectoz. qz ego ipe cert⁹ t⁹ p⁹ veni. z voca
ui oēs ad nuptias: s⁹ h⁹ spnēs vocatiōez meā. n⁹
sibi pauit i dūm⁹ ad nuptias. Idcirco iubeo
tormēt⁹ affligi misandū: eo qd regni mei p⁹tē
ptoz extiterit.

La. III. **E**x recordatiōe p⁹dictoz adhuc
āpli⁹ p⁹ctōz p⁹terres z āmonēs: vt q⁹ diu tps h⁹
dat ad btitudinē dei p⁹ciēdā se paret. oñdēs
qz ob h⁹ q⁹ diuīa btitudie digni sint: z mercedē
atqz gaudia illorum exponens.

N On ergo metu

Nis h⁹ o h⁹o. nō formidas / qz venit: n⁹
p⁹temisc⁹. qz iā appropiat spō⁹
vt fulgeat. Hesc⁹ qz oīa iā pata assistūt. z cele
stis tuba nūū p⁹stolat diuinū. Et qd ibi facies
i illa hora. si n⁹ te pauer⁹ donec tps ē. Para te
ipm i illa hora btitudis dñi. Dei em btitudie
digni sūt scī. qz semetipsos probabiles fuaue
rūt. Tuba em celest⁹ tubicinabit⁹ dicet. Sur
gite dilectissimi dei z xpī / ecce adueit rex cele
stis. reddē vob requiē z gaudiū i vitā etnam
pro labore z afflictōe i⁹stitutiōis v⁹e. Surgite
videte xpm regē. spōsū i mortalē quē dilexist⁹.
Ip⁹m ei desiderātes facti est⁹ i cole sup⁹ trā. sur
gite videte regnū ei⁹ qd vob pauit. surgite vi
dere i⁹fatiable dñm quē dilexist⁹. p⁹q⁹ r⁹bulatōes
passi est⁹ p⁹pter quēz frugalit⁹ vitā v⁹az finist⁹. ve
nite nūc z videte eū cū mltā fiducia. quē desi
derast⁹. Exultate cū eo leticia inenarrabili. z
gaudiū v⁹m nemo tollet a vob. Venite frui
mini q⁹ ocul⁹ n⁹ vidit / nec aures audiuit. nec in
cor hoīs ascēdit. q⁹ donat vob ipe desiderabil⁹
dñs. Tūc rapiēt scī i nubib⁹ lucidissimis obui
am ei. euolātes digni deo i celstudie aer⁹ / cū
glla imēsa / vidē spōsūz celestē. Quis putas i
ueniet ita dign⁹ i hora illa. vt rapiat⁹ i nubib⁹
cū magno gaudio obuiā xpo. Oēs qdē iusti z
digni rapiēt i glia. oēs at ipi⁹ z p⁹ctōres relin
quent⁹ deorsū. cū p⁹fusioe magna. Btūdo et
leticia mag⁹ erit oib⁹ dignis dō. tormēta x⁹o et
p⁹fusio p⁹ctōrib⁹ sūt vniūf. Btūs ille q⁹ h⁹ posit⁹
festiauerit i illa hora dign⁹ iueniri. misabil⁹ x⁹o
q⁹ semetipm a glia dñi p⁹stituerit alienū. In il
la hora cū nubes rapuerit oēs scōs suos rur
sum in celis. ipm z oēs ipios / angeli rapient i
mittere in caminum ignis ardentis.

L. V. **I**nducēs auctozē ob timorē s⁹ me
moratoz p⁹qrētēz semetipm deplorātē. deūqz
obsecrantē vt i hora aduēt⁹ ē nō idign⁹ iueni
at. ne auditor⁹ sit formidādā illā sniaz. disced
a me oparie iūqtat⁹. nescio q⁹s sis. s⁹ vt grā mise

rationis sue ipm saluet z in paradysum delicia
arum inducat.

Quis dabit ca
piti meo aquā imēsa. z oculis meis
fontē lachrymarū iugit⁹ emanētem
donec tps ē suscipiēdi lachrymas. vt plozē me
metipm die ac nocte. obsecrās dñm ne idign⁹
iueniar i hora aduēt⁹ ei⁹. z vt ne audia illā sen
tētiā formidādā. disced a me oparie iūqtat⁹ ne
scio te q⁹s sis. De⁹ altissime q⁹ sol⁹ sine p⁹ctō es
tribue mihi p⁹ctōri grāz i illa hora p⁹pter multas
misatiōes tuas. z nec tūc appareat. q⁹ nūc ve
lata ē impietas mea. corā expectatorib⁹ āgel⁹ et
archāgel⁹. p⁹ph⁹is z aplis. iust⁹ z scīs. s⁹ salua me
ipm grā z misatiōe tua. z iduc me i paradysum
dliciaz cū oib⁹ p⁹fect⁹. Suscipe obsecratōez fui
tui dñe / p⁹ca⁹ oīm scōz tuoz. q⁹ tibi a sectō pla
cuerūt. qm tibi debet oīs adoratio / z gloria i
secula seculozum. Amen.

Sancti Effrē diaconi. Liber de pnia explicit.

Incipit liber eiusdē de Luctamine spiritali.

L. I. **E**x celestib⁹ z etnis bonis luctatori
bus z victorib⁹ promissis puocās nos ad cer
tamē spiritalē. docēs etiā qb⁹ armis i dui debe
at is q⁹ victor cupit existere. z q⁹ fugē eū opoz
teat ne armis spolie⁹. ac maxie dissuadēs vinū
z ebrietatē. p⁹ q⁹ ipa aīa tēplū dei exis polluit
sbiūgēs q⁹ mala q⁹ inde sequunt⁹.

Luctaminib⁹

Lh⁹ secti. null⁹ sine agone seu certami
ne coronat⁹. z i speciali p⁹satiōe z pro
posito scō. nemo sine luctamine pōt imarcessi
bilē coronā accipe. viteqz etne heres existere
Nā scāmā affilat⁹ ē m⁹bus. sp⁹ p⁹fectissimi ath
lete sine aliq⁹ metu z cū sūma alacritate iueni
unt i scāmāte. Timidi at z ibecilles aīqz inci
pant decertare diffugiūt. z p⁹pter molliciē desi
diāqz imēsa. nullo p⁹ mō i scāmāte d⁹sudare
p⁹tēdāt. (Scāmā ē at frēs dilectissimi medi⁹ lo
cus in quo athlete letant.) Sic g⁹ z p⁹fectissimi
luctatores z cōtinentissimi monachi decertāt
habētes semp⁹ oculis iucūditatē paradisi / et
expectātes delicia⁹ eius p⁹frui. z q⁹ p⁹missa sūt
bona. z imortalia secula. z lumen sempiternū
Uis in agone certare. z victor existere. In
due te armatura dei sicut vestimēto: indue te
virtute animi: oīni solitudine huius mūdi
exuere. z studiosē enitere / ne isdem p⁹praua
p⁹cupiscentia. vel negligentia spolie⁹. Su
ge vinū velut venenū / ne ebrietas te super
expoliatūqz v⁹rutibus nudū / efficiat: quē ad

modū hōe sc̄m̄ ⁊ antiquissimū virū. hīc enī ⁊ iustus in illa generatiōe inuētus est. Mutu dī timore diluuiū fabricauit arcam in salutem domus sue. ⁊ q̄ tante moles aquarū nō vicerāt postmodū a modico vino deuictus ē. Et in diluuiō pudore velatus postea dormiēs ab ebrietate nudatus ē. hoc iterū vinū patriarchaz loth depredauit: vt cōtra naturā cū filiab⁹ suis impudenter fedanterq̄ misceret. Et adeo in ebriatione vini in pfundissimo somno demersus est. ⁊ pene sepultus: vt quid fecerit. postea euigilans ignoraret. Si ḡ sanctis et magnificis viris / vini ebrietas nō peccit: q̄to magis te exigū atq̄ infirmissimū si ebrietati studueris. supabit semp adolescentia ⁊ iuuetus. Fuge vinū. qz ex vino spūales oculi excecant / iniquitas multiplicat. venenata dulcedo libidinis meditat. execranda turpitudine contra naturā est cogitat. Abollescit vt aie cogitatio vite eterne abolet: aīa vincit visibiliter / delinquitq̄ facillime. Effugiat ab ea celestis grā: sanctimoniā dico atq̄ virginitatez anime. Quāto tpe em̄ fuerit templū corporis nr̄i sc̄m̄ ⁊ mūdū: deus excelsus habitabit in eo. Si aut̄ corruptū fuerit ⁊ pollutū: continuo sanct⁹ ⁊ pollut⁹ de⁹ deserit tēplū illō p̄ ineffabili lumine celesti. habitabitq̄ in eo obscuritas ⁊ ipurissimi demōes: ⁊ sb̄ introibūt concupiscentie maligne ⁊ sordide: q̄ infelicē aīaz crebro faciāt peccare in fm̄ōe. Quisquis ille est / q̄ non habet lachrymas. si in corde suo meditabit. qz de⁹ sc̄s repulit tēplū suū ⁊ concupiscentie male ⁊ passiōes ignominiose habitant in eo / ⁊ intellexerit quis eū repulit. quis successit / vnde cedit / quo venit / a q̄ sepat⁹ ē. cui p̄iūct⁹ ē. quō nō statim implet⁹ est lachrymis / ⁊ flens ⁊ fugiēs / dic̄ intra semetipm̄. qre vno momento a maligna cogitatione p̄stratus. effugi agonē gloriosum. nec merui victorie triūphū. Nā die illo tribulatiōis. molles ⁊ resoluti pctōres ⁊ impij. cū viderint sc̄s et iustos gaudio magno ⁊ leticia sempiterna exultare. ⁊ in paradiso eterno regni dei degere. se etiā viderint in igne inextinguibili / ⁊ in tenebris exterioribus esse. tūc fortiter ingemiscēt ⁊ supfluis lachrymis plorabūt amariter. quia detinet eos penitudo vanissima. ⁊ necessitas penarū imensa.

Ca. II. Ut imitatores sim⁹ sc̄oz patrū q̄ purissimū dei tēplū extiterūt nos obsecrans: vtq̄ p̄cipue exēpla illoz sectemur / in ieiunio orōne / ac ceteris hm̄oi cohortās: q̄ etiā in orō

nibus cauēda ⁊ q̄ suāda sint sapiens. Sollicitudines p̄terea hui⁹ mūdi / negligētia atq̄ desidia dissuadēs: ⁊ ad p̄parationē vt celeste regnū ad qd̄ iuitamur possideam⁹ nos icitans.

Propterea obsecro vos fratres mei dilectissimi imitatores estote beatissimoz patrū: q̄ sc̄issima sua institutiōe tēplū dei purissimum extiterūt. hōz exēpla sectamini. desiderate ieiunū qd̄ ē aīe puritas ⁊ castitas: desiderate orōnes q̄ sunt colloq̄a dei. **O**is em̄ sc̄a purissima orō: p̄fabulatio dei ē. Deniq̄ p̄fectoz orōnes. eoz q̄ ex toto corde diligūt deum: cū maḡ exultatiōe ad celū ascēdūt. Angeli ⁊ archāgeli cū gaudio occurrūt eis: ⁊ suscipiētes eas vsq̄ ad thronū gl̄ie dei sc̄i p̄ducūt. hęc em̄ magna gl̄ia sc̄oz ē. āgeloz ineffabile leticia: cū sc̄oz orōnes purissimas ptulerūt. Festinem⁹ ḡ fr̄es fieri imitatores institutiōis vite sc̄oz. Ambula frat̄ in vīs eoz. viue sic illi vixerūt: ⁊ abstinētia habeto spūs ⁊ aīe ⁊ corporis cōtinētia. habeto in habitu p̄tinētia. habeto in cibo p̄tinētia: habeto in lingua abstinētia: in aspectu in cogitatu in risu. vt athleta pietat⁹ p̄fectissimus in oib⁹ demōstrer⁹. **C**ōsidera teipm̄ frat̄ charissime. ⁊ vigila ne in tuis orōnib⁹ extollar⁹ s̄ cū astiter⁹ orare deū. cū magno timore ⁊ desiderio corā eo p̄siste. **D**isrumpe a corde tuo oīa vincula fr̄ene sollicitudinis: esto p̄ oīa sollicit⁹ ⁊ sobri⁹ in orōnib⁹. ⁊ ita virilit̄ agonisare vt sit orō tua sc̄a ⁊ mūda ⁊ imaculata. ⁊ vidētes eā porte celi apianē corā ea / ⁊ āgeli cū leticia occurrāt ei: ⁊ vsq̄ ad thronū: b̄ndicti p̄ris p̄ducāt eā. Sic sp̄ esto charissime. quēadmodū cherubin ⁊ seraphin p̄manēt in ministerio d̄i. **A**beditare frat̄ h̄ vba / ⁊ decāta ea iugit̄ ex affectu cordis. q̄ esc̄a spūalis aīe sb̄ministrāt et ab amaritudine eā / sua sp̄ dulcedie liberant. p̄oderibusq̄ fr̄enoz negocioz exonerāt. **O**īa q̄cūq̄ audisti / mēte sollicita fuare festina. vt req̄scaat de⁹ in cogitatiōib⁹ tuis. vt iuenias fiducia in illa hora fr̄ibili ⁊ tremēda. cuz venerit d̄ns reddē vniciq̄ fm̄ opa sua. **I**ndulgete modicū inq̄ infirmitati mee charissimi fr̄es: qz sic infirm⁹ suz. **E**xistimo qd̄ in hora illa oīs spūs p̄tremiscat / s̄ grā saluator⁹ p̄fortat / ⁊ edificat corda sc̄a. cū rapiūt in nubib⁹ obuiā xp̄o in aere. **E**go at / ⁊ q̄ mei sūt siles. ⁊ desidiōsi ⁊ pigri tremebim⁹ sup̄ fr̄ā ⁊ n̄ facile ad celestia ascēdem⁹. **F**ratres mei dilectissimi. quid nobis p̄t mūdos p̄desse: qz ei⁹ sollicitudinib⁹ cōligamur.

Jejunium anima p...

Aut quid luctamur de cultu vestimentorum
 et ornatu elationis amictus: nisi in ignem ex-
 tinguibile? Aut quid acquirimus de studio esca-
 rum. et ventris cura. nisi eterna supplicia. Agno-
 scite fratres quia nisi habere gratiam dei totis viri-
 bus agonisantes meruimus triumphum. ibi pe-
 nitibimus in secula seculorum. Fratres mei
 quid negligimus. quod desideria occupamur. quod
 nosmetipsos in occursum domini non paramus? Ec-
 ce vniuersus mundus ad occasum iam properat
 Quare non omnia onera concupiscentiarum et fa-
 sces peccatorum a nobis reijcimus? Nescitis quod
 arcta et angusta via est. que ducit ad vitam: et pec-
 catorum ac diuiciarum sarcinis pregrauatus non
 capit per eam transire. Hos enim porta illa diligit.
 qui attenuati diuitiis. et voluntaria paupertate
 afflicti. semper in vigiliis. in ieiuniis atque humi-
 litate per omne tempus vite sue conuersati sunt.
 et parauerunt seipsum. ut videant celorum regna
 Ecce charissimi iam hostium paradisi vocat. iam
 crebro sono nos hortatur et dicit. Priusquam clau-
 dar. vnusquisque vestrum velociter properet: ut in-
 troiens in eternum cum domino regnet. Ecce ma-
 ter nostra hierusalem. cum magno affectu cla-
 mat ad nos et dicit. Venite filii dilectissimi. ve-
 nite ad me: dilate numerus vester in me. et
 in thalamo immortalis sponsi magnificentiori
 vestri. cum angelis sanctis: videant nos in glo-
 ria et pulchritudine et decore. Videant nos in
 leticia et exultatione et gaudio. Diligite me fi-
 lii mei sicut et ego vos diligo: nihil possideatis
 in terra nihil sitis solliciti. Ecce sponsus meus
 iam paratus est ut procedat. et veniat in nubi-
 bus celi. et gloria patris sui benedicti. et vnusque
 vestrum singillatim suo nomine vocabitur / et
 aduocabitur et ordinabit eum in officium. pro quo su-
 is meritis laboribusque virtus celorum exultat.
 Similiter et in negligentia vestra et stupore. cum
 suis satellitibus inimicus tripudiat. Festina-
 te ergo filii mei. ut ego de vobis. vosque de me
 gaudeatis in secula seculorum. Proci des ad o-
 ro te et obsecro filium dei viuui: presta et mihi et
 omnibus diligentibus te. ut videam regnum
 tuum celeste. et possideam illud cum omnibus sanctis.

Ca. III. Ex multis que benignus dominus nos-
 ter pro nobis fecit ut ipsum quereremus / exclu-
 dens omnem excusationem negligentie nostre: et
 post monita saluberrima / monachis et discipu-
 lis christi congrua / ad eius nos imitationem
 stimulans: commemoratisque iterum pluribus que
 pro nobis fecit atque pressus est / laudes ipsi in

persona auctoris referens et exorans ut post con-
 punctionem et sanctimoniam in requie para-
 disii suscipiat.

Charissimi si in
 hoc breui tempore neglexerimus. nullam
 omnino excusationem habebimus.
 que pro nostris facinoribus ostendamus. Dominus
 noster descendens de celo in terram. omnia nobis
 dando donauit: debita nostra dimittens. et vi-
 tam nobis eternam tribuens. Nam cum inimici
 essemus: reconciliauit nos deo pro morte sua.
 Terreni eramus: celestes effecti sumus. Mortales
 et immortalitatem accepimus. filii tenebrarum
 eramus: et facti sumus filii lucis. Perditi. et in-
 uenit nos. Serui peccati. et liberauit nos. Pau-
 peres. et diuites facti sumus. Infirmi. et sanauit
 nos. Odibiles. et dilecti sumus. Iniusti. et iu-
 stificati sumus. Non secuti misericordiam. nunc autem
 misericordiam consecuti sumus. Peccatores. et salua-
 uit nos. Dispersi et congregauit nos. Filii ho-
 minum. et facti sumus filii dei. Heredes et cohe-
 des vniuersi filii eius. Ecce omnia ista nobis
 donauit. priusquam quereremus aut inquireremus
 Irrisionem ergo malam aut exprobrationem fra-
 ternam. ne suscipiat cor tuum aliquando: nec eum qui
 pro peccatis suis penitentiam gerit despiciat.
 Ne irrideas fratrem tuum ieiunantem: et eum qui ie-
 iunare non potest. ne confundas. Argue eos
 qui te suspiciunt. agnosce honorare te metip-
 sum. Nec importunus existe. nec importu-
 nis oportunus ut utilis possis esse: increpa et
 in mansuetudine perseuera. Propter penuri-
 am autem. neque despiciabilem te facias. Time-
 ti deum. reuela mysteria eius. Ab eo autem qui
 timorem dei non habuerit. sed superbie et elationi
 semetipsum subiecerit. omnimodis caue. Adu-
 sus abstinentem neque dixeris quicquam mali. ne-
 que audieris. nec aduersus eum qui putat tuum
 inimicum. Hoc autem pro omnibus stude. ut nullum
 habeas inimicum: nisi diabolum eiusque ministros
 Si homo iniquo et doloso ne habitaueris. et
 maledicum ne alloquaris: ne det minorationem
 anime tue. A detractioe fratris abstine. etiam
 ab eo qui supplantare alterum conatur. Attende
 hoc monachis congruum. qui celesti iugo sua
 colla submitunt. Hec discipuli christi custodi-
 ant. his monitis meis sine intermissione intē-
 dant. Decet enim eos magistri sui christi imita-
 tores existere. Exempla institutionis nostre cha-
 rissimi sumamus a christo domino: qui cum diues

Capitulum

esset pro nobis pauper factus est. excelsus et equis pater. semetipsum humiliavit. Porro super celos habitans: in terris non habebat ubi caput reclinaret. Factus es mihi christe saluator dux vite et vite que ducit ad patrem. Abasiones enim grate sunt / fines eius regna celorum sunt. Factus es mihi dominator domine filius dei fons vite. ex quo dona tua haurire et te sine infusione diligens collaudare. facta est gratia tua in corde famuli tui lumen et gaudium et dulcissima super mel et fauam oris meo. Facta est gratia tua in anima famuli tui. quasi thesaurus tribuens mihi ineffabiles diuitias et paupertatem atque miseriam longe a me expellens. Facta est gratia tua seruo tuo refugium et virtus et gloriatio et protectio et esca spiritalis. plena suauitatis et lumine.

Quo possum silere o domine / de illa multitudinis dulcedinis et charitatis tue gratie / que os meum licet indignissimi et peccatoris aperit. Aut quo sustinebit lingua mea / ut non te singulis horis ac momentis dator vite glorificet. Aut quo potero inundationes gratie tue excludere que iugiter fluunt in pectore humilitatis mee plene dulcedine et omni gratia speciali. Psallam glorioso nomini tuo domine pax celorum / qui mihi tribuisti bona tua celestia. Magnifico gratiam tuam. christe redemptor meus. Cum enim te magnifico. ipse magnifico a te. Non cessabit lingua mea collaudare virtutem tuam / non cessabit cithara mea personare spiritalia cantica tua. Desiderium tuum attraxit me post te christe. gloriatio vite mee. Gratia tua dulcedinem mihi prestat. ad sequendum te spes mea. Efficiat cor meum fra bona / ad suscipiendum semen tuum. Irriget eum gratia tua rore vite eterne / demerit bonitas tua manipulum de agro pectoris mei. Post compunctionem et sanctimoniam / conuertere anima mea in requiem deliciarum paradisi. Tu ouem errantem requisisti. et inuentam tuis humeris reportasti. Et hanc indignissimam animam meam in manibus tuis attrahere. et offerre benedicto et immortalis patri tuo coram cherubin et seraphin. et coram angelis sanctis / ut delicias paradisi perfruens. cum sanctis omnibus angelis dicam. Gloria patri immortalis. gloria filio immortalis. gloria spiritui sancto immortalis. in secula seculorum. Amen.

Sancti Effrem Liber de Lustamine spiritali explicat.

Liber eiusdem de die iudicii incipit.

Ca. I. Inducens sanctum Effrem exhortantem et obsecrantem ut nos ad terribilem illum diem iudicii preparemus / omnem sollicitudinem a nobis proicientes / ex eo quod nihil in illa hora nobis prodesse poterit nisi conuersatio sancta et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Terrorem quoque nobis incutientem propter manifestationem coram iudice omnium que hic occulta sunt / quod apta similitudine declarat.

Venite dilectissimi

fratres exhortationem meam suscipite. et semper memoretote consilij mei peccatoris et impij Effre. Ecce enim iudicii dies illa magna et terribilis istat. et nos timore elationis inflamur. nolentes in breui tempore intelligere ac festinare. et deum nobis propitium facere. Dies enim nostri et menses et anni tanquam somnum pretercunt. et tanquam umbra vespertina. et velociter formidabilis et preclarus domini aduentus aduenit. Vere enim formidabilis erit dies illa vniuersis peccatoribus / qui voluntate dei pro sua salute facere noluerunt. Obsecro vos fratres charissimi. venite proiciamus a nobis omnem sollicitudinem actuum terrenorum. ne obligetur mens nostra in terrenis negocijs. quia omnia terrena preterseunt. omnia depereunt. omnia euanescent. Nec quicquam nobis prodesse poterit in illa iudicii die nisi conuersatio sancta. et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Futurum est namque ut vnusquisque nostrum / et actus suos / et cogitationes ante tribunal tremendi iudicii deferat. Lotremiscit cor meum / et renes mei resoluuntur / quotienscumque recogitans quod reuelande sint cogitationes et sermones atque actus nostri in die iudicii. Grandis enim timor erit fratres dilectissimi. grandis tremor o amici mei. Quis enim non timeat. aut quis est qui non tremiscat et lamentetur ac lugeat hec. quod ibi omnia manifestantur. que hinc occulto et tenebris gesta sunt. Intelligite fratres mei hoc quod vobis dico. et considerate exemplum quod vobis ob vram intelligentiam profero. Arbores fructifere tempore suo primo intrinsecus concipiunt fructum. postea vero diuino nutu extrinsecus proferunt / secundum suam naturam et fructum et folia. Sic in die illa terribili / omnes homines que cumque in hoc seculo quasi in tempore suo occulte intrinsecus / siue bona siue mala gesserunt. ibi quasi fructus proprios ante tribunal domini proferent. Tunc iusti

bonos et iucundos proferent fructus. Sanctissimi-
 militer fructus suauissimos. et omnibus gratiarum
 floribus exornatos. Martyres vero suppliciorum
 et penarum fructus patientie gloriosos. Boni-
 chi autem sancte conuersationis sue. in continentie. hu-
 militatis. uigilarum. orationum atque obedientie. im-
 marcessibiles proferent fructus. Peccatores vero impij
 ac prophani proferent fructus turpissimos et execra-
 dos plenos confusione/obprobrio/ululatus et lu-
 ctus. uermium quoniam mortalium. et ignis inextingui-
 bilis cum gemitu. Tremendum est dilectissimi fratres
 ibi iudicium: in quo sine testibus omnia manifesta
 sunt. Ibi assistunt milia milium et decies dena
 milia angelorum cherubin et seraphin. et ibi iusto-
 rum chori circumstant. patriarcharum prophetarum
 apostolorum et martyrum. et omnium omnino sanctorum.

La. II. **A**rguens negligentiam nostram/ et ostē-
 dens quomodo iudex rationem per hac negligentiam exquet
 impropere nobis omnia que protulit uel fecit
 pro nobis.

Quid ergo ne-
 gligimus dilectissimi fratres? Ecce nunc
 tempus concludit. dies appropinquat/ in
 qua omnia occulta nostra a lumine arguuntur. Si
 scirem fratres quid imineat uel incubat iugiter
 plagerem: obsecrantes deum diebus et noctibus
 sine cessatione/ ut liberaret nos ab eterna con-
 fusione et phennibus tenebris. Obstructur
 enim omne os peccatoris ante tribunal glo-
 rie eius cum metu nimio et tremore. Et tremiscet
 omnis creatura. et ipsa agmina sanctorum angelorum
 expauescent in die aduentus eius. Quid ergo tunc
 dicturi sumus/ si in hoc uero tempore negligenter et se-
 gniter uixerimus? Ipse enim nos patienter expe-
 rat/ et omnes nos ad suum regnum inuitat. Rati-
 onem enim exquet a nobis/ ut per hac negligē-
 tia nostra/ et dicet nobis. Propter uos incarna-
 tus sum. propter uos in terris palam conuersatus
 sum. propter uos flagellatus sum: propter uos
 conspatus sum. propter uos palmis in facie uer-
 beratus sum. propter uos crucifixus sum. propter
 uos suspensus sum in ligno. felle cibatus sum
 et aceto potatus sum. ut uos sanctos et celestes effi-
 ciam. Regnum meum donauimus uobis/ paradysum
 meum apud uos. Omnes uos fratres uocaui pa-
 tri meo. uob obtuli spiritum sanctum. uob misi amplio-
 ra horum omnium. Quid debui facere et non feci
 uobis. Tamen ut saluemini/ humilem uoluntatem
 ueram solummodo quesui. Non uos coegi. ne sa-
 luti uere causa necessitatis esset occasio. Dicite mi-

hi peccatores mortales atque possibiles secundum natu-
 ram. quod passi estis propter me dominatore uerum. cum
 ego pro uobis impassibilis passus sum. Ecce
 itaque preparatum est regnum et uita redescit leticia in
 lumine sempiterno. Preparata est etiam mors
 pene. luctus et tenebre. Eligat unusquisque ut
 propria uoluntate uoluerit. rectam uiam incedat.

La. III. **O**ccasione dicatorum conuocans nos
 et instruens quomodo dominum adorare/ laudare et obse-
 crare debeamus.

Venite dilectis-
 simi fratres adoremus et preciamur
 ei/ et ploremus coram domino/ quod fecit nos
 dicentes ei. Dominator domine. hec omnia ut deus
 sustinuisti pro nobis/ nos autem peccatores spiritus te exa-
 cerbauimus. et beneficijs tuis sumus ingrati. Tu
 deus sine initio/ natura incomprehensibilis. mi-
 sericors et pius/ conplacuisti gratia tua pro passionem
 crucis peccatores saluos facere/ quod tenonouit.
 donans eis post indulgentiam delictorum etiam lu-
 men scientie tue. Quid ergo retribuet genus huma-
 num tibi inuisibili et benignissimo domino. Nam
 cum impius essem/ non secundum naturam sed propria uo-
 luntate/ quasi pius atque amator hominum saluasti nos.
 Sic iterum pro negligentiam nostram peccatis incidi-
 mus/ tu autem semper idem et ipse es. et misericors et
 miserator. terribilis et gloriosus conditor seculorum.
 patienter ab initio sustinens puerilitatem
 nostram. donans nobis tempus penitentiae et remissionem
 peccatorum ineffabiles miserationes tuas/ quas
 ostendisti filijs hominum. Uicitus es domine deus nisi a
 charitate tua. a sanctis miserationibus tuis/ ut per
 crucem tuam totum mundum saluares. Nisi enim uictus
 fuisses charitate misericors christe. remeti-
 sum hostiam uiam et imaculatam nunquam pro peccatoribus
 obtulisses. Hoc ipsum gratie tue doctus super do-
 minator domine/ quare repleta est mens famuli tui mul-
 titudine charitatis tue. Dulcedo enim tua iugiter
 oblectat et confirmat me/ et spiritus exacerboratque
 ad amaritudinem me metipsum produco. uo-
 lens dulcedine tua iugiter profui. iesu unigenite
 te splendor eterni patris. lumine habitans inaccessibi-
 le/ lumine incomprehensibile. Qui illuminasti
 gratia tua uniuersum mundum/ illumina quod in me est te-
 nebrosus oculus meum. Uelat enim et cecus. il-
 lumina eum super miserationibus tuis. ut ne crassante
 te diabolo penitus obscuret. Assimilata est enim
 mens nostra infirmissima domine/ ligno pro plantato
 quod spiritus indiget firmitate et illuminatione gratie tue
 Uerbum tuum domine apertit oculos ceci ex utero nati

missusq; ad syloen statim post restitutionem
oculorū carnaliū spiritales oculi ei⁹ ⁊ interio
res illuminati sunt. vt te summū saluatozē et
medicū. sine metu aliq; deū deiq; filiū ⁊ p̄dica
ret ⁊ crederet. Illumina etiā n̄ros interiores
oculos dñator dñe. vt te iugit̄ diligam⁹. tibi⁹
p̄fiteamur ex charitate magis quā necessita
te. ⁊ oēs volūtates tuas p̄ficere valeam⁹. Nā
si p̄cul̄ ē a nob̄ syloe q̄ missus ē ecc̄. s̄ p̄ciosus
calix sanguinis tui plen⁹ vita ⁊ lumine nob̄ in
p̄ximo ē: tāto p̄p̄inquoꝝ q̄to q̄ accesserit fue
rit purioꝝ. Hoc ḡ nob̄ restat misericors chri
ste. vt pleni gr̄a ⁊ illuminatiōe scie tue / cū fi
de ⁊ sanctificatiōe accedam⁹ ad calicē tuū: vt
p̄ficiat nob̄ ad remissionē pctōꝝ / nō ad p̄fu
sionē in die iudicij: qz q̄cūq; mysterijs tuis in
dignus accesserit / suā aiā ipe p̄denat / nō se
castificans: vt celestē regē atq; imortalē spon
sum in sui pectoris purissimū suscipiat thala
mū. Nā aiā n̄ra. sp̄osa ē imortalis sp̄osi. Lo
pula aut̄ nuptiarū celestia sacra sunt: qz cū mā
ducam⁹ corp⁹ ei⁹ ⁊ sanguinē bibim⁹. ⁊ ipe in
nob̄ ē. ⁊ nos in eo. Attende ergo tibi met
ipsi frat̄. festina thalamū cordis tui iugit̄ vtuti
bus exornare. vt māsiōnē cū b̄ndicto p̄re suo
faciat ap̄d te: ⁊ tūc coraz angelis ⁊ arch̄angelis
erit tibi laus ⁊ gloria ⁊ gloriatio. ⁊ cū maḡ ex
ultatiōe ⁊ gaudio igredier̄ in paradysum.

La. III. **E**x h̄ q; de⁹ nihil p̄ter salutē no
strā q̄rit reuocās nos a negligētia ⁊ excitans
ad vigilantia ⁊ exercitiū bonoz operū atq;
dei dilectionē. Et hui⁹ occasiōe excellenter
tutē charitatis cōmendans.

Quid enim pre
ter salutē tuā o hō deus q̄rit a te:
Si aut̄ neglexer̄ ⁊ salu⁹ fieri nolu
eris. rectasq; dei vias nō ambulauer̄ nec mā
data ei⁹ custodier̄. temetipm̄ inficis: ⁊ a cele
sti thalamo tu te expellis. De⁹ sp̄uscū sol⁹ si
ne pctō p̄p̄ te. p̄prio filio nō pepcit. ⁊ tu infel
ix tui nō miserer̄. Exproscere itaq; a somno
tuo parūper. **M**iserāde api os tuū obse
cra eū. proijce abste onera pctōꝝ. **O**ra fre
quent̄ sine cessatiōe lachrymas funde: molli
ciem aiē fuge. negligentia execrare. malicia
nō ama. **A**ma v̄o māsiētudinē. dilige p̄tinēti
am: meditare psalmodia. **F**estina / ora frater
donec tibi datū ē tps. **D**ilige dñm ex tota aiā
tua: ⁊ sic ille dilexit te. **E**sto tēplū dei: ⁊ de⁹ ex
cellus habitabit in te. **A**iā em̄ h̄ns deū i se: tē
plū dei ē. **D**iuina etiā mysteria celebrant̄ i ea.
āgeli ⁊ arch̄angeli letant̄ ei: ⁊ frequent̄ eā viss

tare festinat. qz habitate deo i aia. angeli festi
nat honorare eā vtpote dei tēplū effectā. **B**e
atus vir q̄ deū ex toto corde dilexerit. ⁊ mun
dum istū / ⁊ oia q̄ in eo sunt tota vtute odit: vt
te solū sc̄m possideat. p̄ciosaz margaritā ⁊ vi
te sue thesaurū. **S**i q̄s itaq; sincere diligit de
um. h̄ p̄satio nō ē i fr̄is. s̄ sursum ē sp̄: vbi ⁊ aiā
ei⁹ desiderat ⁊ mēs ē. vñ ⁊ dulcedinē sentit. et
lumē accipit. ⁊ charitate dei p̄fruit. **C**lere em̄
dilectio dei: gr̄a ⁊ dulcedie plena ē. **E**t br̄is q̄
gustauerit eā: nec ē exsatiat⁹ ab ea. **N**ā de dul
cedine charitat̄ dei: q̄s putas ē q̄ digne pos
sit exponere: **P**aulus ap̄ls q̄ gustauit ⁊ reple
tus ē ex ea clamat ⁊ dicit. **N**ecq; altitudo neq;
p̄fundū neq; ip̄a vita. neq; mors. neq; futura
neq; āgeli. neq; p̄ncipat⁹. neq; p̄tates. neq;
creatura alia potit nos separe a charitate dei
q̄ ē in christo iesu dño n̄ro. **I**gnis em̄ imortal
tat̄ ē charitas dei. sp̄s opat̄ i aia. **Q**ui dilexe
rit eā illuminationē gr̄am ⁊ vtutē: sensum ei⁹
eleuat a fr̄is ad celū. vt oia q̄ fr̄ena sunt odio
habeat. ⁊ solū deū vite sue auctozē p̄teplet̄ et
diligat. **S**z ⁊ scōꝝ aiē exēplo suo nos doceant
qz de ip̄a charitate nihilomin⁹ sic ap̄li gustaue
rūt. **A**bolle vinculū ē charitas dei. ⁊ gladius
vtriq; acut⁹. nō p̄t eā icidē. **S**emp̄ em̄ tir̄as
ni scōꝝ martyru mēbra secabāt. ⁊ charitatem
dei q̄ i illis redūdabat secare nō poterāt. **M**
mollissimū charitat̄ dei vinculū stupor̄ ⁊ mi
raculi plenum qd̄ nec secare potuit nec solui.
Bis acut⁹ gladi⁹ illō nō secuit: flagrās ignis
nō soluit. **A**br̄bra secabant̄. charitas nō seca
bat. **L**ōburebant̄ viscera: ⁊ vincula nō solue
bant̄. **D**emergebant̄ itez i p̄fundū scōꝝ coz
pora: ⁊ charitas dei non potuit aliqñ mergi.
Quis putas nō amiret̄ de h̄ vinculo charita
tis. **Q**uicūq; ḡ puro ⁊ sincero corde dilexe
rit talē charitatē h̄re p̄bat̄. **H**āc aut̄ charitatē de
dit de⁹ ecc̄lie sue: vt ip̄a semp̄ exornet̄ ⁊ polle
at. **H**ec charitas. pign⁹ dei i n̄ris aiab⁹ existit.
Hec charitas colūne firmamētū ē diligētib⁹
deū. **H**ec charitas vnigenitū dei filiū / ad nos
de celis attraxit. **P**rop̄ h̄c charitatē de⁹ hō
fact⁹ ē. p̄p̄ h̄c charitatē aiā sp̄osa christi effe
cta ē. ⁊ p̄ ea ip̄assibil̄ passus ē. p̄p̄ h̄c charita
tem paradysus reserat⁹ ē. p̄p̄ h̄c charitatē in
corpore⁹ icarnat⁹ ē. p̄p̄ h̄c charitatē iuisi
bilis visibil̄ ē. **S**ine hac charitate si fuit aiā. nō
placebit i ea de⁹. nec delectabit̄ sup̄ ea. **Q**uis
putas digne p̄t v̄l sufficit glorificare ⁊ collau
dare deū saluatozē. q̄ nob̄ tātā gr̄az tribuit p̄
pter suam ineffabilem bonitatem.

La. V. **E**xponēs p̄siliū auctozis p̄sulētis

vt festinem⁹ digne p̄sari fm̄ dī volūtate / sol-
liciteq; p̄ salute n̄ra i ōonib⁹ / ieiunijs vigilijs
z lachrymis nos exerceam⁹: vt fiduciam h̄re
possim⁹ i illa t̄ribili hora iudicij: pctōres q̄ ad
cōpūctionē icitāt⁹: z ea de cā mltis p̄conijs cō-
punctionem extollentis.

Charissimi fr̄es
audite bonū p̄siliū pusillanimitat̄
mee. Festinem⁹ sp̄ donec tps ha-
bem⁹ / p̄sari caste z sobrie z digne dō. vt sp̄s
sc̄is habitet i nob⁹: z xp̄i charitas repleat nos
z volūtas ei⁹ p̄ oīa p̄ficiat̄ i nob⁹. Nō habeam⁹
aliā sollicitudinē dilectissimi fr̄es: nisi hāc solū-
mō / q̄lit̄ aīa n̄ra iueniat̄ i illo lumie cū oībus
sc̄is. Nō colligem⁹ / nec vinciā⁹ eā i frenis ne-
gocijs. nec sollicitudinib⁹ possessionū z pecu-
nariū. s̄ exornem⁹ ōonib⁹ z ieiunijs. vigilijs
z lachrymis. vt iueniat̄ q̄tulācūq; fiduciā in
hora illa t̄ribili z tremēda. cū oēs aīe cū timo-
re z tremore assistūt: cū electi a pctōrib⁹ sep̄at̄
cū statuūt oues a dextr̄ / z hedi a sinistr̄. Cre-
dite mihi fr̄es mei. q̄ i p̄rio ē aduent⁹ dñi. in q̄
reddet vnicuiq; fm̄ opa sua. Sc̄is q̄dē z ele-
ctis suis requiē z leticiā: pctōrib⁹ x̄o z q̄ eū ex-
acerbauerūt / supplicia z tormēta. Br̄is hō q̄ i-
uenerit fiduciā i hora illa: z q̄ audierit br̄a vo-
cē illā. venite b̄ndicti p̄ris mei. p̄cipite regnū
q̄d vob̄ patū ē ab origine mūdi. Tūc iusti cuz
se i lumie viderūt i illa ienarrabili gl̄ia: in se-
metip̄os singuli obstupescēt z dicēt. Putas ip-
se ego sū: Et quō huic gl̄ie dign⁹ iuet⁹ sū: An-
geli etiā accedētes cū gaudio magno ad sc̄os
enarrāt eis p̄satiōez eoz̄ imaculatā / p̄tinētiā
vigilias. ōones. volūtariā paup̄tatē: q̄d solū
mercati sūt. Hodic⁹ labor est institutiōis n̄re
fr̄es charissimi: z magna ē redēs. Paruo tpe
ē afflictio p̄tinētie. z retributio ei⁹. i. delicie pa-
radisi / z exultatio z leticia i seclm̄ sc̄i p̄manet
Quicūq; sibi p̄sci⁹ ē q̄d peccauerit dō. z p̄ ne-
gligētiā suā z volūtate peccauerit. donec tps
ē ex affectu lachrymas fundat / z iugit̄ defleat
Per lachrymas z remissionē pctōz̄. z leticiā z
cordis iueniet. Possideat z cōpūctionē cor-
dis. lauet p̄ singulas noctes lectū corp̄is sui.
Putat̄ ne h̄ctis exp̄iētiā lachrymaz̄ dilectissi-
mi fr̄es. Putat̄ ne illūinat⁹ ē aliq̄sv̄m ab illa
gr̄a cōpūctiōis. q̄ fm̄ deū ē. Credite mihi fr̄es
nō ē i fr̄i dulci⁹ sup̄ gr̄a lachrymaz̄. Si q̄s i ōo-
ne sua deū p̄replat⁹ ē / illū sp̄ desiderās. lachry-
marū dulce die satiat⁹ ē. z hm̄oi eleuat⁹ ē a ter-
ris. tot⁹ extra corp⁹ i celo ē. Et q̄d dico eē cor-
pus. Tot⁹ celest̄ ē z h̄ iuenit̄ p̄satio ei⁹ i fr̄is

hm̄oi cū deo loq̄t̄: i xp̄o illūinat̄. i sc̄ospū sc̄ifi-
cat̄. Gr̄ade miraculū. vt hō fra z cinis: in sua
purissima ōone cū dō fabulet̄. Br̄is hō q̄ h̄z
cōpūctionē iugit̄ fm̄ deū. Cōpūctio fr̄es. sani-
nitas aīe ē. illūinatio mēt̄ ē. Cōpūctio fr̄es. re-
missionē delictoz̄ nob̄ p̄q̄rit. Cōpūctio fr̄es ie-
sum v̄nigenitū facit i nob̄ h̄itare. cū eū deside-
ram⁹ z q̄rim⁹. Volo vob̄ fr̄es enarrare potē-
tiā lachrymaz̄. Anna p̄ lachrymas a dō samu-
elē p̄pham accepit: ad s̄blimitatē z gl̄iationē
aīe sue. Mulier⁹ etiā peccatric⁹ d̄bita i domo
simōis a xp̄o dño dimissa sūt: q̄ lachrymis pes-
des ei⁹ rigabat. z crine tergebāt. Gr̄adis x̄t⁹ ē
lachrymaz̄. mltūq; p̄ualēt lachryme fm̄ deū.
Fiduciā dñi sp̄ acq̄rūt lachryme. sordidas co-
gitatiōes expellūt: nec p̄rimare eas p̄mittūt
aīe cōpūctionē cordis h̄nti. Quid b̄titudine
pōt hac eē s̄blimū⁹: q̄ cū ip̄m deū aīa i ōone p̄-
p̄ria p̄replat̄. Nā cū eū desiderat̄ ei⁹ sp̄ famu-
lat̄. thesaur⁹ i deficiēs ē cōpūctio cordis. Gau-
dio ineffabili exultat̄ aīa: q̄ h̄z cōpūctionē cor-
dis. Cōpūctionē x̄o dico h̄ vni⁹ diei: s̄ q̄ dieb⁹
z noctib⁹ puritate aīe tāq; fons exuberat / et
abūdat. Fōs em̄ purissim⁹ ē cōpūctio cordis
irrigās sp̄ plātaria fructifera aīe. Plātaria at̄
fructifera dico x̄tutes aīe. gr̄am p̄nie. et opa
bona q̄ assidue lachrymis irrigāt: z fructū af-
ferūt bonū z vtilē. Sp̄ ḡ sc̄e plātatiōes tue irri-
gent̄ a te. p̄ b̄ndictionē gr̄a dñi. Qd̄ cū fuit fa-
ctū crescēt q̄tidie: z fructū dabūt in tpe suo.

La. VI. Inducēs auctorē negligētiā z mi-
seriā suā p̄fiterē: aliosq; ne ip̄m imitēt̄ aūtētē:
z vt dñm p̄ se ozēt de p̄cātē: atq; cū gr̄arū actio-
ne librum hunc concludēt̄.

Nergo imitator
mei existas pctōr⁹ z desidios⁹: sp̄ dicē-
tis z nūq; faciēt̄. Abollicia em̄ plen⁹
sūt z negligētia coopt⁹. n̄ h̄ns cordis cōpūctio-
nē. nec purissimā ōonē. Aḡsco aūt̄ me ip̄m sp̄
pctōrē / sp̄ timētē futurū iudiciū. nullā excusa-
tionē p̄ negligētiā h̄ntē. Obsecro vos fr̄es ca-
rissimi / q̄ deū timet̄. z sp̄ q̄ illi placita sūt facit̄
vt ozētis p̄ me exiguo z pusillo. vt veniat sup̄
me celest̄ gr̄a. z saluet̄ aīa mea. atq; iueniam
miam i die illa t̄ribili. q̄n veniet dñs reddere
vnicuiq; f̄z opa ei⁹. Illa miscd̄i dō n̄ro. z imoz-
tali / q̄ os n̄m apuit p̄ gr̄a ad meditādū x̄ba
iudicij ei⁹. z dilectiōis atq; cōpūctiōis q̄ sunt
edificia aīe. firmamētū cordis. mēt̄ illūinatio.
vt oīs aīa q̄ h̄ meditat̄ th̄at̄ ad vitā et̄nā. amē
Sancti ac deuoti viri Eufrem diaconi.
Liber de die Iudicij feliciter explicit.

Tabula

Sancti viri et sub-

limis ingenij acumine vigentis / Effrem diaconi / Librorū p capitula distinctio ordinata / cū eorū que in ipsis continentur summaria expositione.

Liber primus de compunctione cordis per xiiij. capitula distinctus est.

Caplm. I. Premittit plāctū auctoris p anime sue / institutionisq; patrū suorū vulnerib; cū eiusdem institutionis descriptione / et accusatione / atq; reprehensione vite et institutionis sue / fratrumq; suorum.

La. II. Accusat duriciā cordis nr̄i / tarditatemq; nr̄am ad cōpunctionē / persionem et penitentiā / cū exhortatione ad hm̄oi agēda / et doctrina quō agi debeant. exēplo patrū cōfirmās / et ad aliorū imitationē nos puocās.

La. III. Exhortat nos ad mūdificationē tam ppter celestia bona nobis pmissa / q̄ ppter cauēda picula diei iudicij improvise supuenientis / quē admodū in dieb; Noe cōtigit timorē ex scripturarū cōpletioe exaggerās.

La. IIII. Persuasive cōcludit vt volēs saluari pperet et festinet / pulcherrimas ad h̄ inducens similitudinū compatiōes atq; rōnes. cū incussione timoris / ppter carnales passiōes et vitia nr̄a / subiūgens tandē doctrinā qua cogitationes cordis agnosci possint.

La. V. Excludit errorē / ne q̄s putet passiōes supradictas esse naturales / ostēditq; ex compatiōe libere volūtatis ad agricolā. quō circa hm̄oi passiōes voluntas inserat aliquādo virtutes optimas / aliquā consuetudines pessimas: quō etiā diuinas scripturas habeat p psiliatoribus / quos si deserēdo oberrauerit / et penitēs ad legislatorē recurrerit / cum pietate suscipiatur.

La. VI. Occasione p̄ractorū gr̄as agit. cōmēdatq; diuinā clementiam / benignitatem / et misericordiam. cū cōmemoratione pl̄imorum dei bñficiorū. vt ad ei; dilectionē nos puocet.

La. VII. Acrīter increpat eorū ignauiā qui huic seculo renūciauerūt. et tñ carnalia et terrena req̄rūt. multis eos cōmonēs / exhortās et terrens rōnibus exēplis atq; piculis. vt ad compunctionē et penitentiā incitent.

La. VIII. Inducit ex superiorū recordatiōe compunctionē et querelā auctoris miserā suam confitētis. et misericordiā dei / fratrumq; suorū p̄ces implozātis. sollicitudinē q̄ carnalē

dissuadētis. et ad negociationē spiritālē atq; vite et negociorū nr̄orū rōnem p singulos dies faciendam exhortantis.

La. IX. Exhortat vt tribulationes mundi patiēter tolerant. et ne spes in t̄palib; / sed in dñi amatoris hominū benignitate ponatur. q̄ cūcta bona largit. et laborātes mercede nō fraudat. p h̄ puocās nos ad vigilantiā / vt adueniente sponso et alijs in regnum susceptis. nos excludamur / et postea negligentiam nr̄am frustra defleamus docet q̄ quō dñm inuocare debeamus. et pfectos viros imitari. corpus ad carnalia nō assuescere. discretionē nihilominus circa ei; castigationem obfuare. amonens tandē vnūquēq; ita debere incipere. vt possit inceptū pficere.

La. X. Ceteros et pfectos monachos cōmēdat / et ad certamen puocat. pigros p aptam similitudinē cōfutat / ostēditq; ex compatiōe monachi ad militē / quē segnis et negligens a diabolo vincat. vigilans x̄o p gr̄am dei adiuuetur. occasione cui; tandē diuinā gr̄am plurimum cōmēdat.

La. XI. Inducit inuitationē auctoris auxiliū spondētis et ad ablationē vitiorū persuadētis. et vt ad ip̄m inclinēt inuitati: exptuz se consiliatorē pstantis et offerētis / consultisq; vt ad pfectā singularēq; pudicie virtutē se p̄parare festinent. quā excellenter cōmēdans. pulchras inducit similitudines. tandē eos deflens. q̄ illā habuerūt et pdiderunt.

La. XII. Dictorū occasione exhortat eū q̄ p̄rctā pudicie et castitatis virtutē habet. ne illā amittat tradēdo se in vincula inimici idoneū exemplū adducēs. atq; demōstrās. quō hec virtus liberari possit / ita vt nihil ei nocere valeat.

La. XIII. In persona auctoris glorificat et magnificat dñm amatore hōim. multisq; deuotis deprecationibus benignitatē ei; p mentis illuminatione vulnerū suorū sanatione / ac gr̄e collatione interpellat.

Sancti Effrem Liber secundus de compunctione in. V. capla diuidit.

Caplm. I. Inuitat nos ad compunctionē et docet quō ad illā pueniat. phibetq; negligentiam ac pusillanimitatē. et exhortat vt dñm inuocemus. fiducialiterq; ei seruiam; corda nr̄a sanctificem; nob inuicē ignoscām; / atq; de pfectione nr̄a nō p̄sumam; pulchre tandē monachū agro seminato compans.

Tabula

Ca. II. **E**xcitatur nos ad vigilantiam in bellis certamine infirmitatibus nostram consolatur ex virtute domini qui est agonista nostrus: atque exhortatur ad mutuam adiutorium. ut sic in unum invicem inspirantes/ aduersarium nostrum perfidamur ac superbum/ et deum honorificemus. Et ob hoc commendat multitudinem monachorum simul deo militantium/ multis rebus tam multitudinem monachorum quam singulos monachos compando.

Ca. III. **E**xhortatur ad temptationes sustinendas et inducens ea in quibus consistit gloriatio monachi: docet quomodo is qui vitium occupatus est pulsare debeat ad ostium domini: qui non deerit/ si pulsans persistit/ sed misericorditer subuenit.

Ca. III. **B**eatificat digne deo militantes et coronam eterne beatitudinis promerentes. excludensque negligentium excusationes/ et pluribus eos rationibus terrenis/ ad vigilantiam et compunctionem prouocat.

Ca. V. **S**uadet occasione dictorum ut impetune deum deprecemur quatenus nos liberet a futuris malis et regni sui participes faciat/ plures adducens compuncti cordis obsecrationes/ petitiones atque supplicationes quibus exorandus est dominus.

Sancti Effrem Liber

de Iudicio dei/ et resurrectione. de regno celorum et de misericordia anime. V. continet capitula.

Ca. I. **E**xhortatur nos/ ut mentes nostras preparamus et emendemus insistamusque ut celestia sapiamus et eterna sectemur. ad illas que promissiones tendamus de quibus omnes sancti suspirauerunt iudicij die expectantes. conditiones illius diei atque iudicij exponens.

Ca. II. **E**xrememoratiōe diei iudicij excitatur nos ad vigilantiam et ad imitationem sanctorum patrum/ ut a prefamilias christo domino in eternam mansionem recipi mereamur/ multas illius mansionis condiciones exponens.

Ca. III. **E**xhortatur nos ad preparationem esse illius terribilis examinis/ in quo omnes actus nostri/ cogitationes eloquia arguent. ut etiam ideo temporalia et terrena atque transitoria non queramus. sed intuitum nostrum ad sanctos deflectamus. quod propter celestis patrie desiderium prima sunt persequi. quos si imitati fuerimus/ cum ipsis que coregnabimus.

Ca. III. **P**rouocat nos ex dictis ut festinemus ne ab illis eternis bonis excludamur. et ne sempiterna picula incidamus/ si negligentes fuerimus/ occasione illius tandem multa picula

et supplicia damnatorum explicans.

Ca. V. **I**nducit auctorem misericordiam suam deplorantem/ fratresque suos rogantem. ut orent/ et pro eo et seipsis/ quatenus futura illa mala effugere possint/ celestiaque gaudia consequi. que breuiter et summatim commemorat.

Sancti Effrem Liber

de Beatitudine anime per. iiii. distinguit capitula.

Ca. I. **A**ultos in diuersis christi virtutibus et bonis exercitijs se occupantes/ beatos predicat. negligentibus ex metuenda mortis hora et egressu anime de corpore preterret.

Ca. II. **C**ausa predictorum nos exhortatur ad odium mundi et dilectionem christi. obsecransque ut intente domino seruiamus et non mundo quod plenus est laqueis mortis. ut etiam ob id aniam nostras ornemus penitus sancte conuersationis/ quibus possimus laqueos istos in quorum medio ambulamus vitare. excitans nos post hec ad vigilantiam/ spem longe vite penitus excludens.

Ca. III. **P**ropter prememorata piculosaque tempora ventura/ ac etiam presentia mala que quotidie crescunt et in peius proficiunt/ ammonet ut diem mortis atque iudicium futurum semper ante oculos habeamus/ ostendit quoque quis illa effugere possit. et qua de causa multi in ea incidant. negligentiam nostram reprehendens/ multisque argumentis diligentiam suadens et ad sollicitudinem incitans.

Ca. III. **E**x eo quod iam hora diei undecima est/ et via nostre cursus longissimus/ incutit nobis timorem et ad vigilantiam excitat/ de effugatione etiam et expulsionem charitatis nos accusat. docetque quid agere debeat qui celestis esse desiderat. et pulchram ad hoc adaptat similitudinem.

Sancti Effrem Liber

de penitentia. V. comprehendit capitula.

Ca. I. **E**x pietate domini nostri iesu christi qui de sinu patris descendit ut peccatores ad penitentiam vocaret et male habentes sanaret multis rationibus incitat sauciatum peccatorem ut pro vulnerum suorum sanatione ad medicum benignissimum et promptissimum festinanter accedat. qui propter multam suam bonitatem statim inuenitur ab inquirentibus se.

Ca. II. **E**x commemoratione charitatis benignitatis et misericordie dei/ diligenter nos exhortatur/ ut in hoc seculo penitentiam agere

Tabula

conemur / eo q̄ in alio seculo quod omnibus malis repletum est. fructuosa penitentia agi nō potest.

La. III. **C** Superiorum exhortationum causam exponit iterūq; suadet vt transitoriū vanūq; hoc seculum / et que in eo sunt contemnamus quēadmodum multi sancti et iusti fecerunt / qui nunc paradisi delicijs fruuntur / cōfufans ex hoc illoz errorem qui huic seculo vano et illis que in eo sunt adherent: et multipliciter ip̄is timorem incutiens.

La. IIII. **C** Ex recordatione predictorum adhuc amplius peccatorem perterret et amonet vt quādiu tempus hic dat̄ ad beatitudinem dei percipiendam se paret ostenditq; ob hoc qui diuina beatitudine digni sint: et mercedē atq; gaudia illoz exponit.

La. V. **C** Inducit auctorem ob timorem sup̄ memoratorum conquerentem et semetipsuz deplorantem / deumq; obsecrantem vt in hora aduentus eius nō indign⁹ inueniatur: ne auditurus sit formidandam illam sententiaz discede a me operarie iniquitatis. nescio q̄ sis. sed vt gratia miserationis sue ipsum saluet et in paradysum deliciarum inducit.

Sancti Effrem Liber

de luctamine spiritali p. III. capla diuisus ē
Caplm. I. **C** Ex celestibus et eternis bonis luctatoribus et victoribus promissis prouocat nos ad certamen spiritale / docet etiā q̄b⁹ armis indui debeat is qui victor cupit existere: et que fugere eum oporteat / ne armis spoliē ac maxime dissuadet vinum et ebrietatem / p̄ que ipsa anima templum dei existens polluit subiungit quoq; mala que inde sequunt̄.

La. II. **C** Ut imitatores simus sanctorū patrum qui purissimum dei templum extiterūt nos obsecrat / vtq; p̄cipue exempla illoz sectemur. In ieiunio / oratione ac ceteris hmoi cohortatur / que etiam in orationibus cauenda et que seruāda sint aperit. Sollicitudines preterea hui⁹ mundi / negligentiam atq; desidiam dissuadet et ad p̄parationē vt celeste regnum ad quod inuitamur possideamus nos incitat.

La. III. **C** Ex multis que benign⁹ dñs noster pro nobis fecit vt ipsum quereremus / excludit omnem excusationem negligentie nostre et post monita saluberrima. monachis et disci-

pulis christi congrua ad eius nos imitationē stimulat / cōmemorat̄q; iterum pluribus q̄ pro nobis fecit atq; perpassus est / laudes ip̄i in persona auctoris refert et exorat vt post cōpunctionem et sanctimoniam in requiem paradisi suscipiat.

Sancti Effrem Liber

de die Iudicij. VI.

Caplm. I. **C** Inducit Sanctū Effrem exhortantē et obsecrantem omnem sollicitudinē a nobis prouiciens / ex eo q̄ nihil in illa hora nobis prodesse poterit nisi conuersatio sancta et bona opera que hinc detulerimus nobiscum Terrorem quoq; nobis incutientē p̄pter manifestationē coram iudice omnium que hic occulta sunt. quod apta similitudine declarat.

La. II. **C** Arguit negligentiam nostram et ostēdit quō iudex rationem pro hac negligentia exquiret improperans nobis omnia que pertulit vel fecit pro nobis.

La. III. **C** Occasione dictorum conuocat nos et instruit quō dominū adorare / laudare et obsecrare debeamus.

La. IIII. **C** Ex hoc q̄ deus nihil preter salutē nostram querit / reuocat nos a negligentia et excitat ad vigilantiam et exercitium bonorum operum atq; dei dilectionē. et huius occasiōe excellenter virtutem charitatis cōmēdat.

La. V. **C** Exponit consilium auctoris consulentis vt festinemus digne conuersari fm̄ dei voluntatem / sollicitēq; p̄ salute nostra in orationib⁹ / ieiunijs. vigilijs et lachrymis nos exerceamus / vt fiduciam habere possimus in illa terribili hora iudicij. peccatores quoq; ad compunctionem incitatis. et ea de causa multis preconijs compunctionem extollentis.

La. VI. **C** Inducit auctorem negligentiam et miseriam suam confitentem / aliosq; ne ip̄sum imitentur auertentem et vt dominum p̄ se orent deprecantem atq; cum gratiarū actione librum hunc concludentem.

Sancti ac deuoti viri Effrem diaconi
Liber de die Iudicij feliciter explicit.

Faint, illegible text at the top of the left page.

Sancti Spiritus

Text block on the left page, starting with 'Sancti Spiritus'.

Text block on the left page, continuing the text.

Text block on the left page, continuing the text.

Text block on the left page, continuing the text.

Text block on the left page, continuing the text.

Faint, illegible text at the top of the right page.

Text block on the right page, starting with 'Sancti Spiritus'.

Text block on the right page, continuing the text.

Text block on the right page, continuing the text.

Text block on the right page, continuing the text.

Text block on the right page, continuing the text.

Text block on the right page, continuing the text.